

ဓမ္မရာဇာ ရုပ်ပြ

ပန်းချီ ရာဇာ

BURMESE
CLASSIC
COM

ဒါမုန်း

ကျွန်းမကျ

အသစ်ထက်စက် စ-ဆုံး ရုပ်ပြ

ဓမ္မရာဇာရုပ်ပြ

ဝန်ဆိုင်
အမည်

အမည်

ကျမ်းစာ

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၃၀၀၃၈၃၀၈၁၀
 မျက်နှာပိုးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၃၀၀၄၀၈၀၈၁၀

ထုတ်ဝေသူ
 ဦးကျော်စိုး (၀၄၂၄၀) ရွှေပဒုမ္မာစာပေ၊ ၁၅၇၊ မြေညီထမ်း
 ၃၇ လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

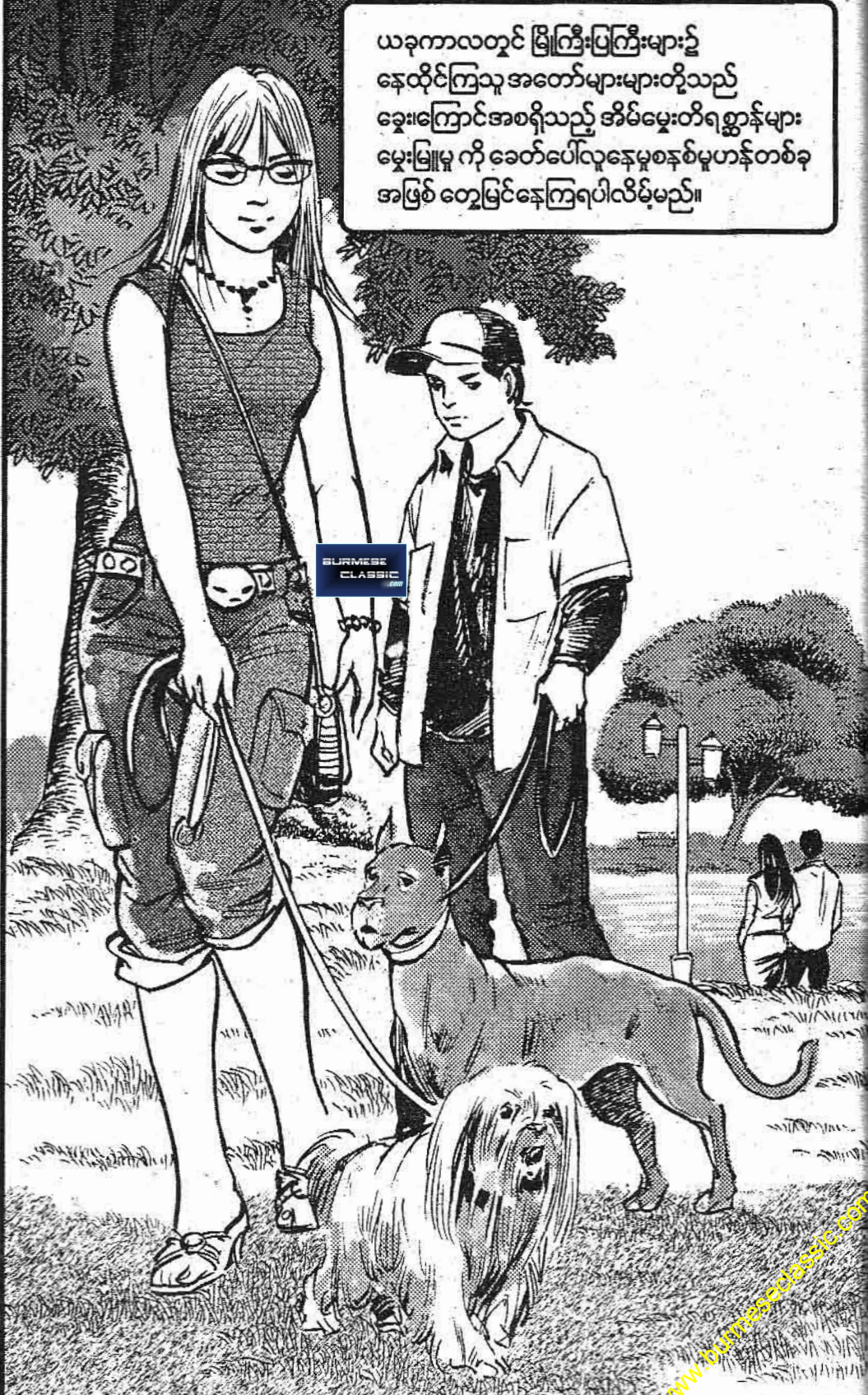
မျက်နှာပိုး နှင့် အတွင်းပုံနှိပ်သူ
 ဒေါ်တင်တင်ဌေး (၀၄၆၆၈၁) ဗဟိုကြာရိပ်ပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၅၇၊ မြေညီထမ်း
 ၃၇ လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

၂၀၁၀ စက်တင်ဘာလ
 အုပ်စု (၅၀၀) (ပထမအကြိမ်) တန်ဖိုး (၂၅၀) ကျပ်

ဖြန့်ချိရေး
 ရွှေပဒုမ္မာစာပေ ဖုန်း ၃၉၀၁၃၇၈

ရတနာ

ယခုကာလတွင် မြို့ကြီးပြကြီးများ၌
နေထိုင်ကြသူ အတော်များများတို့သည်
ခွေး၊ ကြောင်အစရှိသည့် အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်များ
မွေးမြူမှုကို ခေတ်ပေါ်လူနေမှုစနစ်မူဟန်တစ်ခု
အဖြစ် တွေ့မြင်နေကြရပါလိမ့်မည်။

BURMESE
CLASSIC

ရန်ကုန်မြို့အတွင်းတည်ရှိသော တာမေမြို့နယ်သည်
လူနေထူထပ်သိပ်သည်းသော မြို့နယ်တစ်ခုဖြစ်သည့်
အလျောက် ---

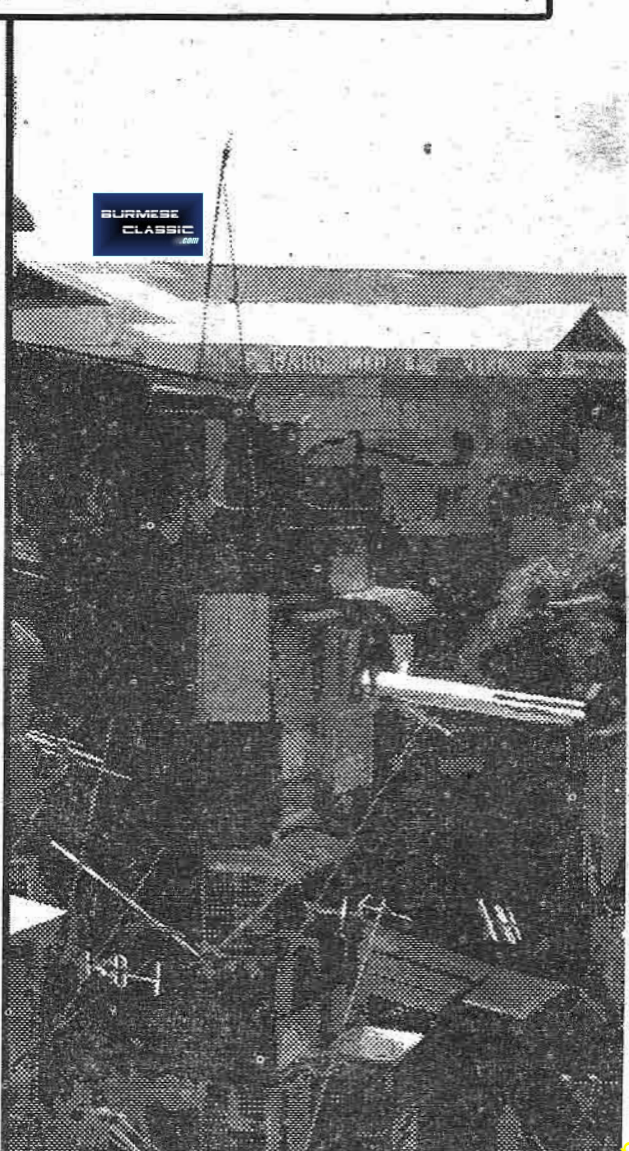
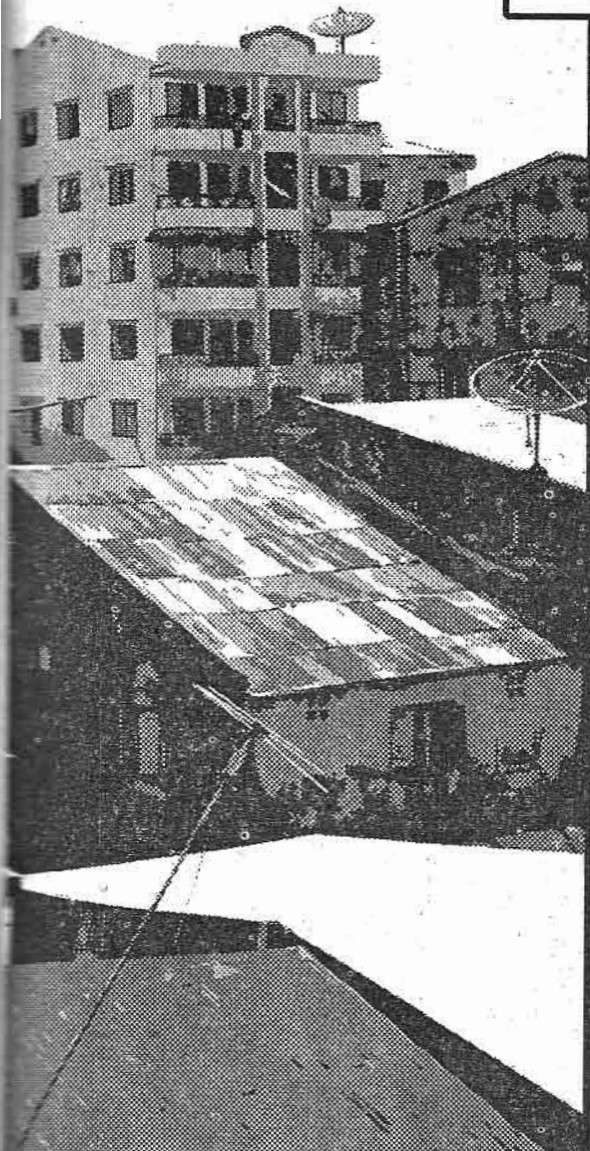

BURMESE
CLASSIC
.COM

လူနေတိုက်တာ အဆောက်အအုံများသည်လည်း
တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အလွန်နီးကပ်စွာ တည်ရှိနေသော
မြို့နယ်တစ်ခုလည်းဖြစ်လေသည်။

လူဦးရေထူထပ်လာသည်နှင့်အမျှ ကိုယ်ပိုင် လုံးချင်းအိမ်များ၊
ခြံနှင့်ဝင်းနှင့်နေထိုင်ကြသူအတော် နည်းပါးလာပြီး---

ကန်ထရိုက်တိုက်ခန်းစံနစ်များ ထွန်းကားလာခဲ့ကာ
အထပ်မြင့်တိုက်များ၌ အခန်းပိုင်ဝယ်ယူကာနေထိုင်
လာကြလေပြီ။

ကန်ထရိုက်တိုက် မဆောက်သော အချို့နှစ်ထပ်တိုက်ခံအိမ်များကိုလည်း
အပေါ်ထပ်နှင့် အောက်ထပ် ကို ခွဲခြမ်းစိပ်ဖြာလျက် တစ်ဦးစီဝယ်ယူကြကာ
နေထိုင်လာကြသည်ပင်လျှင် မြို့ပြလူနေမှုစနစ်ဟု ဆိုရမည်လားမသိ။

တာမေ့မြို့နယ်အတွင်း ကန်ထရိုက်တိုက်အများအပြား ရှိသည့် ရပ်ကွက်တစ်ခုအတွင်း အထပ်မြင့်တိုက်များ အကြား၌တည်ရှိသော နှစ်ထပ်တိုက်ခံ လုံးချင်းအိမ်၏ အပေါ်ထပ်တွင်—

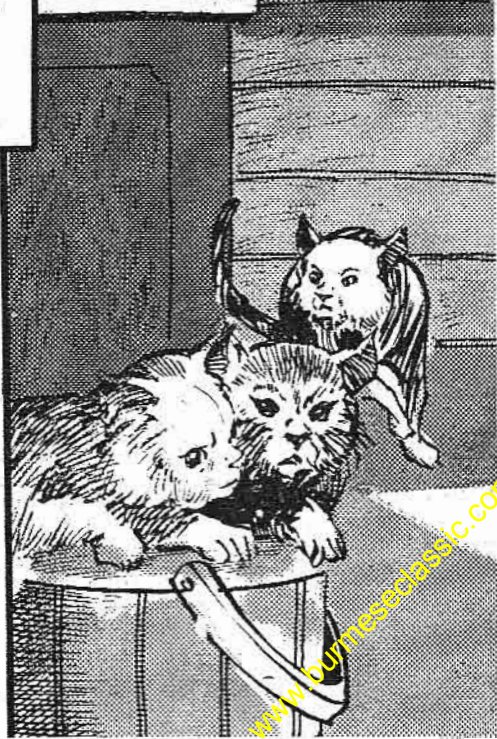
“အန်တီချစ်” တို့မိသားစု နေထိုင်ကြပါလေသည်။

BURMESE CLASSIC .COM

“အန်တီချစ်” သည် ခေတ်ဆန်ဆန်နေတတ်သူပီပီ သူ့အိမ်၌ နိုင်ငံခြားမျိုး ခွေးသုံးကောင်နှင့် ကြောင် အကောင်သုံးဆယ်ခန့် မွေးမြူထားလေသတည်း။

“အန်တီချစ် နှင့် အန်ကယ်စံ တို့ဇနီးမောင်နှံတို့သည် အရွယ်အားဖြင့် တတိယအရွယ်သို့ချဉ်းနင်းဝင်ရောက် နေကြသည့်တိုင် ခေတ်ဆန်ဆန်နေတတ်ကြသူများဖြစ်၏။”

သူတို့ဇနီးမောင်နှံတို့သည် အရွယ်လူနုမှ အိမ်ထောင် ကျခဲ့သည်ဖြစ်၍ ---

သမီးကြီး “မိုးမိုးစံ” သည်ပင်လျှင် တက္ကသိုလ်ပညာသင်ယူနေဆဲ ဖြစ်ပြီး--

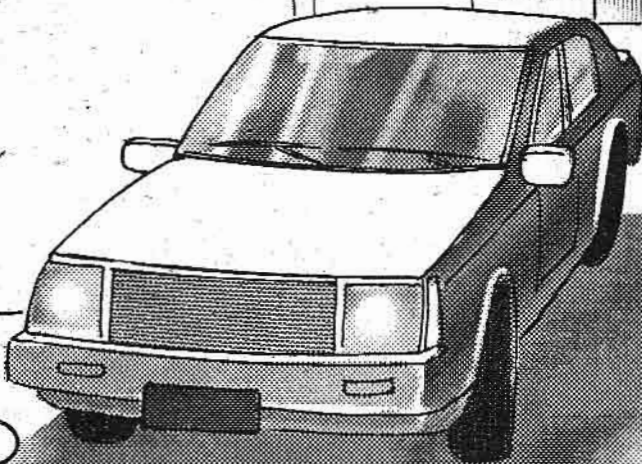
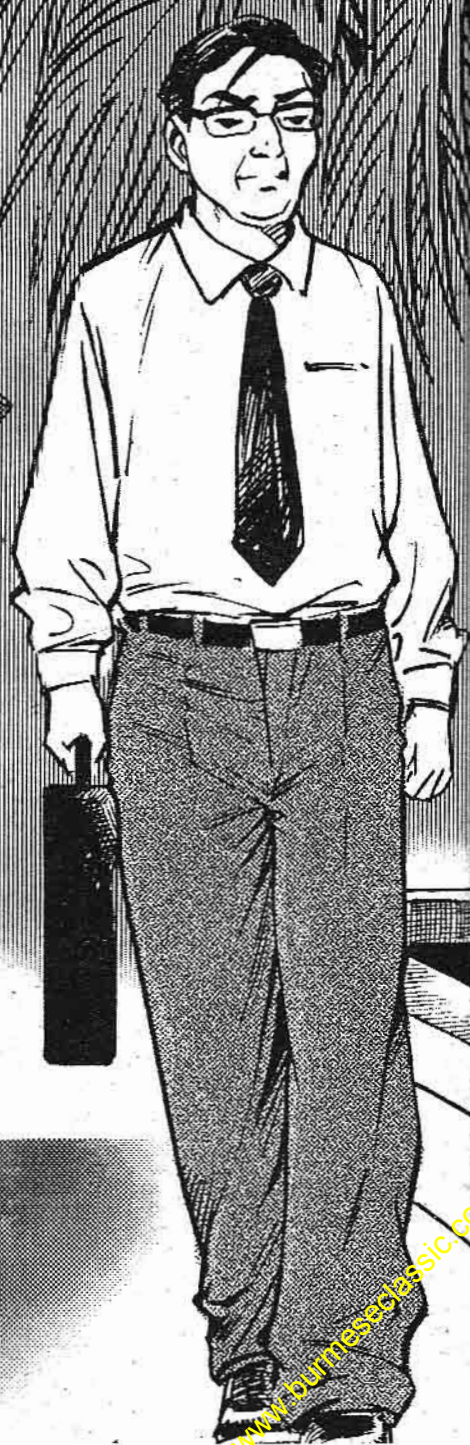

အငယ်ကောင် “ကောင်းထက်စံ” က ယခုမှ ရှစ်တန်းကျောင်းသား အရွယ်သာရှိသေး၏။

“အန်ကယ်စ်” သည် အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးဖြစ်၏။
ကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် စီမံကိန်းအင်ဂျင်နီယာအဖြစ်
တာဝန်ထမ်းဆောင်နေဆဲဖြစ်သည်။

အန်တီချစ်၏မိဘဘိုးဘွားလက်ထက်ကတည်းကပင်
အသင့်အတင့်ကြွယ်ဝချမ်းသာသူများဖြစ်သောကြောင့်
မိဘအမွေအဖြစ်ရထားသည့် ကိုယ်ပိုင်ကားလေးတစ်စီး
ပိုင်ဆိုင်ထားကာ “အန်ကြီးကွင်းကျယ်” ဟန်အပြည့်။

တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်တိုင်း သားမိသားဖ လေးယောက်စလုံး
ကန်တော်ကြီးစောင်းသို့ လမ်းလျှောက်ကာ ရှိုးပြလေ့ရှိ၏။

သူတို့မိသားစုနှင့်အတူ အိမ်၌မူးထားသည့်
ခွေးတို့ကလည်း အတူပါလာကြစမြဲ။

ထိုခွေးတွေအတွက် နွေစဉ်လုပ်ပေးရသော
ဝေယျာဝစ္စကလည်း မနည်းလှ။

မနက်လင်းသည်နှင့် ---
ခွေးများကိုခေါ်ကာ အောက်သို့ဆင်းပြီး
သေးတည်ရ ချီးတည်ရသည်လေ။

နို့တိုက်ရ၊ အစာကျွေးရ၊ အားဆေးတိုက်ရ၊
ကာကွယ်ဆေးထိုးရသည့် ကိစ္စအတော်များများကို
သူတို့တစ်အိမ်သားလုံးက မညည်းမညူလုပ်ကိုင်ကြ၏။

သူတို့မူးထားသည့်ခွေးတို့ကို အစာကျွေးရာ၌လည်း
တွေကရာကျွေး၍မရ။ နိုင်ငံခြားမှလာသော ခွေးစာများ
ကိုသာ ကျွေးရသည်လေ။

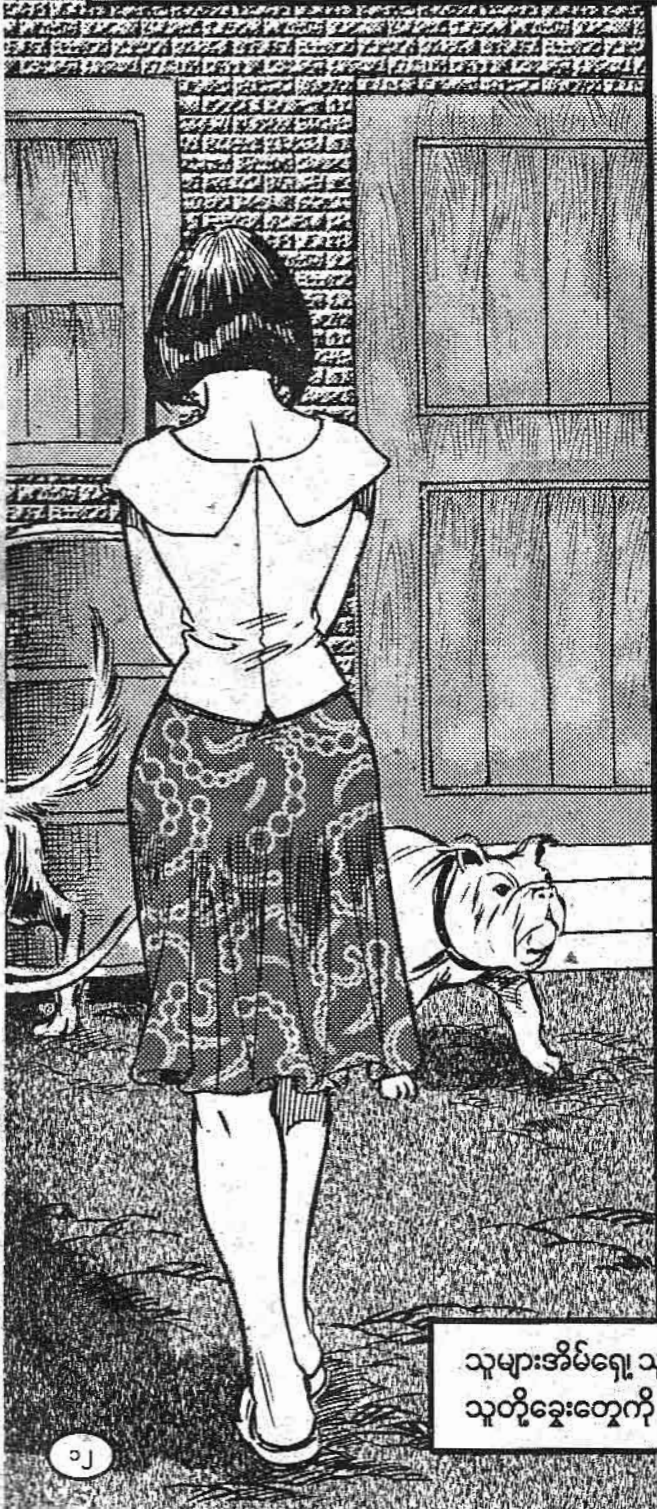
ထိုသို့ ဂရုတစိုက်ကျွေးနေသည့်ကြားမှပင်
ထိုခွေးများက မကြာခဏဆိုသလို မကျန်းမမာ
ဖြစ်ကြသေးသည်။

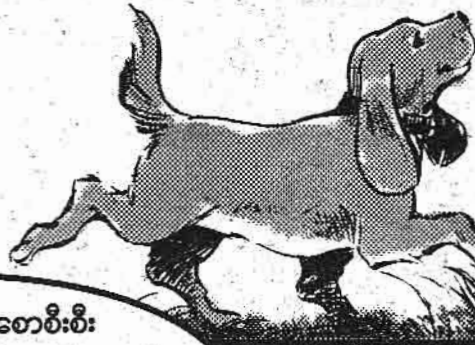
မိုးမိုး--ရေ
အာနီးကြီးနားစေးနေတယ်
ဆေးခန်းကို သွား
ပြလိုက်ဦး--

ဟုတ်ကဲ့--
ဟင်္မီ

နံနက်တိုင်း သူတို့ခွေးတွေကို သေးတည် ချီးတည် ပြုကြသည်အခါ၌လည်း အန်တီချစ်တို့အိမ်သားတွေက ကိုယ်ချင်းစာစိတ်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုအားနာစိတ် အလျဉ်းမရှိကြ။

သူများအိမ်ရှေ့ သူများဆိုင်ရှေ့မရောင် သူတို့ခွေးတွေကို အညစ်အကြေးစွန့်စေ၏။

တောက်--စောစောစီးစီး
သူများအိမ်ရှေ့မှာ ဒီတိရစ္ဆာန်တွေကို
ချီးလာတည်ရတယ်လို့ကွာ--တော်တော်
ကျက်သရေယုတ်တဲ့ ဟာမကြီးပဲ

“အန်တီချစ်” ကခပ်စွာစွာစရိုက်ရိုသူဖြစ်၍
ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများကသည်ကိစ္စကို
မကျေနပ်ကြသော်လည်း “စကားနည်း ရန်စဲ”
ဟူသည့်သဘော ဘာမှမပြောဘဲ
နှုတ်ဆိတ်နေခဲ့ကြသည်သာ။

အိုတော်--အဲဒီ ဂုဏ္ဍမကြီးကို
တုဖက်ပြီး သွားပြောမနေစမ်းပါနဲ့
သူကိုယ်တိုင်ကလည်း သူမေးထားတဲ့
တိရစ္ဆာန်တွေလောက်ပဲ အဆင့်
ရှိတာ--လေ--

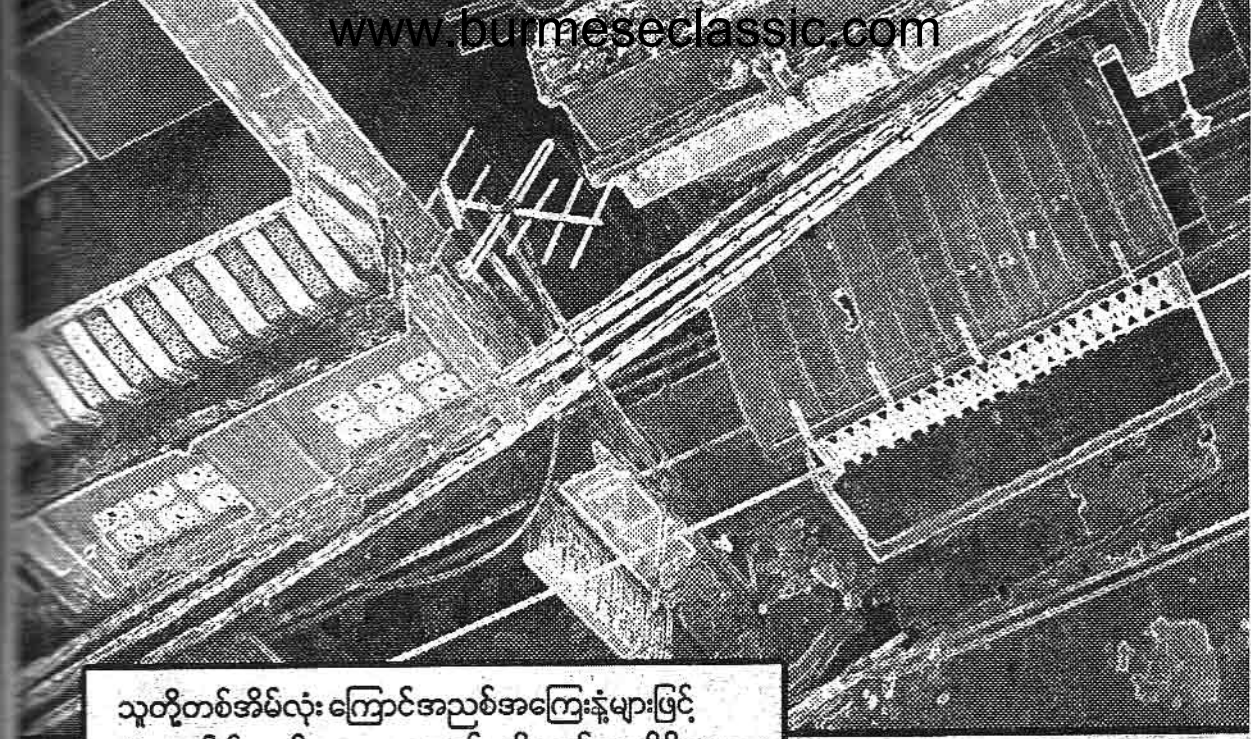

သည်မျှကသေး—

အန်တီချစ်တို့အိမ်၌မွေးထားသော ကြောင်များကလည်း တစ်အိမ်လုံးအနှံ့ မစင်စွန့်လိုက်၊ သေးပေါက်လိုက်နှင့်။

သူတို့တစ်အိမ်လုံး ကြောင်အညစ်အကြေးနံ့များဖြင့် နံ့ဟောင်၍ နေပါလေတော့သည်။ သို့သော် သူတို့မိသားစု ကတော့ “နံ့သည်” ဟု တစ်ခါမျှပင်မပြောစဖူး။

သူတို့အိမ်တွင်သာမက ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝန်းလုံး ကြောင်မစင်နဲ့ ကြောင်သေးနံ့ဖြင့် နံ့စေလိုက်။

သူတို့တစ်အိမ်လုံး ကြောင်အညစ်အကြေးနံ့များဖြင့်
နံ့ဟောင်၍ နေပါလေတော့သည်။ သို့သော် သူတို့မိသားစု
ကတော့ “နံ့သည်” ဟု တစ်ခါမျှပင် မပြောစဖူး။

သူတို့အိမ်တွင်သာမက ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး
ကြောင်မစင်နဲ့ ကြောင်သေးနံ့ဖြင့် နံ့စေ့လျက်။

“အန်တီချစ်” ၏သားငယ် “ကောင်းထက်စံ” က
ရှစ်တန်းကျောင်းသားအရွယ်ဖြစ်၏။

ကျောင်းဆင်းလျှင် အိမ်သို့တန်း၍ပြန်လေ့မရှိ။
တီဗီဂိမ်းဆိုင်သို့ဝင်ကာ အချိန်ဖြုန်းပြန်သည်။
ပေးလိုက်သမျှ မုန့်ဖိုးတွေကို ဂိမ်းဆိုင်တွင် အကုန်
သုံးလေတော့သည်။

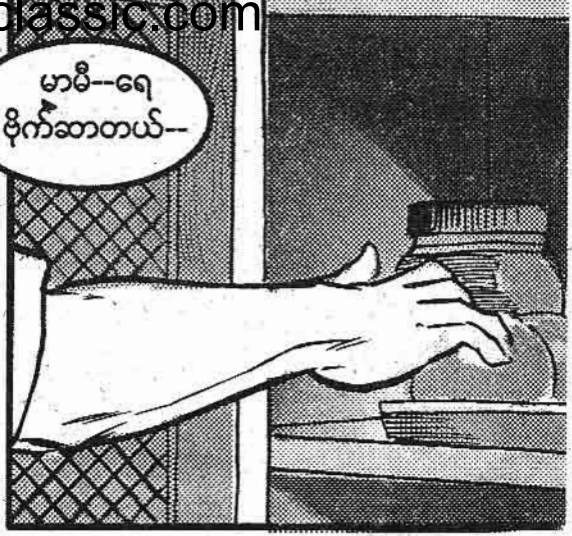

အေးပါကွာ--

နောက်ထပ်--တစ်နာရီ
ထပ်ယူဦးမှာနော်--

ဝမ်းဆိုင်မှပြန်ရောက်လျှင်--

မာမိ--ရေ
ဖိုက်ဆာတယ်--

“ကောင်းထက်စံ” က အစားသရမ်းသူပီပီ
ရေခဲသေတ္တာ နှင့် ကြောင်အိမ်ထဲ၌ တွေ့သမျှ
စားစရာတို့ကို ပလုတ်ပလောင်း စားပါလေတော့သည်။

စားပါ--သားလေးရယ်--
သားတို့စားဖို့အတွက်ပဲ--မာမိ
ဝယ်ထားတာ--ကုန်ရင်--
ထပ်ဝယ်ပေးဦးမယ်--
စား--စား--

“အန်တီချစ်” ကတော့သူ့သားငယ်
လုပ်သမျှကိုကြည့်ရင်း ပီတိဖြစ်နေ
သည် မဟုတ်ပါလား။

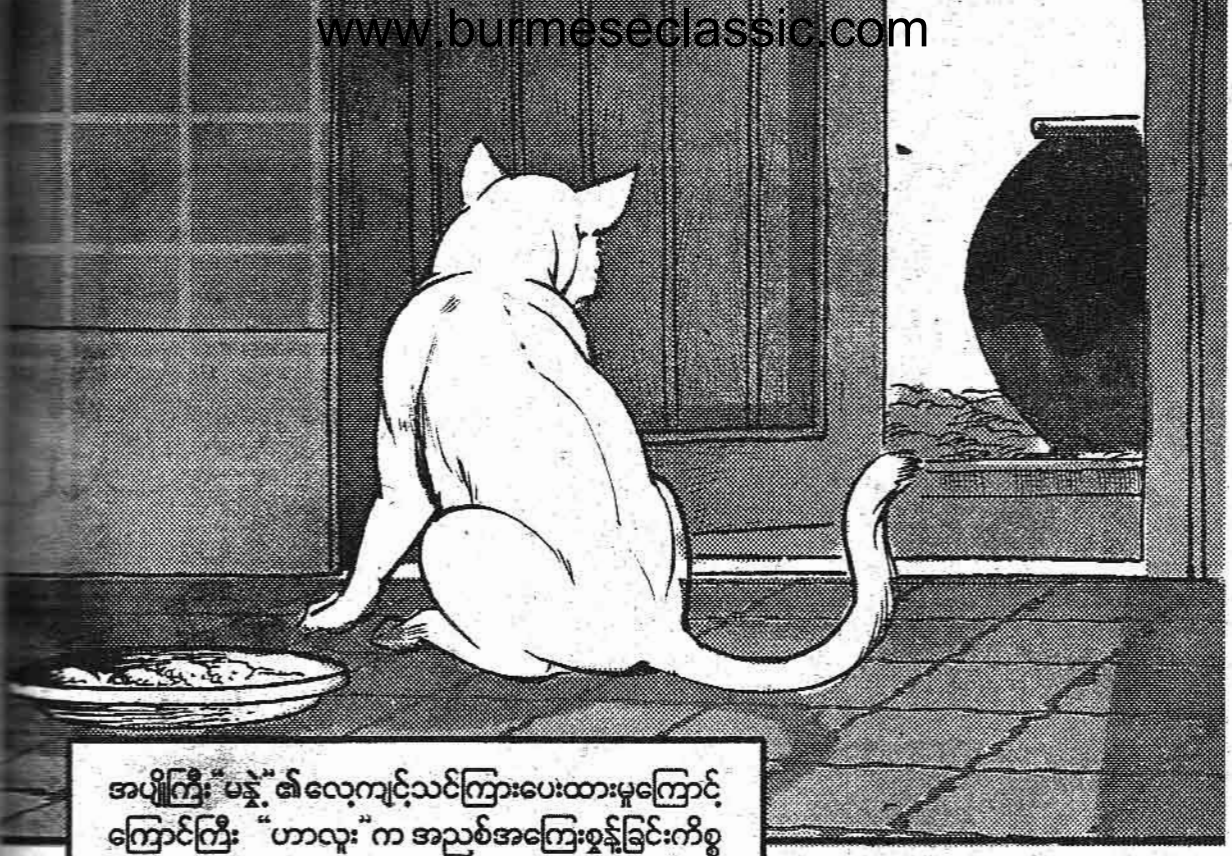

“အန်တီချစ်” တို့ အိမ်အောက်ထပ်တွင်
နေထိုင်ကြသူများကတော့—

အပျိုကြီး “မနွဲ့” တို့ သားအမိ
နစ်ယောက်တည်းသာ။

အပျိုကြီး “မနွဲ့” တွင်လည်း “ဟာလူး” ဟု
အမည်ပေးထားသည့် ကြောင်ထိခိုက်
တစ်ကောင်မွေးထားသည်လေ။

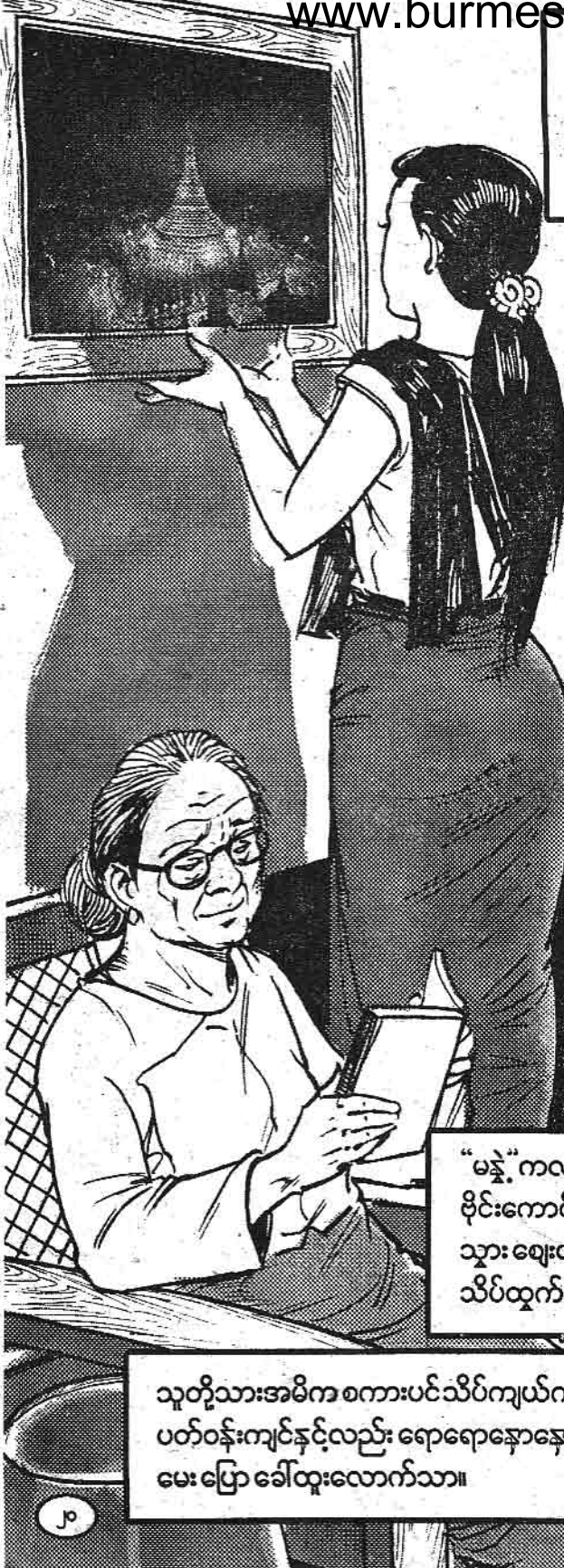

အပျိုကြီး မနွဲ့၏လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးထားမှုကြောင့်
ကြောင်ကြီး “ဟာလူး” က အညစ်အကြေးစွန့်ခြင်းကိစ္စ
တို့ကို စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့မပြုတတ်ပေ။

လူတို့ကဲ့သို့ပင် အိမ်သာထဲသို့ဝင်ကာ အညစ်အကြေး
စွန့်တတ်သည့်အတွက် “မနွဲ့” ၏အိမ်တွင်မည်သည့်
အနံ့ဆိုးမျှ မနံ။

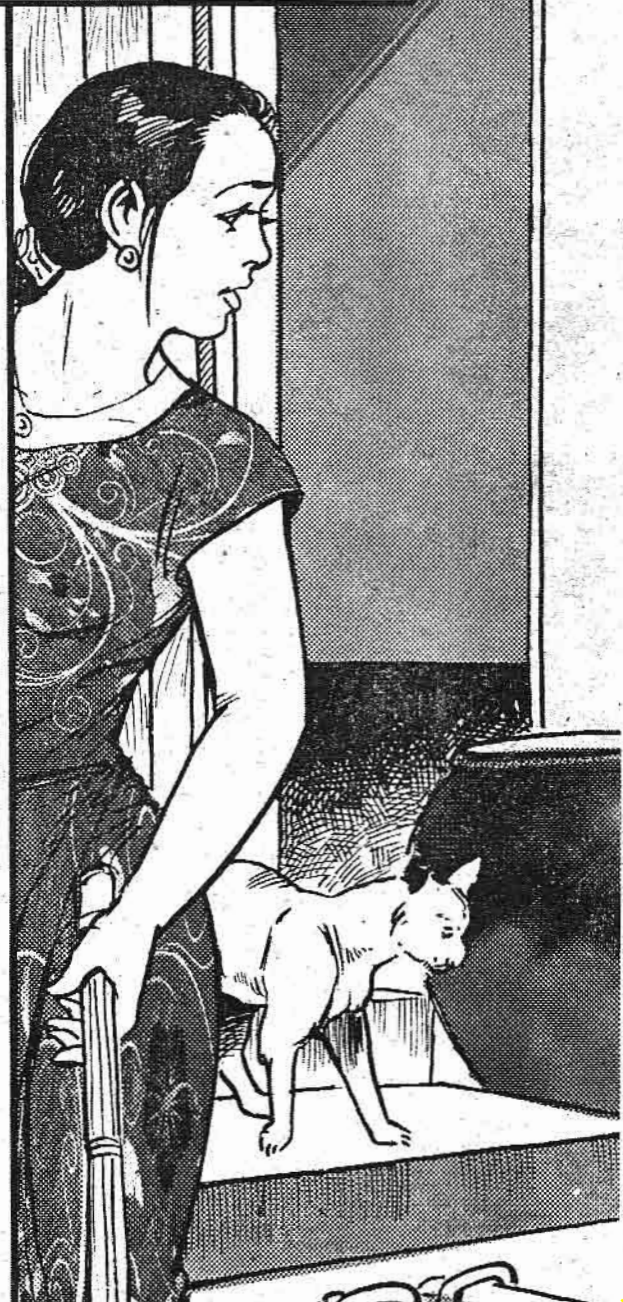
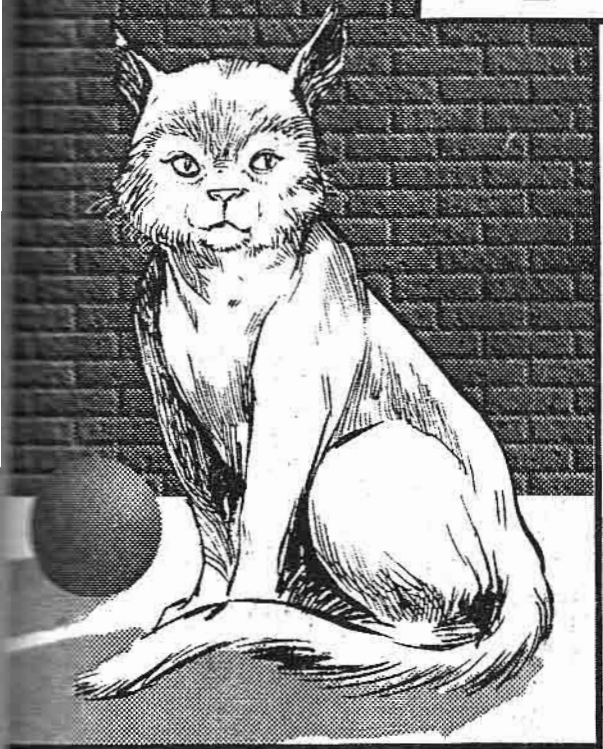
အပျိုကြီး "မနွဲ့" ၏မိခင် အငြိမ်းစား
ကျောင်းဆရာမကြီး "ဖွားစော" က
အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော်နေပြီဖြစ်၍
အိမ်တွင်းမှ အိမ်ပြင်သို့သိပ်မထွက်။

"မနွဲ့" ကလည်း အပျိုကြီးပီပီ
မိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ။ ဈေး
သွား ဈေးလာမှလွဲ၍ အပြင်သို့
သိပ်ထွက်လေ့မရှိ။

သူတို့သားအမိက စကားပင်သိပ်ကျယ်ကျယ်မပြော။
ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်လည်း ရောရောနှောနှောမနေတတ်။
မေးပြော ခေါ်ထူးလောက်သာ။

အပျိုကြီး "မနဲ့" ၏ကြောင်ကြီး "ဟာလူး" ကလည်း အိမ်ရှင်များနည်းတူ အိမ်တွင်းပုန်းကြောင်ကြီးဟု ဆိုရမည်ထင်၏။

စားလိုက်၊ အိပ်လိုက်နှင့်ပင် "ဟာလူး" ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ တစ်နေ့တစ်ခြား ဝပြီး လာကာ ကျားပေါက်စတစ်ကောင်ပမာ။

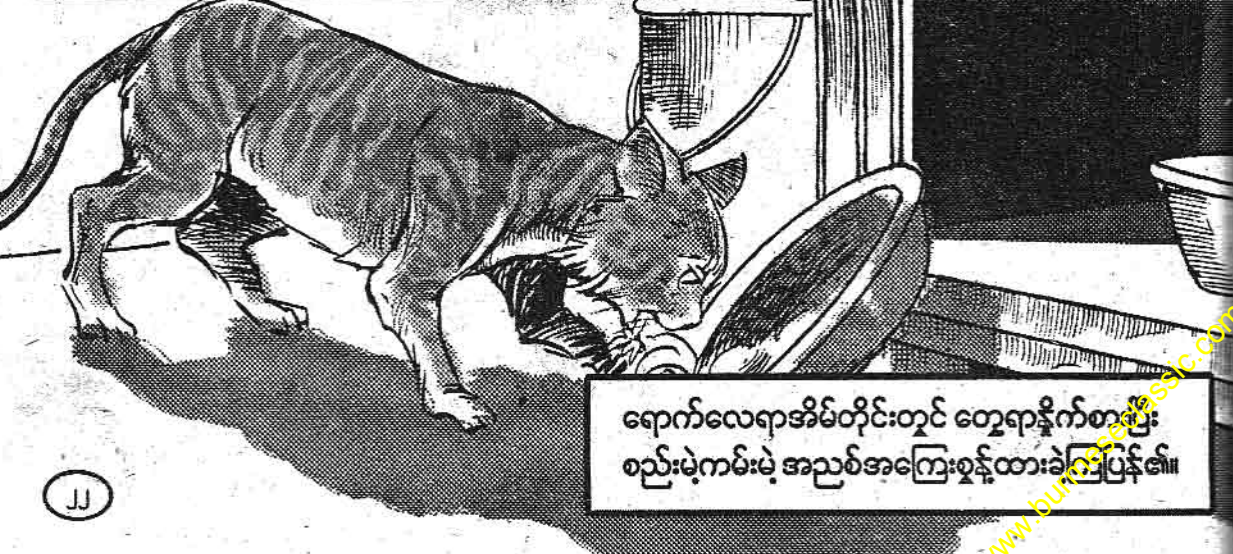

“အန်တီချစ်” ၏ကြောင်ကမ္ဘာမှ ကြောင်များကတော့ထိုသို့မဟုတ်။ စည်းမရှိကမ်းမရှိပရမ်းပတာ။

“အန်တီချစ်” က သူ့အချစ်တော် ကြောင်များအတွက် ကြောင်စာကို သေသေချာချာချက်ပြုတ်လျက် ကျွေး မွေးပါသော်လည်း သူ့ကြောင်များက အပျိုကြီး “မနွဲ့” ၏ ကြောင်ကြီး “ဟာလူး” လောက် ဝဝဖြီးဖြီးမရှိ။

“အန်တီချစ်” ၏ကြောင်များက အိမ်သိပ်မကပ်ဘဲ နေ့ရောညပါ ပတ်ဝန်းကျင်အနှံ့လျှောက်သွားကာ

ရောက်လေရာအိမ်တိုင်းတွင် တွေ့ရာနိုက်စားပြီး စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ အညစ်အကြေးစွန့်ထားခဲ့ကြပြန်၏။

ဟဲ့-ကြောင်သူခိုး-
ကြောင်စုတ်-ကြောင်နာ-
ငါ့အင်္ကျီပေါ်မှာ ချီးပါခဲ့တဲ့
ကြောင်ယုတ်-

ကဲဟာ--

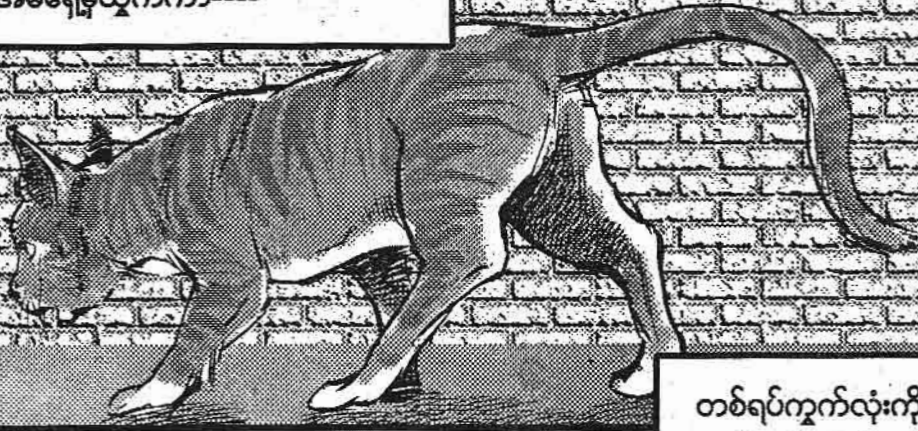
အန်တီချစ်အိမ်မှ ကြောင်များ၏ စည်းကမ်းမဲ့မှုဒဏ်ကို
ခံရဖန်များလာသောအခါ ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများက
ထိုကြောင်များကို မုန်းတီးရှုံ့ရှာနေကြလေပြီ။

အချို့က ဟင်းခိုးစားတတ်သော ထိုကြောင်များကို
စောင့်ဖမ်းကာ မုတ်လောက်သားလောက်အောင်
ရိုက်နှက်ဆုံးမပြီးမှ ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်ကြလေ၏။

ကဲဟာ--ကဲ--
ကြောင်သူခိုး-ကြောင်စုတ်
နောက်ထပ် လာရဲလာကြည့်
ကဲဟာ--ကဲ

နာနာဆော်ပေးဟေ့
ဒါမှ-နောက်မလာရဲမှာ--

သူအိမ်မှကြောင်များ ဒဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်လာသည့်အခါတိုင်း “အန်တီချစ်” က သူအိမ်ရှေ့မှထွက်ကာ——

တစ်ရပ်ကွက်လုံးကို သိမ်းကျုံး၍ အော်ဟစ်ဆဲဆိုကာ ရန်ထောင် ပါလေတော့သည်။

တိရစ္ဆာန်လောက်မှ အကြင်နာတရားမရှိတဲ့--လူယုတ်မာတွေ-- ငါ့ကြောင်တွေကို အနာတရဖြစ်အောင်လုပ်လိုက်တဲ့ “xxxxဟာမxxx” တွေ--သတ္တိရှိရင် လူချင်းဖိုက်မယ်ဟေ့-- ထွက်ခဲ့ကြ--

ပတ်ဝန်းကျင်မှသည်မခံနိုင်
သည့်အဆုံး ရပ်ကွက်လူကြီးများပင်
ဝင်ရောက်ကာ ဖြန့်ဖြေပြောဆိုရသည်
အထိ ဖြစ်လာချေပြီ။

ကဲပါ--မမချစ်ရယ်--
ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က ကြားမကောင်းပါဘူးဗျာ
တော်ပါတော့--နော်

အို--မတော်နိုင်ပါဘူးရှင်--
“မချစ်” တဲ့--တစ်ချစ်တည်းရှိတယ်--
ဥက္ကဋ္ဌကြီး--သိပါတယ်--နော်

ရပ်ကွက်လူကြီးများက အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့်
ပြောဆိုဖြောင်းဖြဲလျက် ကြောင်မွေးသည်ကို လျော့မွေးဖို့၊
ပတ်ဝန်းကျင်အတွက် အနံ့အသက် မကောင်းသည့်ကိစ္စကို
အလေးအနက် စဉ်းစားပေးဖို့၊

အနူးအညွတ်ပန်ကြားပြောဆိုလာကြသည့်အတွက်
“အန်တီချစ်” အော်ဟစ်နေရာမှတိတ်သွားလေပြီ။

အထူးသဖြင့်--ရပ်ကွက်လူကြီးရင်းပြခဲ့သော အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်များနှင့်ပတ်သက်သည့် စည်းကမ်းဥပဒေများကို ကျူးလွန်ပါက အရေးယူ အပြစ်ပေးနိုင်ကြောင်း သိရှိလိုက်ရသဖြင့် အန်တီချစ် နှုတ်ဆိတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေ၏။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို အားနာ၍တော့မဟုတ်။

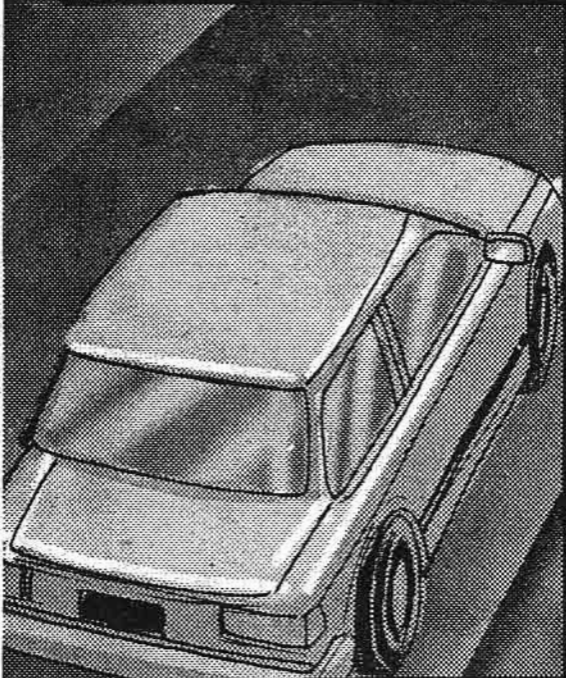
ဥပဒေအတိုင်းဆိုပါက တရားဝင်မှတ်ပုံတင်ထားခြင်းမရှိသည့် အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်များကို မိမိအိမ်၌ မွေးမြူထားသည့်အတွက် အရေးယူမည်ဆိုက ယူနိုင်သည်မဟုတ်ပါလား။

ထိုနေ့က—အန်ကယ်စံ အလုပ်မှ ပြန်ရောက်လာပြီးမကြာမီမှာပင်—

သူတို့အိမ်မှကြောင်များအား ကားပေါ်တင်လျက် မောင်းထွက်သွားသည်ကို ပတ်ဝန်းကျင်မှသတိ ပြုမိလိုက်ကြလေသည်။

“အန်ကယ်စံ”ပြန်လာသည့်အခါတွင်တော့ ထိုကြောင်များပြန်မပါလာတော့ချေ။

“မကောင်း--ကျောင်းပို့” ဟူသည့်စကားအတိုင်း သူတို့ကိုးကွယ်ရာ သန်လျင်မှ ဘုန်းကြီးကျောင်း သို့ ထိုကြောင်များကို ပို့ထားခဲ့ခြင်းသာတည်း။

သို့သော်—အန်တီချစ်”က
သူ့အချစ်ဆုံးကြောင်ကြီး
“ဂျွန်စော”ကိုတော့ အန်ကယ်စ်
မသိအောင် ချန်လှုပ်ထားလိုက်
ပါသေးသည်။

ဟုန်း—ငါ့ အသည်းကြီး
“ဂျွန်စော”ကိုတော့ လုံးဝ
မခွဲနိုင်ပါဘူး—ဟယ်—

အန်ကယ်စ် ကလည်း—အိမ်ပြန်ရောက်မှ
ကြောင်တစ်ကောင်ကျန်ခဲ့ခြင်းကို သိရသည့်
အတွက် ဘာမှမပြောတော့ဘဲ မသိသလို
နုတ်ဆိတ်နေလိုက်ပါတော့သည်။

ထိုအခါမှ—အန်တီချစ်တို့
ပတ်ဝန်းကျင်တွင်နေထိုင်
ကြသူများအားလုံး ကြောင်
အန္တရာယ်မှကင်းလွတ်ခဲ့ကြ
ရသကဲ့သို့—

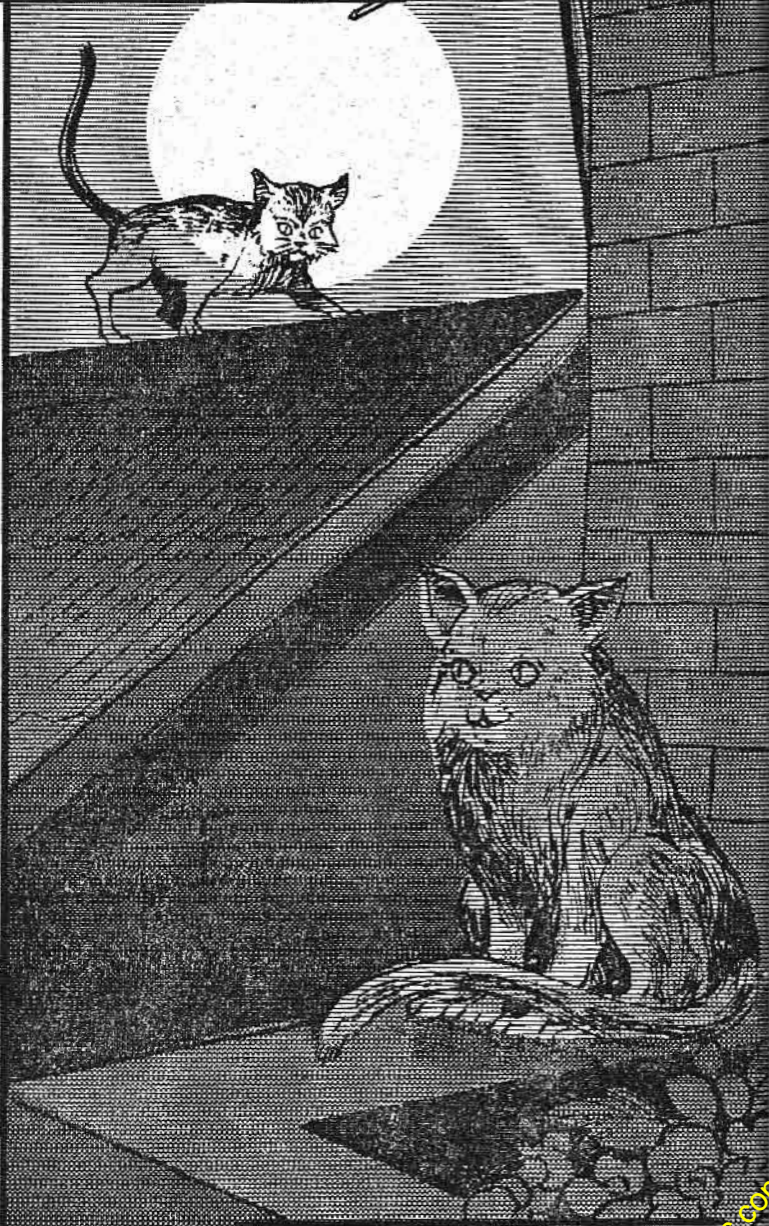

ဖူး—အခုမှပဲ
လေကောင်းလေသန့်
တစ်ဝကြီး ရှူရတော့
တယ်—ဟေ့

ကြောင် အညစ်အကြေးနဲ့ နံ့ဟောင်သည့်
ဒုက္ခမှလည်း ကင်းခဲ့ကြရပါလေသတည်း။

“အန်တီချစ်” ၏ကြောင်ကြီး “ဂွန်စော” က အိမ်ကပ်သည်ဟူ၍ သိပ်မရှိ။

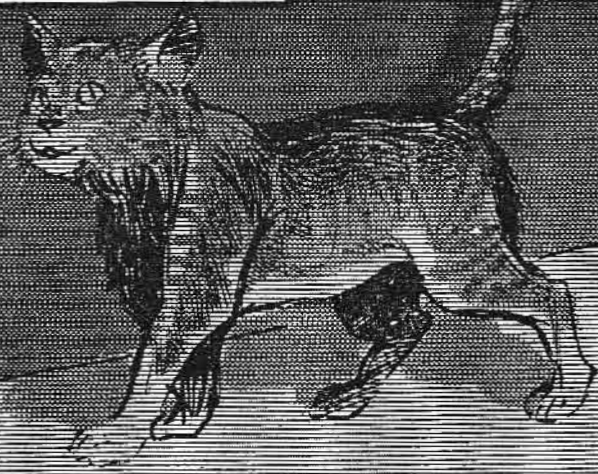
အထူးသဖြင့် ညဘက်ဆိုလျှင် တစ်ညလုံးပေါက် အပြင်ထွက်လေ့ရှိသည်မှာ ကြောင်တို့၏သဘာဝ။

အန်တီချစ်တို့ အိပ်မောကျနေချိန်တွင် ကြောင်ကြီး “ဂွန်စော” ကရပ်တကာ ရွာလှည့်၍ကောင်းနေဆဲ။

အပျိုကြီး “ဒေါ်နွဲ့” ၏ကြောင်ကြီး ဟာလူး
ကလည်း နေ့ဘက်တွင် အိမ်ကပ်လေ့ရှိ
သော်လည်း—

မြောင်...
♡

ညဘက်တွင်မူ—ကြောင်ထီးတို့၏ သဘာဝအတိုင်း
တစ်ညလုံး အိမ်မကပ်ဘဲ “ကြောင်ပျိုလှည့်” ပါလေ၏။

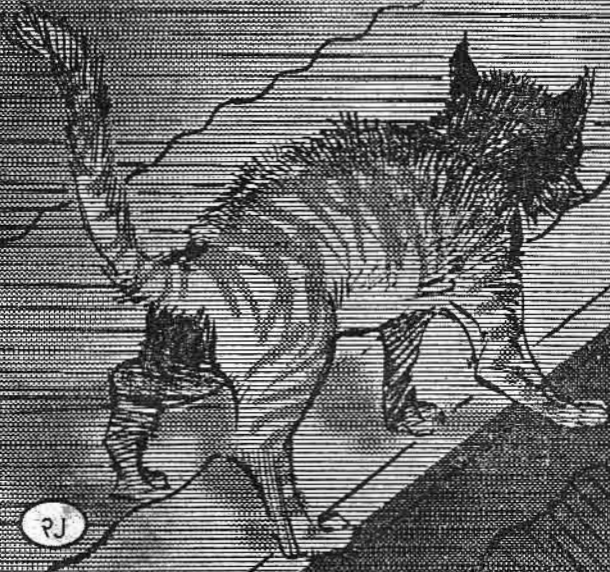
♡
♡
မြောင်...မြောင်...♡

ထိုင်...
♡

အန်တီချစ်တို့၏ တစ်ဘက်လမ်းရှိ အိမ်တစ်အိမ်မှ ကြောင်ပျိုမလေး တစ်ကောင်ကို ကြောင်ကြီး “ပုာလူး” နှင့် “ဂျန်စော” တို့ အပြိုင်ပိုးပန်းနေ ကြဟန်ရှိ၏။

အကြံတူ ကြောင်ထီးကြီးနှစ်ကောင်တို့ ကြောင်ပျိုမလေးရှိရာ အိမ်ခေါင်ထက်တွင် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြလေပြီ။

ဟိန်း...

“အကြံတူရန်သူ” ဟု ဆိုသကဲ့သို့
ကြောင်ထီးကြီးနှစ်ကောင်စလုံး
နောက်မဆုတ်စတမ်း ရင်ဆိုင်ကာ--

ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်မာန်ဖီနေကြပါလေတော့သည်။

...ဟိန်း...

ဟိန်း...

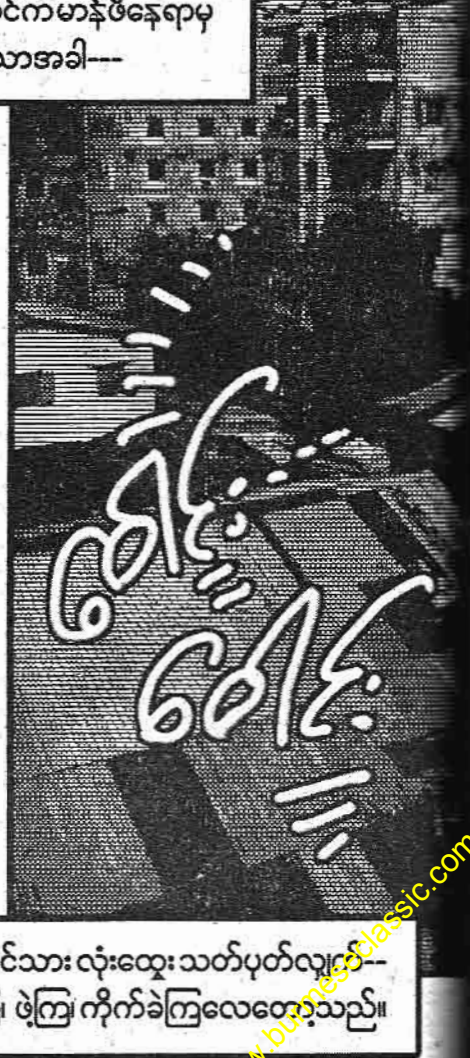
သူတို့နှစ်ကောင်၏ အော်ဟစ်မာန်ဖီသံကို ညအချိန်
တိတ်ဆိတ်မှုအား ဖြိုခွင်းကာ ကျယ်လောင်စွာ ကြား
နေရသည်ကား ကြောက်ခမန်းလိလိ။

ဟိန်း...

သူတို့နှစ်ကောင်ကမာန်ဖိနေရာမှ
အတန်ကြာသောအခါ--

နှစ်ကောင်သားလုံးထွေးသတ်ပုတ်လျက်--
ကုတ်ကြ၊ ဖဲကြ၊ ကိုက်ခဲကြလေတော့သည်။

ကြောင်ကြီး“ဟာလူး”က အန်တီချစ်၏ အချစ်တော်“ဥန်စော”ထက် အကောင်ကြီးသည့်အတွက်--အင်အားချင်းမမျှ။

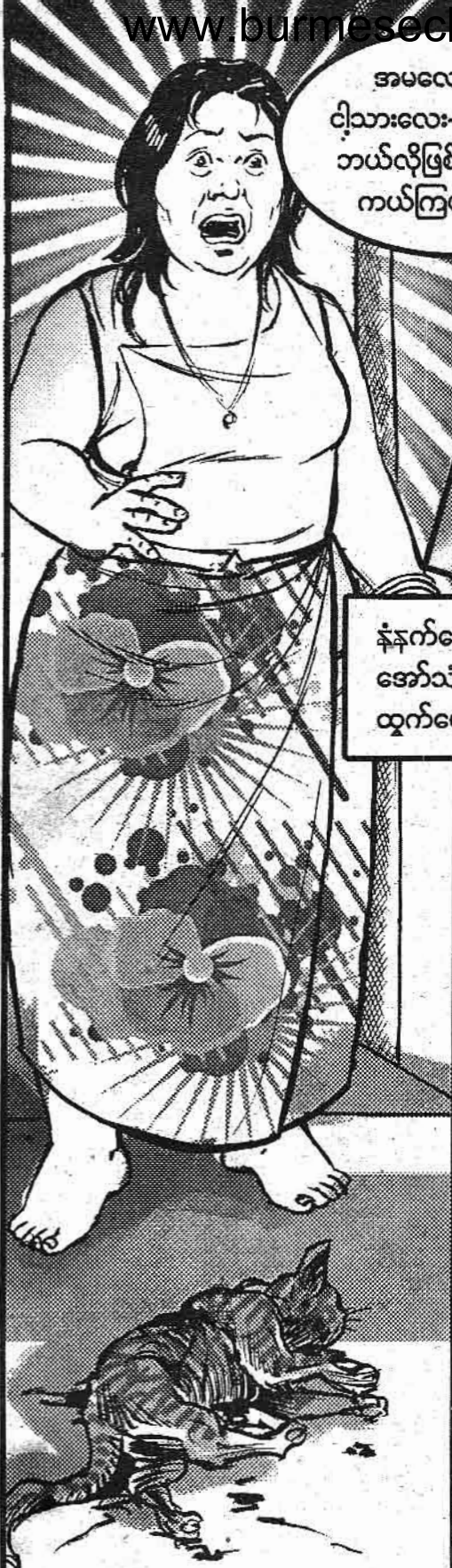
ဟေး...ဟေး

သည်တော့--သူတို့နှစ်ကောင်လုံးထွေးသတ်ပုတ်ကြရင်းမှ ခေါင်မိုးပေါ်မှပြုတ်ကျပါလေတော့သည်။

ကြောင်ကြီး“ဟာလူး”ထံတွင် ကုတ်ဖဲ့ကိုက်ခဲခဲထားရသည့် ဒဏ်ရာများသာမက ခေါင်မိုးအမြင့်ထက်ဆီမှ အရိန်ပြင်းစွာ ပြုတ်ကျခဲ့ရသော ဒဏ်တို့ကြောင့် “ဥန်စော”မှာ ထိုနေရာတွင် ဆက်မနေဝန်တော့ဘဲ --ထွက်ပြေးခဲ့ရပါလေသတည်း။

အမလေးတော်--
ငါ့သားလေး-- "ဂျွန်စော"
ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ--
ကယ်ကြပါဦး--ရှင်

နံနက်စောစော အိပ်ရာထချိန်တွင် "အန်တီချစ်" ၏
အော်သံက ငှက်ဆိုးထိုးသံအလား ကျယ်လောင်စွာ
ထွက်ပေါ်လာသောကြောင့်--

အန်တီချစ်တို့ အိမ်သားများအားလုံး
လန့်ဖြူကာ နီးထလာကြရပါလေပြီ။

မာမိ--မာမိ--
အလန့်တကြားနဲ့--
ဘာဖြစ်လို့လဲ--

ဒီမှာလေ--လာကြည့်ကြပါဦး
ကျုပ်ရဲ့သားလေး--အဖြစ်က ဆိုးလိုက်တာ--
ဘယ်ကောင်တွေကများ--ဒီလောက်
ရက်ရက်စက်စက် လုပ်လွှတ်လိုက်
ကြတာလဲ--တော်--

သွေးအိုင်ထဲ၌ မချီမဆန့်ခံစားကာ အသက်ငင်နေသော
ကြောင်ကြီး " ဂျွန်စော " ၏အဖြစ်ဆိုးကို အနံ့ကယ်စံမကြည့်ရက်
တော့သဖြင့် မျက်နှာလွှဲကာကျောခိုင်းလိုက်၏။

ထိုသို့ပြောဆိုနေစဉ်မှာပင်ကြောင်ကြီး“ဂျန်စော”မှာ ဆတ်ခနဲတစ်ချက်တုန့်ကာ ငြိမ်ကျသွားလေပြီ။

ကြောင်ကြီး“ဂျန်စော” ၏အသွင်ကမျက်လုံး အဝိုင်းသားနှင့် အန်တီချစ်ကို လှမ်းကြည့်ကာ နှုတ်ဆက်နေသည်ပမာ။

အမလေးတော့-- သားလေး“ဂျန်စော”ရဲ့- အဖြစ်ဆိုးလှချည့်လား--

အန်တီချစ်၏ အသံပြိုကြီးနှင့်အော်ဟစ်
ငိုကြွေးသံကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်မှလူများ
ပင်လျှင် အထိတ်တလန့် ဖြစ်ကြရလေပြီ။

ဟင်း--
ကြောင်သေတာပဲ--
မသာအိမ်ငိုသလို
ငိုနေရတယ်လို့--
အံ့ရော--

ဟဲ့-ဟဲ့-ဒါ-
ဟို-အာပြီ-အဲ-အဲလေ
အန်တီချစ်ကြီး--ငိုတဲ့
အသံမဟုတ်လား

ဟုတ်ပတော်--
သူ့အချစ်တော်ကြောင်ကြီး
ညက--အကိုက်ခံလာရလို့
ဆိုလားပဲ--

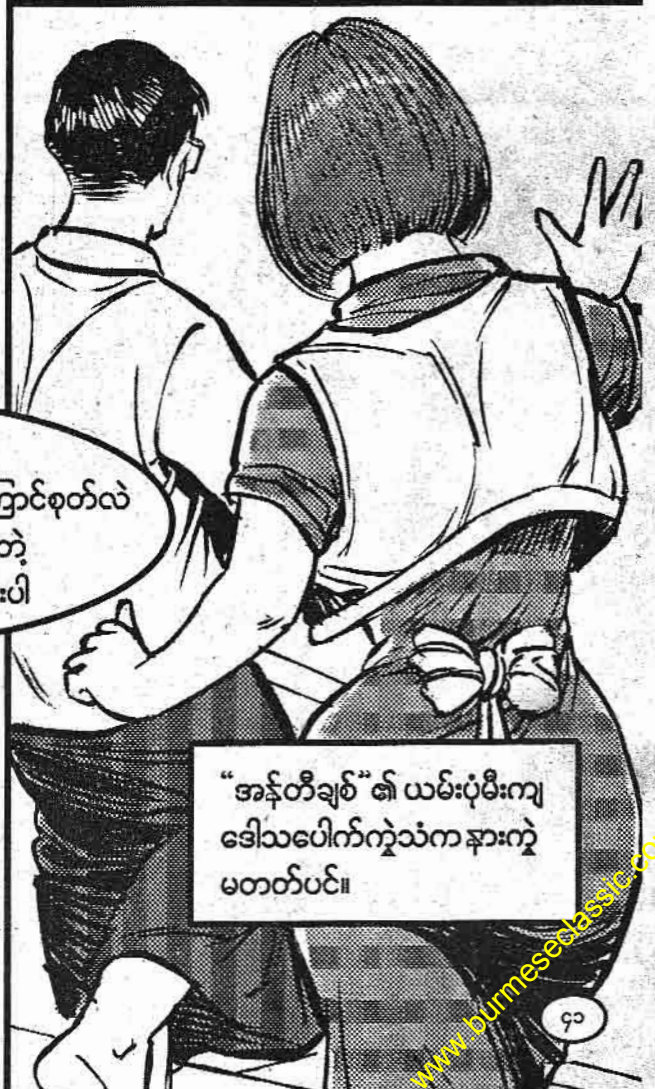
ကဲပါ-ချစ်ချစ်ရယ်-သူတို့
ကြောင်သဘာဝ-အချင်းချင်းကိုက်ကြလို့
ခုလိုဖြစ်လာတာနေမှာပါ-ငိုမနေပါနဲ့ကွာ-
ညက ကြောင်တွေကိုက်သံကြား
လိုက်ပါတယ်-

အို-ဘာ-သဘာဝလဲ
ကျုပ်ရဲ့သားလေးကို အသေသတ်တာ
ဘယ်က ကလေးကဝ ကြောင်စုတ်--
ကြောင်နာတွေလဲ--ကျုပ်လိုက်ရှာပြီး
အသေသတ်ပစ်ရမဲ့--ကျုပ်
ကျေနပ်မယ်--ရှင့်--

အို-မာမိကလည်း--
ကိုယ့်ကြောင် က အိမ်မကပ်ဘဲလျှောက်
သွားနေလို့ခုလိုဖြစ်ရတာ--သူများကြောင်တွေကို
ပြဿနာလိုက်ရှာလို့ ဖြစ်ပါ့မလား-

“အန်တီချစ်” က ဘယ်သူတွေ့ဘာပြောပြော
နားမဝင်တော့။ ဒေါသတကြီးဖြင့် အိမ်ပေါ်ထပ်
ဆီမှပြေးဆင်းလာခဲ့ပြီး---

ငါ့ကြောင်ကို ရက်ရက်စက်စက်
သေအောင်ကိုက်သတ်တာ ဘယ်အိမ်ကကြောင်စုတ်လဲ
ပြောကြစမ်း-- ဒီနားက ကြောင်မူးတဲ့
ကြောင်သခင်တွေထွက်လာကြစမ်းပါ

“အန်တီချစ်” ၏ ယမ်းပုံမီးကျ
ဒေါသပေါက်ကဲ့သံက နားကဲ့
မတတ်ပင်။

ထိုသို့အော်ဟစ်နေစဉ်မှာပင်---

အပျိုကြီး "မနဲ့" ၏အိမ်ပေါက်ဝတွင် အိပ်နေသည့် ကြောင်ကြီး "ဟာလူး" ကို အန်တီချစ် လှမ်းကြည့်မိလိုက်၏။

"ဟာလူး" ၏တစ်ကိုယ်လုံးတွင် သွေးများဖြင့် မြင်မကောင်းအောင်ပေးကျနေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသောအခါ---

ဟင်--လက်စသတ်တော့ ငါ့သား "ဂျွန်စော" ကိုကိုက်သတ်တာ ဒီကြောင်စုတ်ပဲကိုး---သင်းတော့ သေဖို့သာပြင်--

ဒေါသတကြီးဖြင့် အပျိုကြီး “မန့်” ၏ အိမ်ပေါက်ဝဆီသို့ လှမ်းလိုက်သော “အန်တီချစ်” ၏ ခြေလှမ်းတို့ ရုတ်တရက် တန့်သွားရလေ၏။

အန်ကယ်စ် နှင့် သားသမီးတို့က အန်တီချစ်ကို အချိန်မီ လှမ်းဆွဲလိုက်ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

ချစ်ချစ်-- ဒီလိုစိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်နဲ့လေ-- မလိုအပ်ဘဲ ပြဿနာတွေ ကြီးကျယ်ကုန်မှာပေါ့-- တိရိစ္ဆာန်ချင်း ကိုက်ရင်း ဖြစ်ကြတာဆိုတော့-- သူ့သခင်တွေကလည်း ဘာတတ်နိုင်မှာတဲ့လဲ--

အို-လွတ်စမ်းပါ-
ကျုပ်ကိုမဆွဲကြနဲ့-နော်
ကျုပ်သားလေး“ဂျွန်စော”ကို
ကိုက်သတ်တဲ့ကောင် ---ကျုပ်
အသေသတ်ရမှ-ကျေနပ်မယ်
ဟင်း-ဟင်း-

ဒေါသဖြစ်လွန်း၍ အန်တီချစ်တစ်ကိုယ်လုံး
တဆတ်ဆတ်တုန်နေ၏။

ရုတ်ရုတ်သည်းသည်းအသံကြောင့် ကြောင်ကြီး“ဟာလူး”
အိပ်နေရာမှနိုးလာပြီး ခေါင်းထောင်လျက် အိပ်ချင်မှူးတူး
ပုံစံဖြင့် လှမ်းကြည့်နေလေ၏။

အန်ကယ်စံက အန်တီချစ်ကို အတင်းဆွဲခေါ်
လာခဲ့သည့်အတွက် အပေါ်ထပ်သို့ပြန်ရောက်
လာခဲ့လေတော့သည်။

ငါ့ကို--မဆွဲကြနဲ့--
လွှတ်ကြစမ်းပါ--ဒီကြောင်စုတ်ကို
ဒီနေ့--သတ်ရမှဖြစ်မယ်

သမီးဖြစ်သူက အပေါ်ထပ်လှေကားထိပ်မှ
တံခါးကို သော့ခတ်လိုက်၏။

“အန်တီချစ်” က အသားတို့တဆတ်ဆတ် တုန်ကာ ဒေါသတကြီးအော်ဟစ်နေရင်းမှ အသံတို့တိမ်ဝင်သွားပြီး---

တစ်ကိုယ်လုံးပျော့ခွေကာ အရုပ်ကြီးပြတ် လဲကျသွားလေတော့သည်။

ဟာ--ချစ်ချစ်--ချစ်ချစ် အို--ဒုက္ခပါပဲ--သမီးရေ-ဒေါက်တာပိုင်စိုးကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ပေးစမ်းပါဦး-

မကြာမီပင်--ဒေါက်တာပိုင်စိုး
ရောက်လာပြီး--

လိုအပ်သောဆေးကုသမှုများပြုလုပ်ပေးခဲ့သဖြင့်--

ဒေါက်တာပိုင်စိုးပြန်သွားပြီးနောက်
ဆယ်ငါးမိနစ်ခန့်မှာပင် "အန်တီချစ်"
သတိပြန်ရလာသည်။

အန်တီချစ်က သတိရရခြင်းပင် ထထိုင်ရန်
ကြိုးစားသော်လည်း ခေါင်းထဲမှာ မူးနောက်
နောက်ဖြစ်နေသေး၍ ပြန်ငြိမ်နေလိုက်ရ၏။

ဟာ--ချစ်ချစ်--ရယ်--
မထနဲ့ဦးလေ--ငြိမ်ငြိမ်လေးလှဲနေဖို့
ဒေါက်တာ မှာသွားတယ်--

စိတ်ကိုလျော့ပါ--ချစ်ချစ်ရယ်--
သိပ်ပြီးစိတ်လှုပ်ရှားသွားလို့သွေးပေါင်ချိန်
အရမ်းတက်သွားပြီး--ခုလိုဖြစ်ရတာ--တဲ့
ကိုယ့်ကျန်းမာရေးအတွက် ဒေါသ
သိပ်မကြီးဖို့ သတိထားမှပေါ့--

“အန်ကယ်စ်” က စိတ်လျော့ဖို့ သတိပေးနေသော်လည်း
အန်တီချစ်မျက်စိထဲတွင် တော့ သူ့ကိုစိုက်ကြည့်နေရင်း
အသက်ထွက်သွားရှာသည့် သူ့အချစ်တော်ကြောင်ကြီး
“ဂျွန်စော” ကိုသာ မြင်ယောင်နေမိခဲ့။

မကျေနပ်ဘူး--လုံးဝ
မကျေနပ်ဘူး---ငါ့သားလေး
ဂွန်စော--ကို သေအောင်သတ်တဲ့ကောင်
ငါ ပြန်သတ်ရမှ ကျေနပ်မယ်--ဟေ့

“အန်တီချစ်” ၏အရွယ်က
အသက်ခြောက်ဆယ်ခန့်
ရှိနေပြီ။ သို့သော်--လောဘ၊
ဒေါသ၊ မောဟ တို့
အားကောင်းနေဆဲပင်။

“အန်တီချစ်” တို့မိသားစုမှာ
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မိသားစု
ဖြစ်ပြီးသော်လည်း
ဘာသာရေးအပေါ်
သိပ်အလေးထားခြင်း
မရှိကြ။

ဘာသာတရားအပေါ်
ဝတ်ကျေတန်းကျေ
သဘောလောက်သာ။
မိရိုးဖလာဗုဒ္ဓဘာသာ
ဟု ဆိုရမည်ထင်၏။

ထို့ကြောင့်--တရားလက်လွှတ်ဖြစ်ကာ
ဆင်ခြင်တုံတရားကင်းမဲ့နေခြင်းတည်း။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များပင် ဖြစ်လင့်ကစား ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမတရားတော်များကို ကြားနာခြင်း၊ လိုက်နာခြင်း၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်းအလျဉ်းမရှိ။

ထို့ကြောင့်—ယခုကိစ္စတွင်လည်း တိရစ္ဆာန်ချင်းသူတို့သဘာဝ ကိုက်ကြခဲကြ၍ ဖြစ်ခဲ့ရသည်ကို ဝေဖန်သုံးသပ်မှုမရှိဘဲ ဒေါသကို ရှေ့ထားကာမှားယွင်းနေခြင်းသာ မဟုတ်ပါလား။

အာနန္ဒ

နံနက်အိပ်ရာထသည်နှင့်--အန်တီချစ်သည် အိမ်၌မွေးထားသည့် ခွေးကြောင်တို့အတွက် အစားအသောက်ကို စီစဉ်ပေးပြီးမှ--

မိသားစုအတွက်နံနက်စာကိုစီမံလေ့ရှိသည်။

နံနက်အရှုဇာတ်အတွက် ဘုရားဝေယျာဝစ္စကိုတော့ လုပ်ရကောင်းမှန်းပင် မသိသော အန်တီချစ်ပါပေ။

မိမိအိမ်သို့ ဆွမ်းအလှူခံကြွလာသည့် ဦးပဉ္စင်းလေး တစ်ပါးကိုတော့ ဆွမ်းမှန်မှန်လောင်းသည်လေ။

ဒါကလည်း သဒ္ဓါပေါက်ကာ ကြည့်ညိုလှန်း၍တော့မဟုတ်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှလူများရှေ့တွင် လူမြင်ကောင်းအောင် ဆွမ်းလောင်းနေခြင်းသာဖြစ်သည်။

တပည့်တော်--ကျန်းမာရေး
သိပ်မကောင်းသေးလို့--ဒီနေ့တော့
ကန်တော့ဆွမ်းပါဘုရား--

သာဓု--သာဓု--သာဓု--
ဒကာမကြီး--ကျန်းမာစေဖို့--ဦးဇင်း
မေတ္တာပို့ပေးပါမယ်--

ယခုတော့--ကြောင်ကြီး“ဂျန်စော”သေခဲ့ရသည့်အတွက်
“အန်တီချစ်”စိတ်ထိခိုက်ကာ အိပ်ရာထဲလဲနေသဖြင့်--

ဆွမ်းခံကိုယ်တော်လေးကိုပင် ဆွမ်းလောင်းဖို့
ပျက်ကွက်နေသည်မှာရက်အတန်ကြာနေလေပြီ။

အောက်ထပ်မှ ကြောင်ကြီး "ဟာလူး" ကို
တွေ့လေတိုင်း ဒေါသတို့ကိုမနည်းထိန်းချုပ်
နေရသည်။

တစ်နေ့တွင်--မိမိတို့အိမ်သားတွေကိုယ်စီကိုယ်၎
အသီးသီးထွက်သွားကြပြီးနောက်-----

“အန်တီချစ်” တစ်ယောက်တည်းအိမ်၌ ကျန်နေစဉ်—အောက်ထပ်မှကြောင်ကြီး “ဟာလူး” ကို လက်စားချေဖို့ အတူက နည်းလမ်းမျိုးစုံကြံစည်လျက်ရှိလေသည်။

ဒီကြောင်စုတ်ကို ဘယ်လိုရှင်းပစ်လိုက်ရင် ကောင်းမလဲ—ဆိုတော့—

“အန်တီချစ်” တို့ အိမ်နှင့် ကျောချင်းကပ်လျက်ရှိသော လမ်းထဲတွင် အထပ်မြင့်ကန်ထရိုက်တိုက်တစ်လုံး ဆောက်လုပ်လျက်ရှိလေရာ—

အိုးလေး... နွေအူ... ဟေ့... ဟေ့...

ထိုတိုက်တွင် လာရောက်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိကြသော ပန်းရံ၊ အုတ်သယ်၊ လက်သမား၊ သံချည်သံကွေး လုပ်သားတို့သည် အလုပ်လုပ်နေရင်း သီချင်းဆိုလိုက် ရောက်တတ်ရာရာ ပြောကြဆိုကြ၊ ဆဲဆိုအော်ဟစ် နေကြသည်ကို “အန်တီချစ်” ၏အိမ်မှ အတိုင်းသား ကြားနေရသည်လေ။

ဖိုးလုံးရေ--ညက ကြောင်သားနဲ့
မြည်းရတာ--ဝတ်ရယ်ပဲကွာ--မင်းကို
သတိရလိုက်တာ--ပြောမနေနဲ့--

ဆရာတူတို့ ကြောင်သား
ကြိုက်တာတော့အံ့ရော--ဆရာတူတို့
ရပ်ကွက်ထဲမှာ--ကြောင်တွေကော
ကျန်သေးရဲ့လား--ဗျာ--

အင်း--ကုန်သလောက်ပဲ--
ဒီရပ်ကွက်ထဲမှာ--ကြောင်တော်တော်
ပေါတယ်ကွ--ကြောင်ကြီးတွေကလည်း
ထူးမှထူးပဲ--ဖိုးလုံးရ--ငါတော့
ကြည့်ရင်းသွားရည်တောင်
ကျတယ်--

ဤအလုပ်ကြမ်းသမားများသည် ရန်ကုန်မြို့ပြင်ဒေသမှ
လာရောက်အလုပ်လုပ်ကြသူများဖြစ်ကြပြီးစရိတ်ကြမ်း
သူများဖြစ်ကြကြောင်း “အန်တီချစ်” သိထား၏။

ဟာ--ဟုတ်ပြီ--
အဲဒီတိုက်က--ပန်းရံတွေကို
ငွေနည်းနည်းပေးလိုက်ပြီး အောက်ထပ်က
ကြောင်စုတ်ကြီးကို ရှင်းပစ်ခိုင်း
လိုက်ရင်--အိုကေ--ပဲ

“အန်တီချစ်” သူ့အတေးနှင့်သူ
သဘောကျစွာပြုံးလိုက်မိပါ၏။

ထို့နောက်--ချက်ချင်းပင်ထကာ
သူပိုက်ဆံအိတ်ကို လှမ်းယူလိုက်လေသည်။

သူဘေးနားမှာ မိုန်းနေသော ခွေးကြီး “အာနို”
သည်ပင်လျှင် လန့်ပြီး “အန်တီချစ်” ကို လှမ်း
ကြည့်နေလေတော့သည်။

ဟင်--ဒါလည်း
မဟုတ်သေးပါဘူးလေ--ဒီလို
လုပ်ရင် ကိုယ်လုပ်ခိုင်းတာ
သူများတွေသိသွားနိုင်တယ်

ပြီးတော့--ဒီလို အဆင့်အတန်း
မရှိတဲ့လူတွေကို ငါက အရေးတယူလုပ်ပြီး
အကူအညီသွားတောင်းနေရမယ်
ကိစ္စကတော့--သိပ်မဟန်ဘူး--

“အန်တီချစ်” က သူ့စိတ်ကူးကို
ခုတ်ချတုံဖြစ်ကာ ဆိုဖာပေါ်တွင်
ပြန်ထိုင်လိုက်ပြန်၏။

ကြွက်သတ်ဆေးတွေ--ရမယ်--
အိမ်မှာသောင်းကျန်းနေတဲ့ကြွက်တွေ--
ဟောဒီဆေးတစ်ထုတ်တည်းနဲ့--
ရှင်းသွားစေရမယ်--

အိမ်ရှေ့လမ်းမပေါ်မှ အော်ဟစ်ကာ
ဈေးရောင်းနေသည့်အသံကြောင့်
“အန်တီချစ်” ၏ခေါင်းထဲသို့အကြံ
တစ်ခုလက်ခနဲဝင်လာပြန်သည်။

ဟုတ်ပြီ--ဒီကိစ္စ
အတွက်--ဘယ်သူမှ
မသိအောင်လုပ်တာပဲ
ကောင်းတယ်--

“အန်တီချစ်”က ဝရန်တာဆီသို့
ကမန်းကတမ်းပြေးထွက်လာပြီး--

ကြွက်သတ်ဆေးရောင်းသူကိုလှမ်းခေါ်လိုက်၏။

“အန်တီချစ်”က အောက်ထပ်သို့ဆင်းလာပြီး--

ကြွက်သတ်ဆေး--
တစ်ထုပ် ရောင်းစမ်းပါကွာ-- ဒါနဲ့ မင်းရဲ့
ဆေးက တကယ်ကောစွမ်းပါ
မလား---

ဒီကြွက်သတ်ဆေးကို စားမိတဲ့
ကြွက်က ခြေလှမ်း ငါးလှမ်းမပြည့်ခင်
တုံးခနဲပဲ--စိတ်ချလက်ချသာ
သုံးပါ အန်တီ--

သေချာတယ်--နော်
အန်တီတို့အိမ်မှာကြောင်တွေမရှိတော့
ကတည်းက--ကြွက်တွေတော်တော်
သောင်းကျန်းနေလို့--

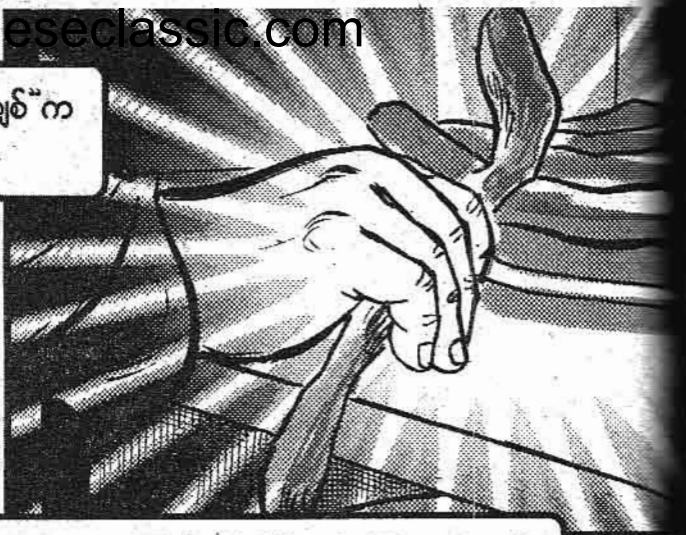

“အန်တီချစ်” ကကြွက်သတ်ဆေး
ဝယ်ပြီးသည်နှင့် ချက်ချင်းအပေါ်သို့
ပြန်တက်လာခဲ့လေ၏။

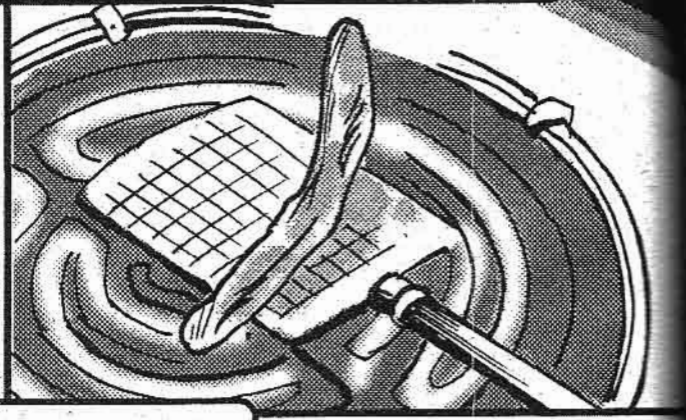
အိမ်နီးနားချင်းများက “အန်တီချစ်” ကြွက်သတ်ဆေး
ဆင်းဝယ်သည်ကို သတိပြုမိလိုက်ကြကြောင်း အန်တီချစ်
မသိခဲ့ပါချေ။

အပေါ်ထပ်သို့ရောက်သည်နှင့် “အန်တီချစ်” က မီးဖိုချောင်ဆီသို့ဝင်လာခဲ့သည်။

ထို့နောက်--ကြောင်အိမ်ဘီရိုထဲ၌ သိမ်းထားသည့် ဆတ်သားခြောက် တစ်ပိုင်ကို ဖဲ့ယူလိုက်ပြီး---

မီးကင်လိုက်သည်။

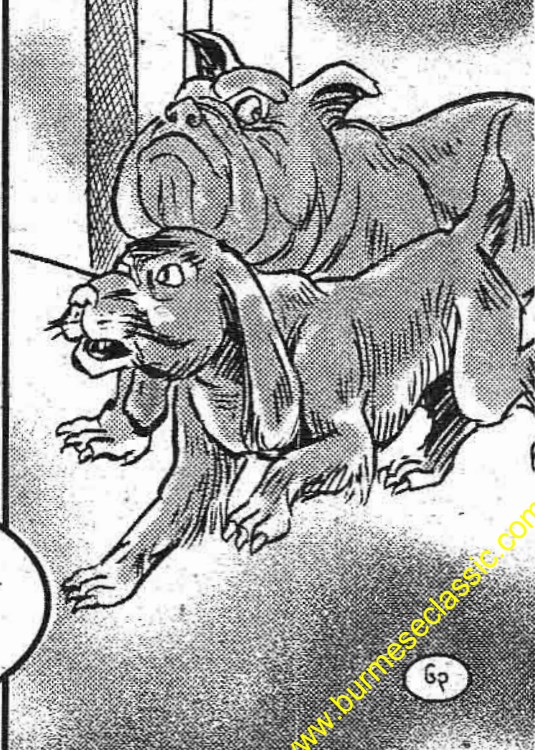

ဆတ်သားခြောက်မီးကင်သည့်အနံ့က တစ်အိမ်လုံးမွှေးကြိုင်နေလေပြီ။

ထိုအနံ့ကြောင့် သူ့အိမ်မှခွေးသုံးကောင်စလုံး “အန်တီချစ်” အနီးသို့ အမြီးတန့်န့်ဖြင့်ရောက် လာကြလေပြီ။

ဟဲ့ကောင်တေ့--ဒီနားကို မလာကြနဲ့--ထွက်သွားကြစမ်း-- အာနီး---ဂျက်ကီ--ဂေါ်ခူး-- သွား--သွား--သွား

ပြောလား!

“အန်တီချစ်” ကသူ့ခွေးများကို မီးဖိုခန်းမှ မောင်းထုတ်လိုက်ကာ မီးဖိုခန်းတံခါးကို ပိတ်လိုက်သည်။

ပြီးမှ— ကြွက်သတ်ဆေးအထုပ်ကိုဖွင့်လျက်—

မီးကင်ထားသည့်ဆတ်သားခြောက်ပေါ်၌ ထိုဆေးမှုန့်များကို ဖြူးကာ ရောနှောလိုက်၏။

ငါ့--သားလေးကို သတ်တဲ့ကောင်-- ဒီနေ့တော့ အသေဆိုးနဲ့သေဖို့သာ-- ပြင်

အပျိုကြီး မနဲ့ ၏ကြောင်ကြီး “ဟာလူး” က
နေ့လည်နေ့ခင်းဆိုလျှင် အိမ်နောက်ဘက်ရှိ
နေကာအမိုးလေးပေါ်၌ လာရောက်အိပ်လေ့
ရှိကြောင်း “အန်တီချစ်” သိထားသည်လေ။

“အန်တီချစ်” ကနောက်ဖေးဝရန်တာမှ
အောက်သို့ငုံကြည့်လိုက်ရာ--

သူထင်ထားသည့်အတိုင်း ကြောင်ကြီး “ဟာလူး” က
အားရပါးရအိပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့်----

“အန်တီချစ်” မျက်နှာဝင်းပသွားသည်။

“အန်တီချစ်”က အိမ်နောက်ဘက် ဝန်းကျင်ကိုဝေ့ကာ အကဲခတ်လိုက်၏။

နေ့လည်ဘက်ဖြစ်၍ အိမ်နောက်ဘက်တွင် လူရိပ်လူခြေအလျင်းမတွေ့ရပေ။

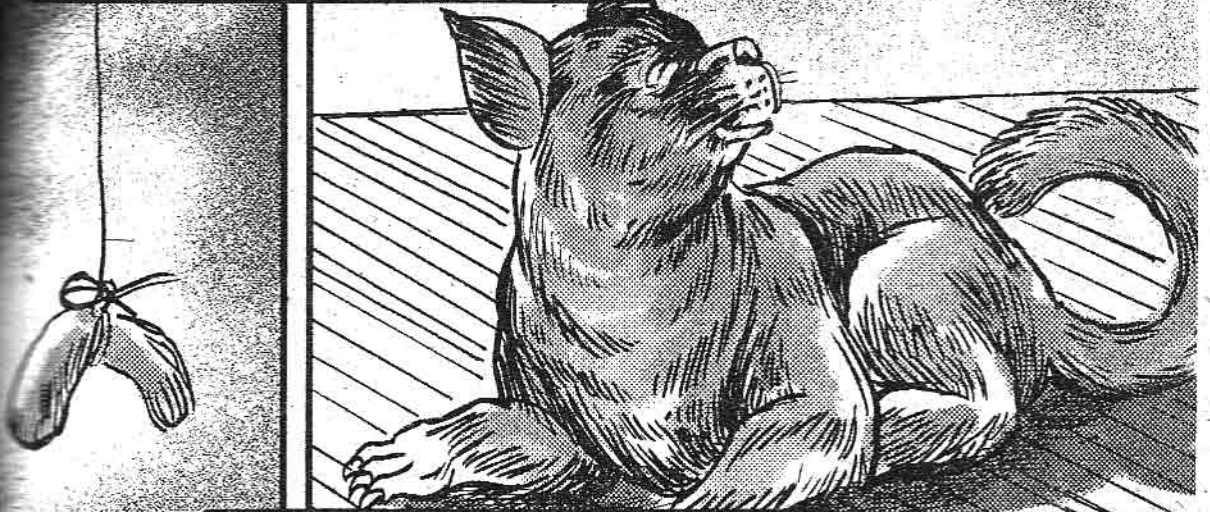

“အန်တီချစ်”က သူ့အစီအစဉ်အတိုင်း မဟာစီမံကိန်းကြီးကိုပါ စတင်ပါလေ တော့သည်။

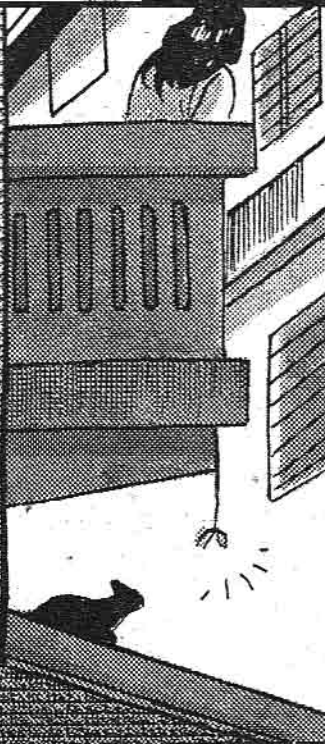

ကြွက်သတ်ဆေးများ သုတ်လိမ်းထားသည့် ဆတ်သားခြောက်မွှေးမွှေးလေးကို ကြိုးဖြင့် ချည်ကာ နောက်ဖေးဝရန်တာဆီမှအောက် သို့ဖြည်းဖြည်းချင်းချလိုက်၏။

ကြောင်ကြီး “ဟာလူး” အိပ်နေသည့် တည့်တည့်သို့
ခိုန်ရှယ်ကာ ဆတ်သားခြောက်ကို ချနေခြင်းတည်း။

မွေးကြိုင်လှသည့် ဆတ်သားခြောက်၏ အနံ့ကြောင့်
ကြောင်ကြီး “ဟာလူး” ခေါင်းထောင်ထလာပြီး----

နာခေါင်း ရှုံ့ပူရှုံ့ပူ လုပ်ကာ အိပ်ချင်မူးတူးဖြင့်
အနံ့ခံနေသည်ကို လှမ်းမြင်နေရသောကြောင့်
“အန်တီချစ်” သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်သည်။

ကြီးဖြင့် လျော့ချလျှက်ရှိသော ဆတ်သားခြောက်က
ကြောင်ကြီး “ဟာလူး” ထံသို့ ရောက်လှရောက်ခင်မှာပင်—

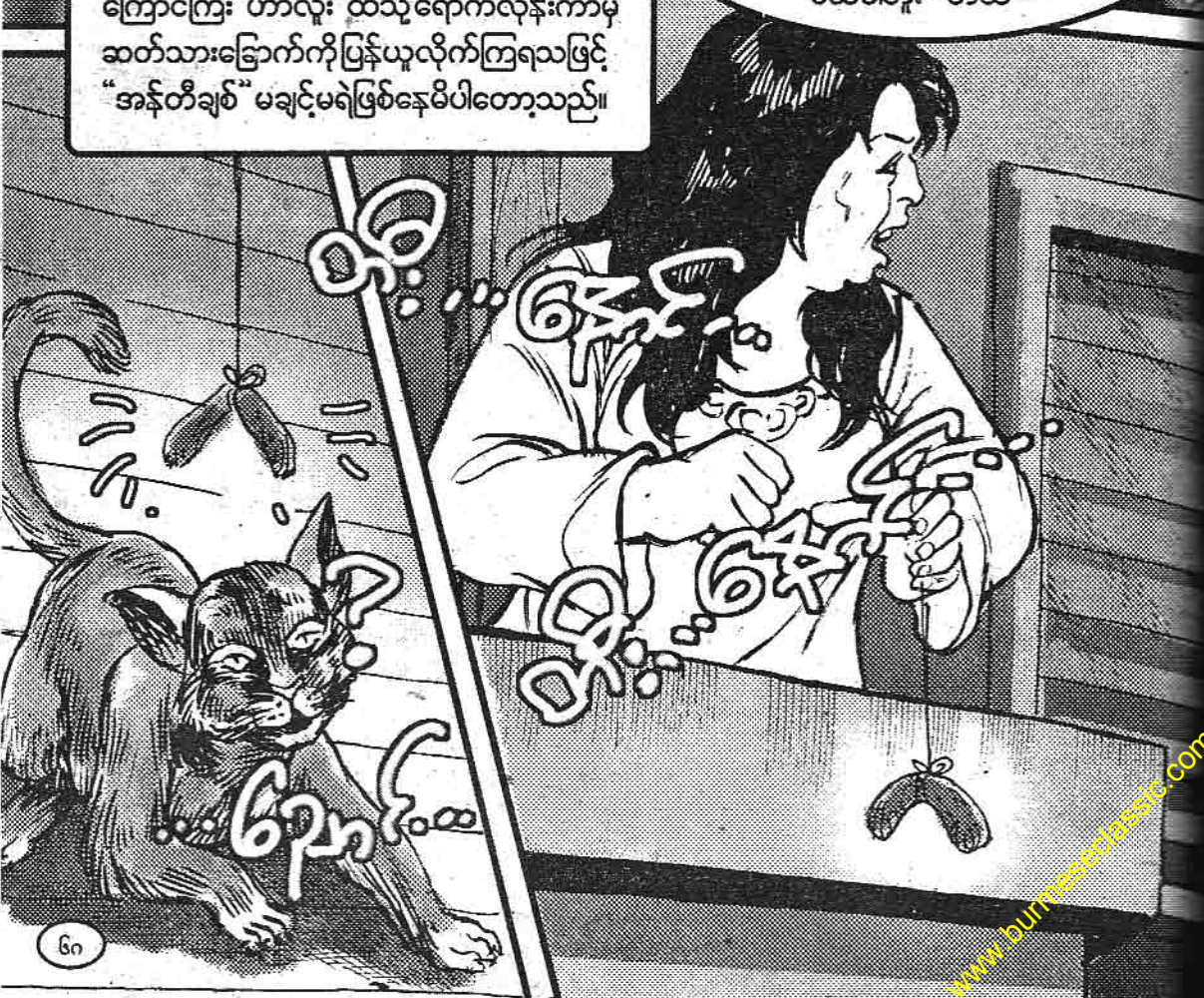
အိမ်ရှေ့ဘဲ(လ်)တီး ခေါ်သံကြောင့်
“အန်တီချစ်” ရုတ်တရက်လန့်သွားရလေပြီ။

ဟီး...ဟီး...
ဟီး...ဟီး...

တောက်--အရေးကောင်း--
ဒိန်းဒေါင်းဖျက်တယ်ကွာ--ဒီအချိန်ကြီး
ဘယ်ကညွှန်သည်များ လာတာလဲ
မသိပါဘူး--ဟယ်--

ကြောင်ကြီး“ဟာလူး” ထံသို့ရောက်လုနီးကာမှ
ဆတ်သားခြောက်ကိုပြန်ယူလိုက်ကြရသဖြင့်
“အန်တီချစ်” မချင့်မရဲဖြစ်နေမိပါတော့သည်။

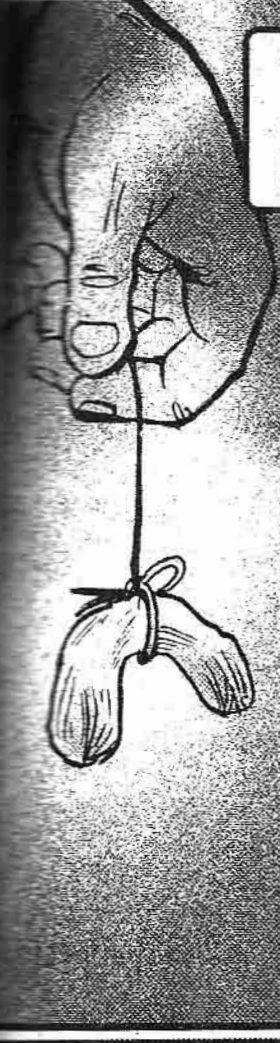
ဟီး...ဟီး...
ဟီး...ဟီး...

ဟီး...ဟီး...
ဟီး...ဟီး...

“အန်တီချစ်” ကတူလောင်းကျနေသည့် ဆတ်သားခြောက်ကို ကမန်းကတမ်း ပြန်ဆွဲတင်ပြီး---

ကြီးကိုပြန်ဖြုတ်ကာ--

ကြောင်အိမ်ထဲသို့ပင်ပြန်ထည့်ကာ သိမ်းလိုက်သည်။

အိမ်က--သတ္တဝါတွေစားမိမှာလည်း စိုးရသေးတယ်--လောလောဆယ်တော့ ကြောင်အိမ်ထဲထည့်ထားခဲ့ဦးမှပဲ--

“အန်တီချစ်” က အိမ်ရောက်သို့ ပြေးထွက်လာပြီး တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သည့်အခါ--

ဟဲ့---သား---
ဒီနေ့ပြန်လာတာ--စောပဲ
စောလှချည့်လား---

မပြန်စမှးစောစောစီးစီး ကျောင်းမှပြန်လာသည့် သားငယ် “ကောင်းထက်စံ” ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့်--

သား--အိမ်သာတက်
ချင်လွန်းလို့--အမြန်ပြန်လာတာ မာမိရဲ့
အရေးထဲ--မာမိကလည်းတံခါးလာဖွင့်တာ
ကြာလိုက်တာ--ဒီမှာ--ထွက်တော့မယ်

“ကောင်းထက်စံ” ကပြောပြောဆိုဆို
ကျောပိုးအိတ်ကိုဆိုဖာခုံပေါ်သို့ဘုန်း
ခနဲပစ်ချကာ --- --

အိမ်သာရှိရာသို့ အလျင်အမြန်ပင်
ပြေးဝင်သွားပါလေတော့သည်။

ဟုတ်

အင်း--ငါ့သားကတော့
ဖြစ်လိုက်ရင် ဒီလိုချည်းပဲ--
ဟင်း--ဟင်း--ဟင်း--

သားဖြစ်သူ၏ အဖြစ်သနစ်ကိုကြည့်ရင်း
“အန်တီချစ်” ကသဘောကျစွာရယ်မော
နေမိပါတော့သည်။

“အန်တီချစ်” က သူ့သား၏ ကျောပိုးအိတ်ကို စာဖတ်စားပွဲပေါ်သို့တင်ပေးလိုက်ပြီးနောက်--

နောက်ဖေးဘက်ဆီသို့ဝင်မည်ပြုစဉ်မှာပင်--

ဟဲ့လို--ဘယ်သူပါလဲ--

ဪ--ဘယ်သူများလဲလို့-- ဒါလင်--အိမ်ပြန်နောက်ကျမယ်ဆိုတာ ပြောမလို့--မဟုတ်လား--အင်းပါ ချစ်ချစ်--သိနေတယ်လေ--

ဟဲ့လို

ထိုစဉ်-အိမ်နောက်ဘက်ဆီမှ
ကြောင်အိမ်ဖွင့်လိုက်သည့်အသံ
ကို ကြားမိလိုက်သလိုရှိသဖြင့်--

ဟင်--ခါ--ခါ--
သားလေး--ကြောင်အိမ်ဖွင့်ပြီး--စားစရာ
ရှာတာပဲဖြစ်မယ်--ဒီကောင်လေးလက်က
မြန်ပါတိသနဲ့--တော်ကြာ--

အန်တီချစ်--ဆက်မတွေးရဲ
တော့ဘဲ ဖုန်းကိုလွှတ်ချခဲ့ကာ
အိမ်နောက်ဖေး မီးဖိုခန်းဆီသို့
အပြေးဝင်လာခဲ့သည်။

ဟိ...

ဟဲ့--သား--သား--
အဲဒါ-မစားနဲ့--လွှင့်ပစ်လိုက်--
သား--သား--အား--

ဟိ... သား...

ထင်ထားသည့်အတိုင်းပင်---။
အစားအသောက်သောင်းကျန်းသော
သားငယ်“ကောင်းထက်စံ”က အနံ့မွှေး
နေသောဆတ်သားခြောက်ကို ကောက်
ယူကာ စားဖို့ပြင်နေပြီ။

ဂုတ်...

“အန်တီချစ်”က အသံကုန်အော်ဟစ်ကာ
တားနေရင်းမှပင် ခလုတ်တိုက်ကာ လဲကျ
ပြန်၏။

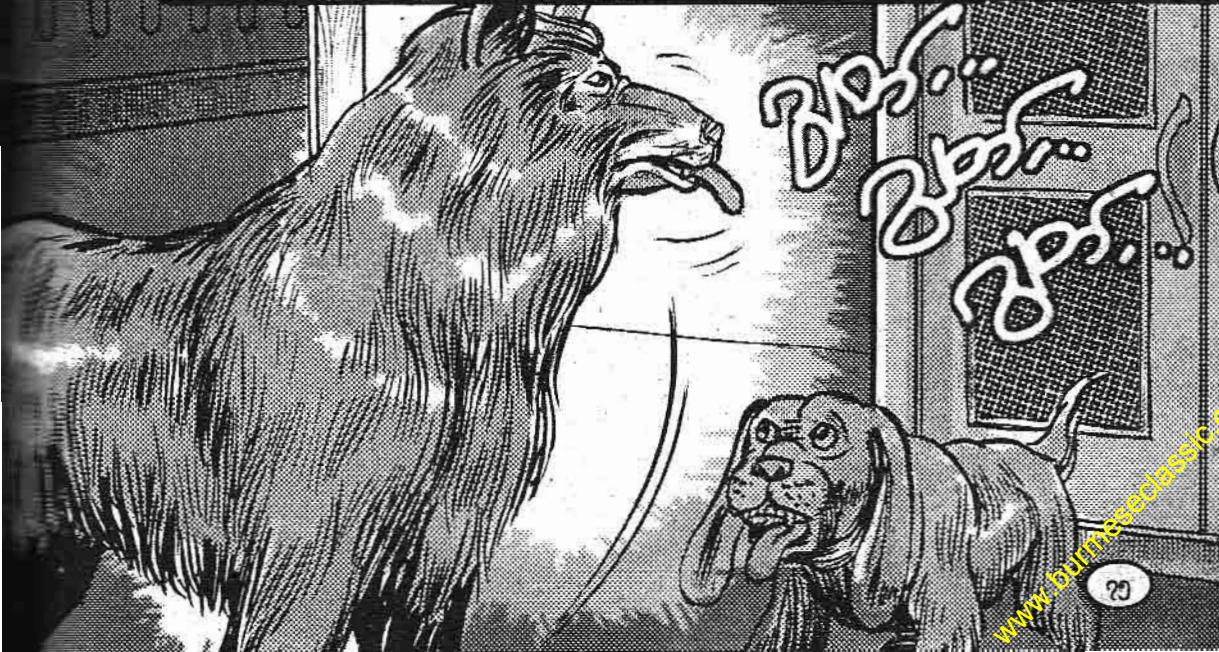

ဂုတ်... ဂုတ်...

“ကောင်းထက်စံ” က မိခင်ဖြစ်သူ၏ အလန့်တကြား အော်ဟစ်ဟန့်တားမှုကြောင့် လန့်ဖြန့်ကာ လက်ထဲမှ ဆတ်သားခြောက်ကို ယောင်ရမ်းကာ လွှတ်ချလိုက်မိ၏။

“ကောင်းထက်စံ” နှင့်အတူ မီးဖိုချောင်သို့ လိုက်ဝင်လာသော ခွေးသုံးကောင်အနက်မှ “အာနီး” က အောက်သို့ပြုတ်ကျလာသည့် ဆတ်သားခြောက်ကို ဆိတ်ခနဲ ကောက်ဝါးလိုက်ပါလေတော့သည်။

ဟာ--အာနီး ကို လည်း
မစားစေနဲ့--အဲဒီဆတ်သားခြောက်မှာ
အဆိပ်တွေ--အ--အ--ဆိပ် တွေ

အ...အ...အိပ်...

“အန်တီချစ်” မည်မျှပင် အော်ဟစ်တားဆီး
စေကာမူ မမိပါတော့ချေ။ သူ့ခွေးကြီး “အာနီး”
က ထိုဆတ်သားခြောက်ကို အားရပါးရပါးနေ
ပါလေပြီ။

အိပ်...
အိပ်...
အိပ်...

“ကောင်းထက်စံ” က ဘာလုပ်ရမည်မသိ။
ကြောင်တောင်တောင်နှင့် ရပ်နေမိပါတော့သည်။

“အန်တီချစ်” က ဘာမှပြောမထွက်တော့ဘဲ--
ဇောချွေးများ ပြန်လာကာ နေရာတွင်ပင်
သတိလစ်သွားပါလေတော့သည်။

မာမိ--မာမိ--
မာမိ--ဘာဖြစ်တာလဲ--ခေါ်လို့လည်း
မရတော့ဘူး--မာမိ--ရေ--

ကောင်းထက်စံ ဘာလုပ်ရမည်မသိတော့။
ခြေမကိုင်မီ၊ လက်မကိုင်မီ ဖြစ်နေရပြီလေ။

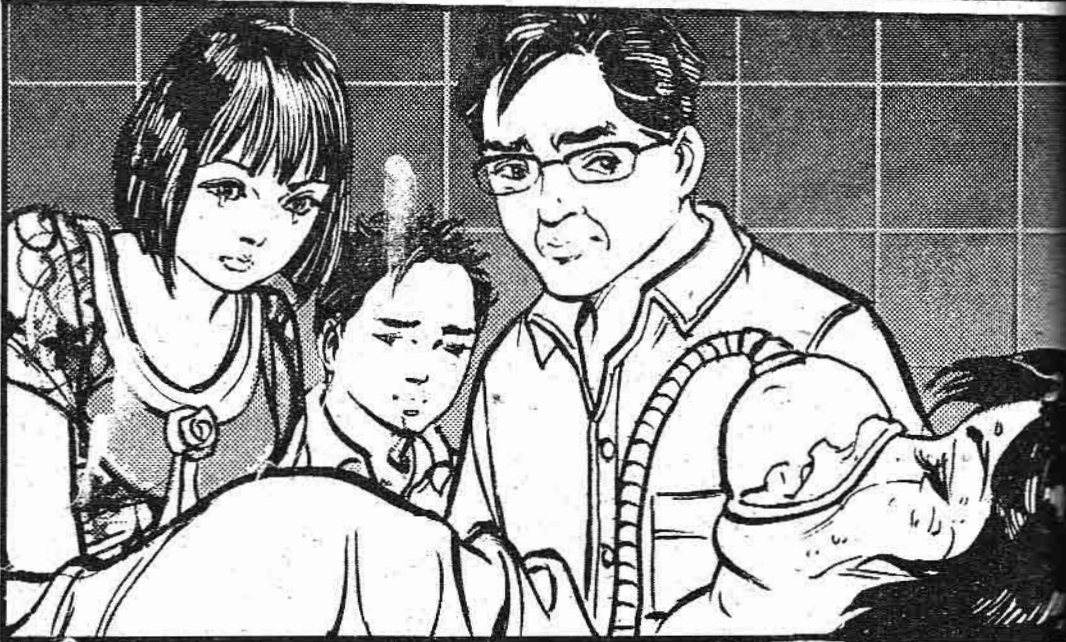
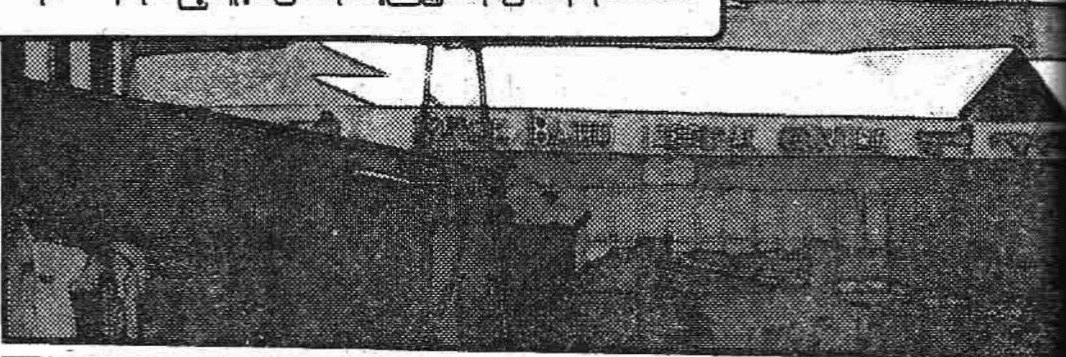
ကြိရာမရသည့်အဆုံး ဖခင်ဖြစ်သူထံသို့
ဖုန်းဆက်ကာ အကျိုးအကြောင်းပြောရ
ပါလေတော့သည်။

သူတို့မေးထားသည့် ခွေးကြီး “အာနီ” ၏ ကံကြမ္မာကား--

“အန်တီချစ်” သတိပြန်ရလာသည့်အခါတွင်တော့
အထူးကုဆေးရုံကြီးတစ်ခု၏ အရေးပေါ်လူနာကုသခန်းသို့
ရောက်နေရသည့်သူ့အဖြစ်ကို အံ့သြ၍မဆုံးဖြတ်နေရလေ၏။

အဆန်းပါး

ဟင်-ငါ-ငါ
ဘယ်လိုကြောင့်--ဆေးရုံပေါ်
ရောက်နေရတာလဲ--

ချစ်ချစ်--စိတ်ကို ငြိမ်ငြိမ်ထားပါကာ
ဒေါသဖြစ်စရာတွေ--စိတ်မကောင်းစရာတွေ
ဘာမှပြန်တူးမနေနဲ့--ချစ်ချစ် မှာ နှလုံး
သွေးကြောကျဉ်းတဲ့ရောဂါရှိနေလို့
အခုလို သတိလစ်သွားရတာ

စိတ်ထိခိုက်လွန်းရင်--
အသက်အန္တရာယ်တောင်ဖြစ်နိုင်တယ်
လို့ ဒေါက်တာက ပြောသွားတယ်--
တရားသဘောနဲ့--ဖြေပါ
ချစ်ချစ်ရယ်

“အန်တီချစ်” ဘာမှပြန်မပြောတော့ဘဲ
မျက်စိစုံမှိတ်ကာ ပြန်မှိန်းနေလိုက်သည်။
သူ့ခင်ပွန်းပြောသကဲ့သို့ တရားနှင့် ဖြေချင်
ပါသည်။ သို့သော် --ထိုဖြေရမည့် အနိစ္စ၊
ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ ဟူသောစကားလုံးတို့ကို
နားရေးတိုင်ဝေလေ့ရှိသည့် ယပ်တောင်တိုင်
မြင်ဖူးရုံမှလွဲ၍ သူမ ဘာမျှနားမလည်ပါချေ။

ဒေါသအလျောက် ပြုခဲ့မိသည့် မိမိ၏အမှားကြောင့် သားဖြစ်သူ၏ အသက်အန္တရာယ်ကိုပင် ထိခိုက်လှ ဆဲဆဲ အခြေအနေထိ ရောက်ခဲ့ရသောသည်ကိုစွ အတွက်တော့အန်တီချစ် စိတ်ခြောက်ချားနေရ သည်မဟုတ်ပါလား။

အိပ်မက်ဆိုးမှနိုးထလာသူတစ်ဦးပမာ သည်အဖြစ်တွေကို မျက်စိထဲ၌ ပြန်လည် မြင်ယောင်နေဆဲပင်။

မိမိအချစ်ဆုံးခွေးကြီး “အာနီး” မှာလည်း မိမိအမှားကြောင့်ပင် မိမိရှေ့တွင် အသေဆိုး နှင့် သေဆုံးခဲ့ရပြီဖြစ်၍ အန်တီချစ် ဖြေမဆည်နိုင် ဖြစ်နေရကာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေရသည်သာ။

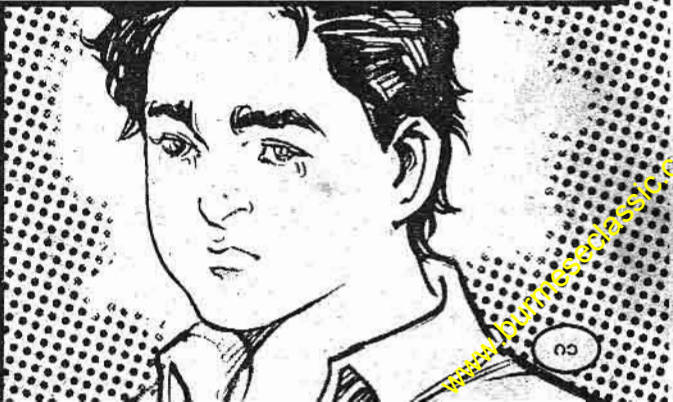

“အန်ကယ်စ်” က “အန်တီချစ်” ၏လက်ကို ဖြူဖုဆုပ်နယ်ပေးရင်း “အန်တီချစ်” ၏မျက်ဝန်းဆီမှ စီးကျလာနေသော မျက်ရည်စတို့ကို တို့သုတ်ပေး ရင်း အားပေးနေ၏။

“အန်တီချစ်” က သူ့ကုတင်ဘေးတွင် မျက်စိသူငယ်နှင့် ကြည့်နေရာသည့် သားငယ် “ကောင်းထက်စံ” ၏ခေါင်းကို ပွတ်ပေးရင်း အားယူ၍ပြုံးပြလိုက်သည်။

တွေ့သမျှ မြင်သမျှ စားစရာ တို့ကို စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့
ကောက်ကာငင်ကာ စားသောက်တတ်သည့်
“ကောင်းထက်စံ” ၏ အကျင့်ကို အန်တီချစ်တို့က
တစ်ခါမျှ မဆုံးမခဲ့ဖူးပါချေ။

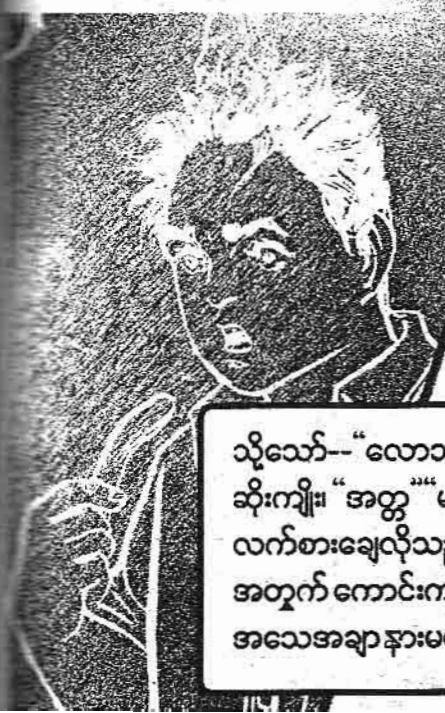
သည်လိုစည်းကမ်းမဲ့မှုကြောင့် အဆိပ်လူးထားသည့်
ဆတ်သားခြောက် ကို စားသောက်မိအံ့ဆဲဆဲ ဖြစ်ခဲ့ရ
သည်မဟုတ်ပါလား။

မိမိကိုယ်တိုင်က ပေါ့လျော့စွာ
ထားခဲ့မိသည့်အတွက်ယခုကဲ့သို့
ဖြစ်ရကြောင်း တွေးမိလေတိုင်း
အသက်ရှူမှန်းကြပ်လာသည်သို့
ခံစားရသဖြင့် “အန်တီချစ်” က
သူ့စိတ်သူ့ပြန်ထိန်းထားလိုက်
ရသည်။

သူများ၏အသက်ကို သတ်ချင်ဖြတ်ချင်သည့် အကုသိုလ် “ဒေါသ” စိတ်ကြောင့် မိမိသည်ပင် သတိလစ်မေ့မောရသည်အထိ ကြုံခဲ့ရသည့် သည်အဖြစ်ဆိုးကို “အန်တီချစ်” အဘယ်မှာ လွယ်လွယ်နှင့်မေ့နိုင်ပါအံ့နည်း။

သို့သော်-- “လောဘ” “ဒေါသ” “မောဟ” တို့၏ ဆိုးကျိုး၊ “အတ္တ” “မာန” လွန်ကဲမှု၏ဆိုးကျိုး၊ လက်စားချေလိုသည့် “ရန်ငြိုး” ကြောင့် သံသရာ အတုက ကောင်းကျိုးမရှိနိုင်ကြောင်း အန်တီချစ် အသေအချာ နားမလည်သေးသည်တော့အမှန်။

ဆေးရုံမှဆင်းလာခဲ့ပြီး--နောက်တစ်နေ့။

တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်သောကြောင့် အိမ်၌လူစုံတက်စုံရှိနေ၏။

နံနက်အိပ်ရာမှထချိန်တွင် “အန်တီချစ်” ၏ စိတ်၌ သံဃာတော်အားဆွမ်းကပ်လိုသည့် စိတ်ဆန္ဒပြင်းပျံ့လျက်ရှိသဖြင့်--

“အန်ကယ်စံ” ကို ပြောပြပြီး သံဃာတော် သုံးပါးပင့်ဖိတ်ကာ ဆွမ်းကပ်ဖို့ စီစဉ်ကြ လေသည်။

“အန်ကယ်စ်” ကသူတို့ကားလေးဖြင့် သံဃာတော် သုံးပါးကိုပင့်လာသည့်အခါ တိုက်ဆိုင်စွာပင် “အန်တီချစ်” တို့အိမ်မှ အခါအားလျော်စွာဆွမ်းလောင်းနေကျ ဦးပဉ္စင်းလေးပါလာသည့်အတွက် “အန်တီချစ်” အတွက်ပို၍အဆင်ပြေနေ၏။

ဆွမ်းစားပြီးနောက်--ထိုဆွမ်းခံကိုယ်တော် လေးကပ်ကပ်ပင် တရားချီးမြှင့်ဖို့စကားစလေ၏။

ကဲ--ဒကာမကြီး--
ဒီနေ့ ဦးဇင်း--တရားတိုတိုလေးတစ်ပုဒ်
ချီးမြှင့်ပေးပါရစေ--ဒကာတို့အားလုံး
တရားနာဖို့ဆန္ဒ ရှိပါရဲ့လား--

တင်ပါဘုရား--တပည့်တော်
ဒီနေ့အိပ်ရာထကတည်းက ဘုန်းဘုန်းတို့ကို
ဆွမ်းကပ်ချင်တဲ့ စိတ်ပြင်းပျနေလို့--
ခုလို စီစဉ်ရတာပါဘုရား--

ပြီးတော့--ဘုန်းဘုန်းတို့
ဟောကြားဆုံးမတဲ့တရားတော်ကိုလည်း
နာချင်ပါတယ်--ဟောတော်မူပါဘုရား

အင်း--ဒါဟာ--ဒကာမကြီးရဲ့
စိတ်ကို နူးညံ့စေပြီး ကုသိုလ်စိတ်တွေဖြစ်လာအောင်
နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တွေက စေ့ဆော်နေတယ်
လို့ပဲ--ဦးစင်းကပြောချင်ပါတယ်--

နတ်ကောင်း--နတ်မြတ်တွေလို့ပဲ
ပြောတာ--နော်--ဟို--အရက်သမားနတ်တွေ
ဖဲသမားနတ်တွေ ကိုရည်ညွှန်းတာမဟုတ်ဘူး

ဒီတော့-- "ရန်ငြိုး" ဆိုတဲ့
ဒေါသမီးအဟုန်ကြောင့်--ဘဝသံသရာအဆက်ဆက်
ဘယ်လောက်ပူလောင်စေသလဲဆိုတဲ့ အကြောင်း
ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဟောတော်မူခဲ့တဲ့ တရား
ဇာတ်ပုံ--ဟောပေးမှာပါ--

ယခုမျက်မှောက်ခေတ်ကာလမတိုင်မီ---
လွန်လေပြီးသောနှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀)ကျော်အချိန်။

တစ်နည်းဆိုရသော်--“ဂေါတမ” ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်
ပွင့်ထွန်းတော်မူစဉ်အခါတုန်းကဖြစ်လေသည်။

အနန်းမြောက်

“သာဝတ္ထိ” နယ်တွင် သူဌေးလေး “ကိုဘောဂ” ဟူ၍
လူပျိုကြီးတစ်ယောက်ရှိလေသည်။

တစ်ဦးတည်းသောသားကိုဘောဂ
ငယ်စဉ်အခါကပင်ဖခင်ဆုံးပါးခဲ့ရ
သည်ဖြစ်၍အရွယ်မရောက်မီကပင်
ဖခင်၏လုပ်ငန်းများကိုဦးဆောင်
လုပ်ကိုင်ခဲ့ရလေသည်။

မိခင်မှဆိုးမကြီးကိုလုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးရင်း
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများတွင်သာအချိန်ပြည့်
လုပ်ကိုင်ခဲ့ရသည့်အတွက်---

သူ့အတွက်ဘဝကြင်ဖော်မရှိခဲ့ဘဲအိမ်ထောင်
ပြုရမည့်အရွယ်ကိုပင်အတော်ကျော်လွန်ခဲ့ပြီ
ဟုဆိုရပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့်လည်းသူ့ကို“လူပျိုကြီးကိုဘောဂ”ဟု
ခင်မင်ရင်းနှီးသူများကလှောင်ပြောင်လေ့ရှိကြ၏။

“ကိုဘောဂ” ကို မျက်စိကျနေကြသည့် ကုန်သွယ်ဘက်
သူဌေးကြီးများက သူတို့၏သမီးများနှင့် လက်ဆက်ပေးဖို့
တမ်းလှမ်းလာသည်တို့ ရှိခဲ့သည့်တိုင်---

“ကိုဘောဂ” က ငြင်းဆန်ခဲ့သည်ချည်း။

“ကိုဘောဂ” ၏ မိခင်ကြီးကလည်း ခွေးမလိုချင်လှပြီ။
သားဖြစ်သူ “ကိုဘောဂ” က စီးပွားအရာကောင်း၍
မပူမပင်မကြောင်မကျ နေနိုင်ခဲ့သည်ဆိုသော်လည်း--

အခြား သူဌေးကြီးများ၏မိခင်များကဲ့သို့
မြေးမချီရသေးသည့်ကိစ္စ က သူ့အတွက်
လိုအပ်ချက်တစ်ခုဖြစ်နေသည်လေ။

အင်း--ဒီအတိုင်းနေလို့ကတော့
ငါ--ဒါထက်အသက်ကြီးပြီး--အိုမင်းသေဆုံးသည်အထိ
သူတို့လို--မြေးချီရမယ်မထင်ဘူး--

အလုပ်တွေနဲ့ပဲ အချိန်ကုန်ပြီး--
ကြင်ယာရှာဖို့ အချိန်မပေးနိုင်တဲ့--ငါ့သားလေးအတွက်
ပါကိုယ်တိုင်ပဲ ကြင်ယာရှာပေးပြီး လက်ထပ်ပေးမှ
ဖြစ်တော့မယ်--

မိခင်ကြီးက ထိုသို့တွေးမိကာ သူ့သား "ကိုဘောဂ" အတွက် သူ့စိတ်ကြိုက် ခွေးမ အရှာအဖွေထွက်ပါ လေတော့သည်။

မကြာမီမှာပင်--မိခင်ကြီးက သူစိတ်တိုင်းကျ
ချွေးမလောင်းတစ်ယောက်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိပြီ
ဖြစ်သောကြောင့်---

သားဖြစ်သူ “ကိုဘောက” ကို အိမ်ထောင်ချပေးဖို့
ချက်ချင်းပင် စီစဉ်လေတော့သည်။

BURMESE
CLASSIC

“ကိုဘောက” ကလည်း မိခင်ကြီးစိတ်ဆန္ဒကို
မငြင်းပယ်ဘဲ ကြည်ဖြူစွာပဲ လက်ခံခဲ့လေ၏။

မိခင်ကြီး ရှာဖွေလာခဲ့သည့် ချွေးမလောင်းလေး
“မယ်ရှုပ” ကလည်း အမည်နှင့်လိုက်ဖက်အောင်
ရုပ်ရည်ချောမောလှပပြီး ငြင်းရက်စရာမရှိပါလေ။

သည်သို့ဖြင့်--- ကိုဘောဂ နှင့် မယ်ရှုပ တို့၏ ထိမ်းမြားလက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲကြီးကို-----

မိခင်ကြီးစိတ်တိုင်းကျ တခမ်းတနား စည်ကား သိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့လေပြီ။

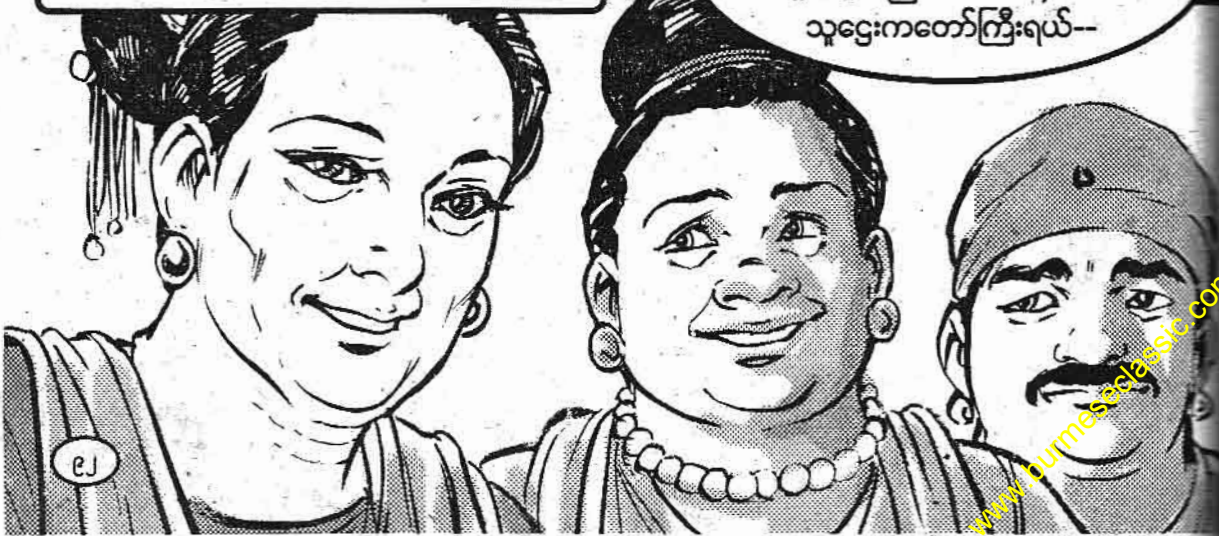

BURMESE CLASSIC .com

ဟင်း--ဟင်း--
ကျုပ်လည်း--မကြာခင် ရှင်တို့လို မြေးချီရတော့မှာပါ မင်းကတော်ရယ်

နေနှင့်လ ရွှေနှင့်မြပမာ လိုက်ဖက်လှသည့် သားနှင့်ချွေးမ ဇနီးမောင်နှံစုံတွဲကို တစိမ့်စိမ့် ကြည့်ရင်း မိခင်ကြီးမှာ ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်၍ မဆုံးနိုင်။

ဟုတ်ပ--တော်--ဟုတ်ပ
ခုမှပဲ--ရှင် ဆန္ဒတော်ပြည့်ရတာတော်ပွီး ကျုပ်တို့လည်း ဝမ်းသာလှပါတယ် သူဌေးကတော်ကြီးရယ်--

သို့သော်—မိခင်ကြီး၏ အလိုအတိုင်း
မဖြစ်ခဲ့ပါချေ။

“ကိုဘောဂ” နှင့် “မယ်ရှုပ” တို့အိမ်ထောင်သက် နှစ်ကာလ
အတန်ကြာသည်တိုင် သား သမီး မထူန်းကားနိုင်သေးသဖြင့်—

ကိုဘောဂ၏ မိခင်ကြီး ခမြာသူမော်လင့်
ခဲ့သည့်အတိုင်း မြေးချီခွင့်မရရှာသေးပေ။

ဘယ်နှယ်တော်—
ကျုပ်က မြေးချီချင်ပါတယ်—ဆိုကာမှ
ချွေးမ “အမြို့မ” နဲ့ လာတွေ့နေရတယ်လို့—
ပြော—ကို—မပြောချင်တော့
ပါဘူးတော်—

“မယ်ရှုပ” က သားသမီးမထွန်းကားသော်လည်း
“ကိုဘောဂ” ကသူဇနီးအပေါ်၌ တစ်စိုးတစ်စိမ့်
မငြိငြင်ရှာပါချေ။

BURMESE CLASSIC

ဒါကကံတရားလို့ပဲ
ပြောရမှာပေါ့--ရှင်မရယ်--
ဒါကို အပြစ်မြင်နေလို့--
ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ--

သို့သော်--ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍
“မယ်ရှုပ” အပေါ်ယောက္ခမဖြစ်သူ က
အရေးပေးဆက်ဆံခြင်းမရှိတော့သည့်
အတွက် “မယ်ရှုပ” စိတ်မကောင်း
ဖြစ်ရပါလေ၏။

မိခင်ကြီး က မြေးချီလိုသည့်ဆန္ဒကိုသာ အလေးထားသည် ဖြစ်၍ သားဖြစ်သူ “ကိုဘောဂ” ကို နောက်ထပ် ချွေးမအသစ် တစ်ယောက်ထပ်ရှာပေးဖို့ စီစဉ်ပြန်လေသည်။

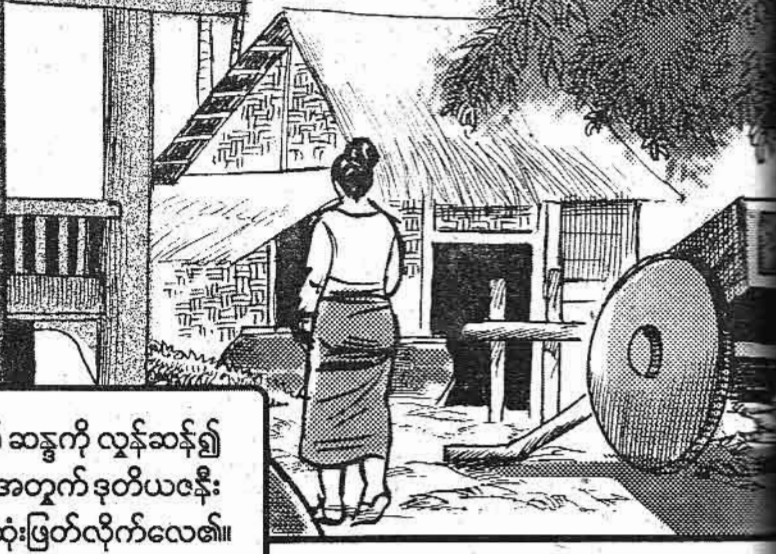
“ယောက်ျားကောင်းတော့---
မောင်းမတစ်ထောင်” တဲ့--သားရဲ့--အမေ့အတွက်
“မြေး” မွေးပေးနိုင်တဲ့--ချွေးမထပ်ရှာမှ
ဖြစ်မယ်---

BURMESE CLASSIC .com

“ကိုဘောဂ” က မိခင်ကြီး၏ အစီအစဉ်ကို မနှစ်သက်သော်လည်း မြေး ချီလိုသည့် စိတ်ဆန္ဒ ပြင်းပြလျှက်ရှိသည့် မိခင်ကြီးကို ကြည့်ပြီး--
ငြင်းရခက်ခက် ဖြစ်နေရပါလေ၏။

မိခင်ကြီး၏ အစီအစဉ်ကို “မယ်ရှုပ” က ရိပ်စားမိသည်ဖြစ်၍--

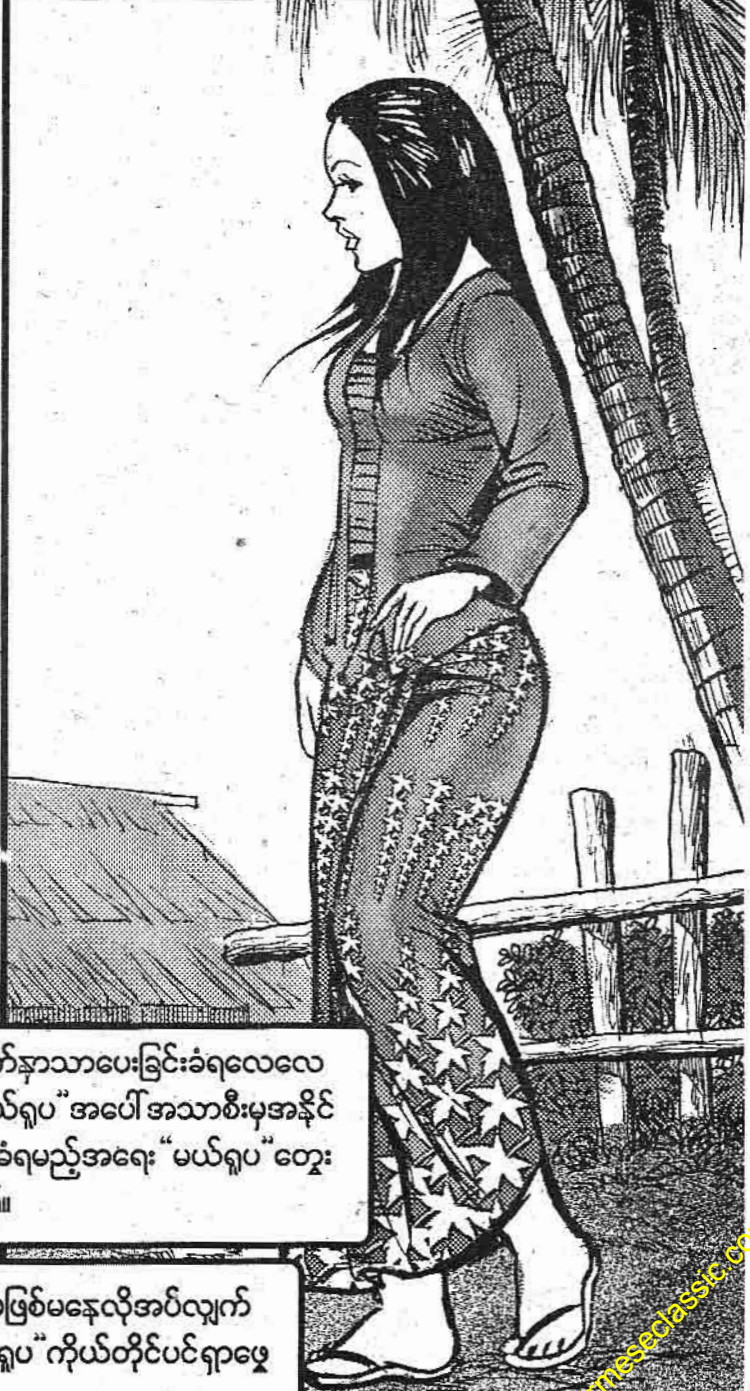
အင်း---ငါ့ယောက်ျားမကြီးတော့
သူ--မြေးချီချင်လွန်းလို့ ကြံမိကြံရာ လုပ်နေပြီ--
ဒီတော့--ငါ့ယောက်ျား “ကိုဘောက” အတွက်
နောက်ထပ်ဇနီးတစ်ယောက်ကို ငါ ကိုယ်တိုင်ပဲ
ရှာပေးမှ ဖြစ်တော့မယ်---

“မယ်ရှုပ” က ယောက်ျားမကြီး၏ ဆန္ဒကို လွန်ဆန်၍
မရနိုင်သည့်အဆုံး ကိုဘောက အတွက် ဒုတိယဇနီး
ကို သူကိုယ်တိုင် ရှာဖွေပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ၏။

ယောက္ခမကြီး ရှာဖွေလာသူကို လက်ခံရမည်ဆိုပါက သူ့အပေါ်၌ ယောက္ခမကြီး၏ အရှိန်အဝါကိုသုံးကာ အနိုင်ယူမည့်သူသာ ဖြစ်ဖို့များသည် ဟု “မယ်ရူပ” ယူဆထားသည်။

ယောက္ခမကြီး ၏မျက်နှာသာပေးခြင်းခံရလေလေ ပထမဇနီးဖြစ်သူ “မယ်ရူပ” အပေါ် အသာစီးမှအနိုင် ယူကာ ဆက်ဆံခြင်းခံရမည့်အရေး “မယ်ရူပ” တွေး ပြီး စိုးရုံးနေမိပါလေ၏။

ထို့ကြောင့်--- “ကိုဘောဂ” အတွက် မဖြစ်မနေလိုအပ်လျက် ရှိသည့် ဒုတိယမြောက်ဇနီးကို “မယ်ရူပ” ကိုယ်တိုင်ပင် ရှာဖွေ ပါလေတော့သတည်း။

“မယ်ရှုပ”က သူနှင့်နီးစပ်သူများထဲတွင် ရုပ်ရည်အားဖြင့် သူ့လောက်မလှပသူ၊ သူ့စကားကို ကလန်ကဆန်မပြုနိုင်သည့် အမျိုးသမီးပျိုတစ်ဦးအား မရမကအမြန် ဆုံးရှာဖွေလေရာ—

“မယ်ဝဏ္ဏ” ဟူသည့် သူငယ်မတစ်ဦးကို ရှာဖွေတွေ့ရှိလေပြီ။

“မယ်ရှုပ” လိုအပ်နေသည့် အချက်အလက်များနှင့် ကိုက်ညီမှုရှိသော “မယ်ဝဏ္ဏ” ကို မိမိ၏အစီအစဉ်အား ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပြကာ အကူအညီတောင်းရ လေတော့သည်။

“မယ်ဝဏ္ဏ” ကလည်း “မယ်ရူပ” ၏စကားကို မလှန်ဆန်နိုင်သည့်အခြေအနေကြောင့် “ကိုဘောဂ” ၏ဒုတိယဇနီးအဖြစ်သဘောတူ လက်ခံလိုက်ရပါလေတော့သည်။

“ကိုဘောဂ” ကလည်း မိခင်ဖြစ်သူ၏တိုက်တွန်းမှုကြောင့် “မယ်ရူပ” ရှာဖွေလာသည့် “မယ်ဝဏ္ဏ” ကိုသူ၏ဒုတိယဇနီး အဖြစ် လက်ခံလိုက်ရလေပြီ။

မိခင်ဖြစ်သူကလည်း မြေးချီရမည့်အရေး အတွက် ဆိုပါက မည်သူနှင့်မဆို သဘောတူ လက်ခံပြီးသား။

အမိန့်အမိန့်

“မယ်ရှုပ” ကသူစိတ်တိုင်းကျစီမံလိုက်
ရသည့်အတွက် “မယ်ဝဏ္ဏ” အပေါ်၌ညီအစ်မ
ရင်းချာတစ်ဦးကဲ့သို့ဆက်ဆံလျက် အတူ
တကွသင်မြတ်စွာနေထိုင်လာခဲ့ကြရာ—

အကြောင်းမသိသူများကသူတို့နှစ်ဦးကို
ညီအစ်မအရင်းဟုပင် ထင်မှတ်မှားကြရ
သည်အထိ “တိုးတိုးဖော်” ဖြစ်နေကြလေ၏။

“မယ်ဝဏ္ဏ”က မည်သည့်ကိစ္စမဆို
“မယ်ရူပ” အားဖွင့်ဟတိုင်ပင်စပြု။

အစ်မ--အစ်မ--
အစ်မကိုဝမ်းသာစရာ
ပြောရဦးမယ်--

ဟဲ့--ဟဲ့--
ဘာများလဲ--မယ်ဝဏ္ဏ--ရယ်
အလန့်တကြား--

ဒီလို--အစ်မရဲ့--
ဒီလို--

“မယ်ဝဏ္ဏ”က “မယ်ရူပ” အနီးသို့
ကပ်ကာ တီးတိုးပြောပြလိုက်၏။

“မယ်ဝဏ္ဏ” ထံမှ ကြားလိုက်ရသော စကားကြောင့်
“မယ်ရှုပ” ရုတ်တရက် လန့်ဖြန့်ကာ ထအော်လိုက်
မိပါလေ၏။

ဘာ--ဘာပြောလိုက်တယ်--

ရှင်--အစ်မ--
ဘာ--ဘာဖြစ်လို့လဲ--
ဟင်--

“မယ်ရှုပ” က မိမိကူ ခြေပျက်သွားမိသည်ကို
ချက်ခြင်း သတိထားလိုက်မိပြီး ဟန်မပျက်ပင်
ပြန်နေလိုက်ကာ--

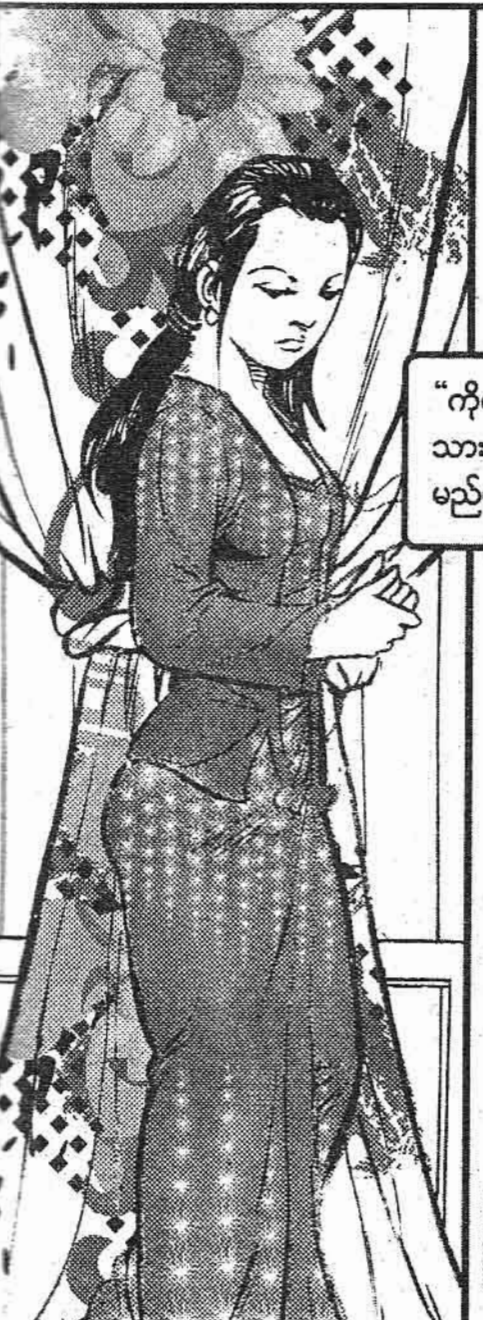
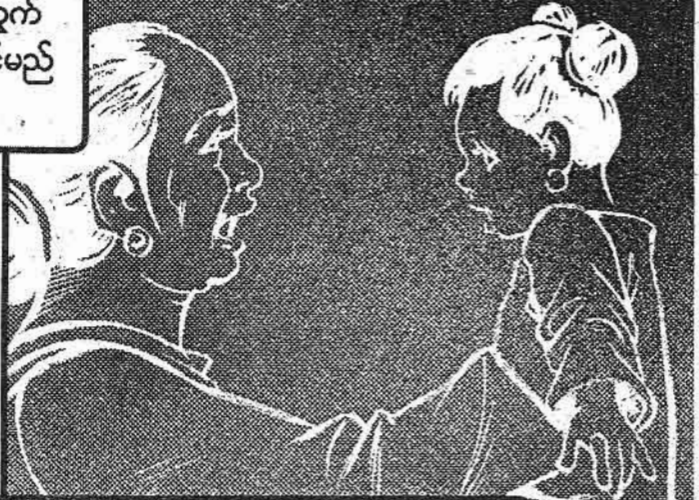

ဪ--ဟင်း--ဟင်း--
ဒီလိုပါ--ရုတ်တရက် အံ့ဩဝမ်းသာ
ဖြစ်သွားလို့ပါ ညီမရယ်--

“မယ်ဝဏ္ဏ” ထံတွင် “ကိုဘောဂ” ၏ မျိုးဆက် ရင်သွေးလေးကို
လှယ်ထားရပြီ--ဟု ကြားလိုက်ရသည်မှာ “မယ်ရှုပ” အတွက်
ငှက်ဆိုးထိုးသံ ကြားလိုက်ရသည်သို့--။

အကယ်၍ “မယ်ဝဏ္ဏ” သည် ကိုဘောဂအတွက် မျိုးဆက်ရင်သွေးလေးကိုသာ မွေးဖွားပေးနိုင်မည် ဆိုပါက---

“ကိုဘောဂ” နှင့် သူမိခင်ကြီးတို့က “မယ်ဝဏ္ဏ” တို့ သားအမိကိုသာလျှင် အရေးပေးဆက်ဆံလာကြ မည်မှာ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲ။

အို--မဖြစ်ဘူး--မဖြစ်ဘူး--
“မယ်ဝဏ္ဏ” ကို--ဒီကလေးမွေးခွင့်ပေးလို့
လုံးဝမဖြစ်သေးပါဘူး--ငါ--ငါ--
ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလဲ--

သည်မျှမကသေး--။ “ကိုဘောဂ” ပိုင်ဆိုင်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဟူသမျှတို့ကို “မယ်ဝဏ္ဏ” မွေးဖွားလာမည့် သားသမီးများကသာ အလုံးစုံ အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်မည့်အရေး တွေးမိလေရာ---

ဤသို့ဖြင့်-“မယ်ရှုပ”သည် သာဝတ္ထိမှ နာမည်ကြီး ဆေးဆရာကြီးတစ်ဦးထံသို့ လှိုဏ်ကန်စွာပင် အပြေး အလွှားလာခဲ့လေတော့သည်။

နာမည်ကြီးဆေးဆရာ ဟုဆိုရာ၌ ရောဂါ ဝေဒနာတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ကုသခြင်းအရာတွင် အစွမ်းထက်၍ နာမည်ကြီးခြင်းမျိုးကားမဟုတ်ဘဲ---

ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချခြင်းကိစ္စ၌ အထူးအစွမ်းထက်သည့် နာမည်ဆိုးဖြင့်ကျော်ကြားသူသာတည်း။

“မယ်ဝဏ္ဏ” ကသူတိုင်ကိုယ်ဝန်ရှိနေကြောင်းကို ပြောရမှာရက်လွန်းသည်ဖြစ်၍ မည်သူ့ကိုမျှဖွင့်ဟ မတိုင်ပင်ဘဲ မိမိအပေါ်ညီအစ်မရင်းချာပမာ ဂရု တစိုက်ရှိသူ “မယ်ရူပ” အားဖွင့်ပြောခြင်းဖြစ်၏။

“မယ်ရူပ” ကလည်း သည်ကိစ္စ ဖြစ်လာလျှင် မည်သူ့ကိုမျှမပြောဘဲ မိမိကိုသာ ဖွင့်ပြောဖို့ မှာထားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုသို့ဖွင့်ဟတိုင်ပင်သည့်နေ့မှစတင်၍ “မယ်ရူပ” က “မယ်ဝဏ္ဏ” အပေါ်ယခင်ကထက် ပိုမိုကာ ဂရုတစိုက် ရှိလွန်းသောကြောင့် “မယ်ဝဏ္ဏ” က “မယ်ရူပ” အား အလွန်ပင် အားတောင်းအားနာဖြစ်နေရှာလေသည်။

ကိုယ်ဝန်ရှိပြီ-ဆိုရင်-- အစားအသောက်--ကောင်းကောင်းစားဖို့ လိုတယ်--“မယ်ဝဏ္ဏ” ရဲ့-

အစ်မက “မယ်ဝဏ္ဏ” အတွက် အားရှိစေမယ်အစား အသောက်တွေ သေသေချာချာ စီစဉ်ပေးထားတာကို များများ စားပေးနော်--ကြားလား--

ဟုတ်ကဲ့-- ကျေးဇူးပါပဲ အစ်မ-ရယ်--

“မယ်ဝဏ္ဏ” အတွက် စီစဉ်ကျွေးမွေးသမျှ အစားအသောက်များတွင် ဆေးဆရာကြီးထံမှ ဝယ်လာသည့် ဆေးကို အနည်းငယ် စီထည့်ကာ ကျွေးနေကြောင်းကို တော့ အကြံပက်စက်နေသည့် “မယ်ရှုပ” မှလွဲ၍ မည်သူ့သိနိုင်ပါအံ့နည်း။

အစ်မ--ချက်ကျွေးတဲ့--
ဟင်းတေ့--အားလုံးစားလို့
ကောင်းလိုက်တာ--အစ်မရယ်--

ဒါပေါ့--“မယ်ဝဏ္ဏ” က
ဗိုက်ထဲက သားလေးအတွက် ပါ စားပေး
ရမှာလေ--စားလို့ကောင်းရင်
များများစားပေါ့--

ကျေးဇူးပါပဲ--
အစ်မရယ်--

ရက်များမကြာမီမှာပင်--“မယ်ရှုပ” ၏ ဆေးစွမ်းပြလေပြီ။

အစ်မ--အစ်မ--
ဒီမှာကြည့်ပါဦး--သွေး--သွေးတေ--
ဘာဖြစ်တာလဲ--မသိဘူး
လုပ်ပါဦး--အစ်မရယ်--

“မယ်ဝဏ္ဏ” ၏ ဝမ်းတွင်းမှ သန္ဓေသား နုနုနယ်နယ်လေးသည်ကား
သမားတော်၏ဆေးစွမ်းကြောင့် ပျက်စီးခဲ့ရလေပြီ မဟုတ်ပါလား။

“မယ်ရှုပ” က ဆေးဆရာကြီးထံမှ
ပေးလိုက်သည့် “သွေးထိန်းဆေး” နှင့်
“အားဆေး” တို့ကို “မယ်ဝဏ္ဏ” အား
တိုက်ကျွေးကုသလိုက်ရာ ---

“မယ်ဝဏ္ဏ” မှာ သူ့ကိုယ်သူ့ ကိုယ်ဝန်ပျက်ကျသည်ဟုပင် မသိလိုက်ပါချေ။

သူဌေး "ကိုဘောဂ" ၏ အိမ်မှ
အခိုင်းကစေပျားက သည်အဖြစ်ကို
ရိပ်စားမိကြသဖြင့် "ကိုဘောဂ" အား
အသိပေးပြောပြလိုက်လေရာ---

"ကိုဘောဂ" နှင့်သူမိခင်ကြီး
တို့သည် "မယ်ဝဏ္ဏ" ထံသို့
ပျာပျာသလဲရောက်
လာကြပါတော့သည်။

ဟယ်--မသေကောင်း--
မပျောက်ကောင်းပါလား--သမီးလေး "မယ်ဝဏ္ဏ" ရယ်--
ဘာတွေများ--မှားယွင်းသွားလို့လဲ--ဟင်--

ဘာမှ--မမှားပါဘူး--အမေရဲ့--
သူက အနေအထိုင် သိပ်မဆင်ခြင်တတ်
သေးလို့ ခုလို ဖြစ်တာနေမှာပါ--

အန္တရာယ်မရှိလောက်တာ
ဖြစ်လို့ သမီးကပဲ--သူ့ကိုအားဆေးတွေ
ဘာတွေတိုက်ပြီး ပြုစုထားလို့သက်သာနေပါပြီ
အမေတို့ကိုပြောရင်--အရမ်းစိတ်ပူ
နေကြမှာစိုးလို့--မပြောကြတာပါ--

ကိုဘောဂ၏ မိခင်ကြီးက ချွေးမနှစ်ယောက်ကို ဆက်ဆံသည့်အခါ ဒုတိယချွေးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” အပေါ် အထူးအလေးပေးဆက်ဆံလေ့ရှိကြောင်း ပတ်ဝန်းကျင်မှ မြင်ရသူတိုင်း သတိထားမိကြလေ၏။

“မယ်ရူပ” ကသည်ကိစ္စအပေါ်လုံးဝ မကျေနပ်သော်လည်း ဟန်မပျက်ခဲ့။

ဟူန်း--မြေးမချီရခင်ကတည်းက ငါ့ကို ပယ်ချင်နေပြီ--ဟိုဟာမ “မယ်ဝဏ္ဏ” သာ အမှန်တကယ် ကလေးမွေးလိုက်ရင်တော့ ငါ့အတွက်--နေစရာတောင်ရှိပါ ဦးတော့မှာလား--

မယ်ရှုပ က သူ့လုပ်ရပ်ကို သူ
ကျေနပ်နေသည်သာ။ “မယ်ဝဏ္ဏ”
သားသမီးမရနိုင်အောင် ထိုသို့ဆက်လက်
ပြုလုပ်ရဦးမည်ဟုလည်း ဆုံးဖြတ်ထားသည်
မဟုတ်ပါလား။

“မယ်ရှုပ” သည် ဆေးကောင်းဝါးကောင်း၊
အစားကောင်း၊ အသောက်ကောင်းများ
မှီဝဲသုံးစွဲနေရသည်ဖြစ်၍--

မကြာမီပင်--လူကောင်းပကတိဖြစ်လာကာ--

ဒုတိယအကြိမ် ကိုယ်ဝန်ရှိလာပြန်လေသည်။

သည်တစ်ခေါက်တွင်လည်း “မယ်ဝဏ္ဏ” က
“မယ်ရူပ” ကိုပဲ ဖွင့်ပြောတိုင်ပင်လေရာ—

မယ်ဝဏ္ဏ ရယ်—ဘာမှ—မပူနဲ့
ဒီတစ်ခေါက်—ညီမရဲ့ကိုယ်ဝန်အတွက်
အစ်မတာဝန်ယူတယ်—စိတ်ချ—

“မယ်ရူပ” ကရေးကနည်းတူ “မယ်ဝဏ္ဏ” အတွက်
ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ အစားအသောက်တို့ဖြင့် အထူးတလည်
စီမံချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးပြန်၏။

များများစား—နော်
ဒါမှ—မိုက်ထဲက ကလေး
အားရှိလာမှာ—

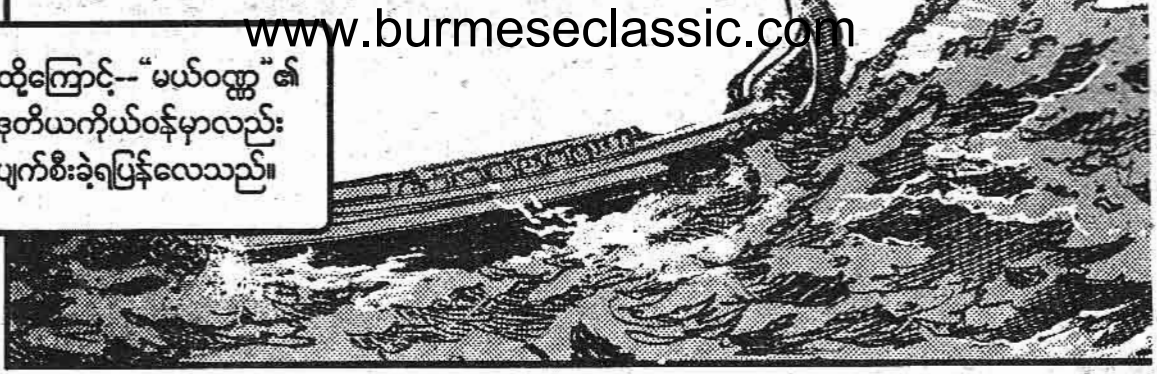

“မယ်ရူပ” ကျွေးသမျှသော အစားအသောက်တို့တွင်
ဆေးဆရာကြီးထံမှဝယ်ယူထားသည့် ကိုယ်ဝန်ပျက်ဆေး
ကို နည်းနည်းစီထည့်ကာ ကျွေးနေသည်ကိုတော့--

မည်သူမျှ--မရိပ်စားမိကြသေး။

ထို့ကြောင့်--“မယ်ဝဏ္ဏ”၏
ဒုတိယကိုယ်ဝန်မှာလည်း
ပျက်စီးခဲ့ရပြန်လေသည်။

အား--မိုက်ထဲက--
နာလိုက်တာ--အစ်မရယ်
ဟိုတစ်ခါလိုဖြစ်ပြန်ပြီ
ထင်တယ်--

အို--
ဟုတ်လား--

မယ်ရူပ က ပျာပျာသလဲပြုစုရင်း
ဝေဒနာသက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်
ဆေးဝါးများကို တိုက်ကျွေးပြန်၏။

ကိုဘောဂ တို့သားအမိ ကလည်း
မယ်ဝဏ္ဏ ဇနီး အဖြစ်ကို ကြားလျှင်
ကြားခြင်းပင် စိုးရိမ်တကြီး ရောက်
လာကြပြန်သည်။

ဟုန်း--
ဒီအဖွားကြီးတော့
ကဲ ကို ကဲတယ်--

ယောက္ခမကြီးက မယ်ဝဏ္ဏ ကို အရေးတယူ
ပြုစုနေသည်ကို မြင်နေရသောကြောင့် မယ်ရူပက
တစ်ဘက်သို့ လှည့်ကာ မဲ့ရဲ့နေလေပြီ။

ယောက္ခမကြီး ရှေ့တွင်
မယ်ရူပ က မယ်ဝဏ္ဏ
အပေါ်စိုးရိမ်တကြီး
ဂရုတစိုက်ပြုစုနေဟန်ဖြင့်
အမူအရာ လုံးဝမပျက်
စေရအောင် နေပြနေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ--
ကိုဘောဂ၏ ဒုတိယဇနီး “မယ်ဝဏ္ဏ” မှာ
“မယ်ရူပ” ကဲ့သို့ “အမြဲမ” မဟုတ်သည့်
အတွက် တစ်ချိန်ချိန်တွင် မြေးချီကောင်းရဲ့
ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ကြောင့်---

ကိုဘောဂ ၏ မိခင်ကြီးသည် “မယ်ရူပ” အပေါ်
အလျဉ်းဂရုမစိုက်တော့ဘဲ --

သမီးလေး--မယ်ဝဏ္ဏ--
ဘာလိုချင်လဲ--ဘာဖြစ်ချင်လဲ--
အမေကိုပြော--နော်--သမီးစိတ်ချမ်းသာမှ
အမေ--မြန်မြန်မြေးချီရမှာကွဲ--

ဟုတ်ကဲ့--အမေ
သမီးလိုတာရှိရင်--
ပြောပါမယ်ရှင်--

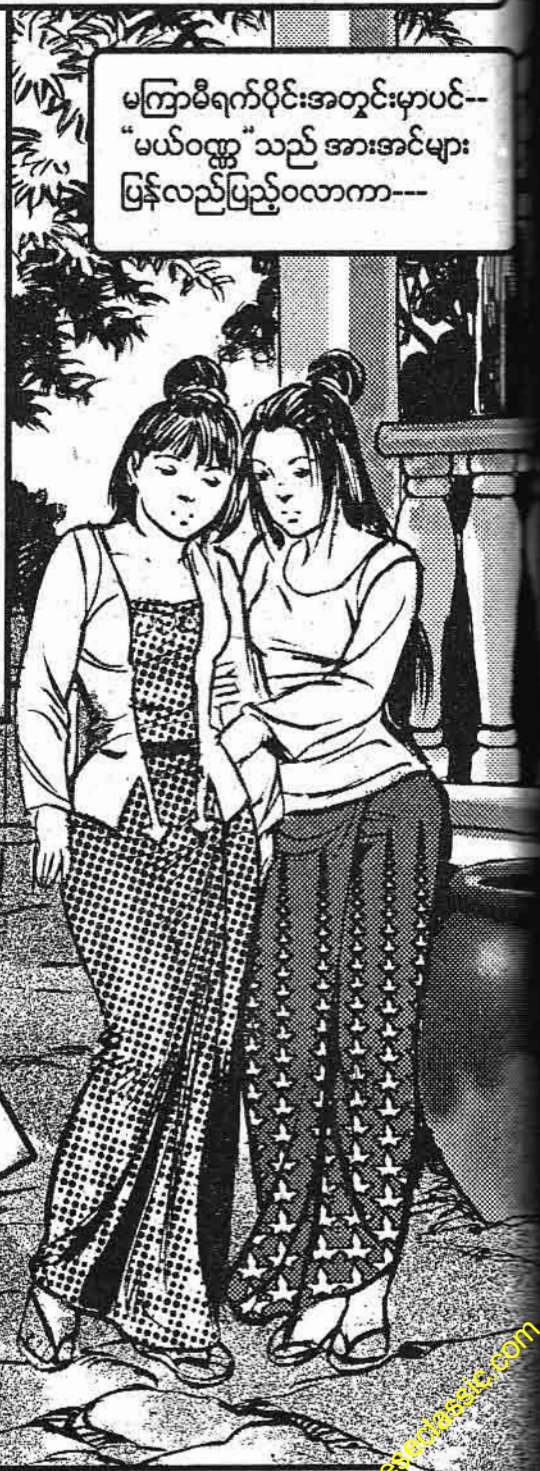
“မယ်ဝဏ္ဏ” ကိုသာ အရိပ်တကြည့်ကြည့်ဖြင့်
ဂရုတစိုက် ရှိနေပါလေတော့သည်။

“မယ်ရူပ” က “မယ်ဝဏ္ဏ” ကို ဆေးကောင်းဝါးကောင်းတွေတိုက်၊ အစားအသောက်ကောင်းကောင်းတွေကျွေးပြီးပြုစုလိုက်ရာ---

မကြာမီရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင်--
“မယ်ဝဏ္ဏ” သည် အားအင်များ ပြန်လည်ပြည့်ဝလာကာ---

ညီမလေး--
အားရပါးရ--စား
နော်--

လူကောင်းပကတိ ပြန်ဖြစ်လာလေတော့သည်။

“မယ်ဝဏ္ဏ” သည် မိမိ၏ကိုယ်ဝန် နှစ်ကြိမ်ဆက်တိုက် ပျက်ကျခဲ့ရသည့် ကိစ္စကို ပြန်လည်သုံးသပ်သည့်အခါ သွေးရိုးသားရိုးမှ ဟုတ်ပါလေစဟု သံသယဝင်မိပါလေ၏။

ဒီကိစ္စ--သိပ်တော့မရိုးဘူး--
ပုံမှန်အခြေအနေဆိုရင်--ဒီလောက်ထိ
ဖြစ်လာစရာ--အကြောင်းသိပ်မရှိဘူး--
တစ်စုံတစ်ခုမှားယွင်းနေတာတော့
သေချာတယ်--

ထို့ကြောင့်--မယ်ဝဏ္ဏ သည်--နောက်တစ်ကြိမ်
ကိုယ်ဝန်ရလာပါက မည်သူ့ကိုမျှ ဖွင့်ဟမတိုင်ပင်
ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ၏။

“မယ်ဝဏ္ဏ” သည် သူကြိုတင်ကြိုစည်ထားသည့်အတိုင်းပင်-
တတိယအကြိမ်ကိုယ်ဝန်ရှိလာသောအခါ—

မည်သူ့ကိုမျှ ဖွင့်ဟတိုင်ပင်ခြင်းမပြုတော့ဘဲ
ကိုယ်ဝန်အတွက် အင်အားဖြစ်စေမည့် ဆေးဝါး
အစားအသောက်တို့ကို ဂရုတစိုက်စားသောက်
ကာ နေထိုင်ခဲ့လေ၏။

“မယ်ရှုပ” ကလည်း “မယ်ဝဏ္ဏ” ၏ အခြေအနေကို
မျက်ခြေမပြတ်အကဲခတ်လျက်ရှိသည့်ကြားမှပင်—

“မယ်ဝဏ္ဏ” ၏ လိမ္မာပါးနပ်မှုကြောင့်
“မယ်ဝဏ္ဏ” တွင် တတိယကိုယ်ဝန်ရှိ
နေပြီဖြစ်ကြောင်း လုံးဝမရိပ်စားခဲ့မိပေ။

သိဖြင့်--လအတန်ကြာလာသည့်အခါ--

“မယ်ဝဏ္ဏ”၏မိက်မှာ
သိသိသာသာစုထွက်
လာလေပြီ။

ဟယ်--မယ်ဝဏ္ဏ
နင်--နင်မိက်--
မိက်--

ဟုတ်တယ်--အစ်မရဲ့--
ကျွန်မ--ကိုယ်ဝန် ငါးလရှိပြီ--အခုပဲ
အမေ့နဲ့ကိုဘောဂကိုပြောပြီး
ပြန်လာတာ--

အမေတို့တော့--
ဒီတစ်ခါ--မြေးချီရတော့မယ်
ဆိုပြီး--အရမ်းပျော်
နေကြလေရဲ့--

အစ်မ--အစ်မ
အစ်မကော--ဝမ်းမသာ
ဘူးလား--ဟင်--

ဪ--အင်း--
ဝမ်းသာတာပေါ့--အေ
ငါတို့ယောက်ျားမကြီးက မြေး
အာရမ်းချီချင်နေတာ--ခုမှပဲ
သူ့ဆန္ဒပြည့်ရတော့မှာ
ပေါ့--

“မယ်ရှုပ” က ကြွေမပျက်ရယ်မောကာ
ပြောဆိုနေသော်လည်း ရင်ထဲမှာတော့ မချီ။

တောက်--ဒီဟာမ--
ငါ့ကိုလုံးဝမတိုင်ပင်ဘဲ အဖွားကြီးနဲ့
ကိုဘောကကို သွားပြောတယ်
ဆိုတော့--ငါ့ကို မယုံတော့ဘူး
ဆိုတဲ့--သဘောပဲပေါ့--
ဟူန်း--

“မယ်ရှုပ” တွင် ကိုယ်ဝန် အရင့်အမာရှိနေပြီဟူသည့် သတင်းစကားက “မယ်ရှုပ” ၏ ငယ်ထိပ်တည့်တည့်ကို မိုးကြိုး ပစ်ခံလိုက်ရသလိုအတော်ပင် တုန်လှုပ်ခြောက်ချားနေရလေပြီ။

မဖြစ်ဘူး--လုံးဝ မဖြစ်ဘူး--ဒီကလေးကိုလုံးဝ မွေးလို့မဖြစ်ဘူး--ဒီကိစ္စကို--ငါ ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့--ဖျက်ဆီးပစ် ရမယ်--

“မယ်ရှုပ” က မိမိ၏ဒေါသကို ထိန်းချုပ်ကာ “မယ်ဝဏ္ဏ” အတွက် အစားအသောက်များ ကို ယခင်ကကဲ့သို့ပင် စီမံပြုလုပ်ပေးနေဆဲ။

အားရပါးရစား--နေော် ဒါမှ ဗိုက်ထဲက ကလေး ဖွံ့ဖွံ့ထွားထွား ချစ်စရာကလေး မွေးလာမှာ

ကျေးဇူးပါပဲ အစ်မရယ်

“မယ်ရှုပ”၏ယုတ်မာပက်စက်မှုကြောင့်
မကြာမီမှာပင် “မယ်ဝဏ္ဏ” ၏ကိုယ်ဝန်
ပျက်ကျပြန်လေသည်။

အား--အား
နာလိုက်တာ--ကယ်ကြပါဦးရှင်
အား--အမလေး--

သည်တစ်ခေါက်တော့ ကိုယ်ဝန်လရင့်လာသည့်
အခါမှ ပျက်ကျသည်ဖြစ်၍ “မယ်ဝဏ္ဏ” မချီမဆန်
ခံစားနေရ၏။

ကိုယ်ဝန်ရင့်ပြီးမှ
ခုလိုပျက်ကျတာ ဆိုတော့
ကျုပ်တို့လည်း ဘယ်လိုမှ ကယ်လို့
မရတော့လို့ စိတ်မကောင်း
ပါဘူးဗျာ--

“သာဝတ္ထိ” နယ်မှ ကျွမ်းကျင်သော သမားတော်ကြီးများကို
ခေါ်ယူ၍ ကုသသော်လည်း အရာမထင်တော့ပေ။

သမားတော်တို့၏ ပြောကြားချက်အရ “မယ်ဝဏ္ဏ” ၏ ကိုယ်ဝန်မှာ သွေးရိုးသားရိုးပျက်ကျခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ

ကိုယ်ဝန်ပျက်ချသည့်ဆေး စားမိ၍သာ ပျက်ကျရခြင်းဖြစ်ကြောင်း “မယ်ဝဏ္ဏ” သိရှိလိုက်သောအခါမှ---

“မယ်ရူပ” ကျွေးသဖြင့် သူစားသောက်ခဲ့မိလေသမျှ အစားအသောက်များတွင် “မယ်ရူပ” က ကိုယ်ဝန်ပျက်ဆေးများထည့်ကျွေးခဲ့ကြောင်း သိရှိသဘောပေါက်ခဲ့လေတော့သည်။

သို့သော် “မယ်ဝဏ္ဏ” အတွက် အရာရာ နောက်ကျခဲ့လေပြီတကား။

သွေးအိုင်ထဲ၌ လူးလူနဲ့ကာ ဝေဒနာကို ပြင်းထန်စွာခံစားရင်းမှပင် “မယ်ဝဏ္ဏ” သည် မိမိအားရက်ရက်စက်စက် လုပ်ကြံခဲ့သည့် “မယ်ရူပ” အပေါ်ဒေါသအမျက် ခြောင်းခြောင်းထွက်လျက်----

လူယုတ်မာမ “မယ်ရူပ” သင်းလက်ချက်နဲ့ ကျုပ်ရော--ကျုပ်ရဲ့ ဗိုက်ထဲကသားလေးပါ ခုလိုသေရတာကို ကျုပ်--လုံးဝမကျေနပ်ဘူးဟဲ့ “မယ်ရူပ” ရဲ့--

ဒီဘဝမှာ--နင့်ကို လက်စား မချေနိုင်တော့ပေမယ့် နောက်ဘဝကျရင်-- နင့်ရဲ့သားကို အစိမ်းလိုက် ဝါးစားရပါ လို၏ လို့--ကျုပ် ဆုတောင်းခဲ့တယ် “မယ်ရူပ” ရေ--

“မယ်ဝဏ္ဏ” က “မယ်ရူပ” ကို လက်ညှိုးငေါက်ငေါက် ထိုးကာ အော်ဟစ်ကြိမ်းဝါးရင်းမှ အသက်ဆွက်သွား ရှာလေတော့သတည်း။

“ကိုဘောဂ”က “မယ်ဝဏ္ဏ” ပြောခဲ့သောစကားများကို ကြားရသောအခါမှ “မယ်ရူပ” ၏ ယုတ်မာမှုများအားသိ ရှိရလေသောအခါ—

“မယ်ရူပ”--မင်း--မင်းဟာ ရုပ်ကလေးက လှပမယ် ရုပ်ရည်နဲ့ မလိုက်အောင်ဘဲ အကြိပ်ကစက် ယုတ်မာလှချည်လား--ဟင်-- နင့်ကိုငါ--သတ်မယ်--

“ကိုဘောဂ” ၏ ဒေါသစိတ်တို့က အထွင်အထိပ်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်၍--ဘေးနားတွင်ရှိသူများ မည်သို့ မျှ တားဆီးမရနိုင်တော့ပေ။

“ကိုဘောက”က “မယ်ဝဏ္ဏ”ကိုစိတ်ရှိလက်ရှိ ရိုက်နှက် ကန်ကျောက် နေလေပြီ။

ကိုဘောက ၏ ပြင်းထန်လှသည့် ရိုက်ချက်များက “မယ်ရူပ” ၏ ချက်ကောင်းကိုထိကာ—

“မယ်ရူပ” သည်လည်း ထိုနေရာမှာပင် ပွဲချင်းပြီးသေဆုံးခဲ့ရလေတော့သည်။

အမေအပြစ်တွေပါ--သားရယ်
သားလေး--တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီးဘဝနဲ့
နေရင် အခုလို ဒုက္ခတွေ့ရမှာမဟုတ်ဘူး
အမေမြေးချီချင်လွန်းလို့--အခုလို
ငါ့သားလေး ဒုက္ခရောက်ရတာ

“ကိုဘောက” ၏ မိခင်ကြီးမှာ မိမိလုံးဝထင်မှတ်မထားသော
ဤအဖြစ်ဆုံးကြီးကြောင့် အလွန်ပင်စိတ်ထိခိုက်ဝမ်းနည်း
ကြေကွဲနေရလေပြီကော။

မိမိဖြစ်စေချင်သည့်ဆန္ဒကို အတင်းအဓမ္မ
ဖန်တီးလုပ်ယူ၍မရကြောင်းကို လောက
နိယာမတရားတစ်ခုအဖြစ် “ကိုဘောဂ” ၏
မိခင်ကြီးကောင်းစွာသဘောပေါက်နားလည်
ခဲ့ရပါလေပြီ။

သေဆုံးသွားသည့် ချွေးမနှစ်ယောက်စလုံးကို
မိခင်ကြီးက ကောင်းမှုန်စွာသင်္ဂြိုဟ်ပေးလိုက်
ပါသည်။

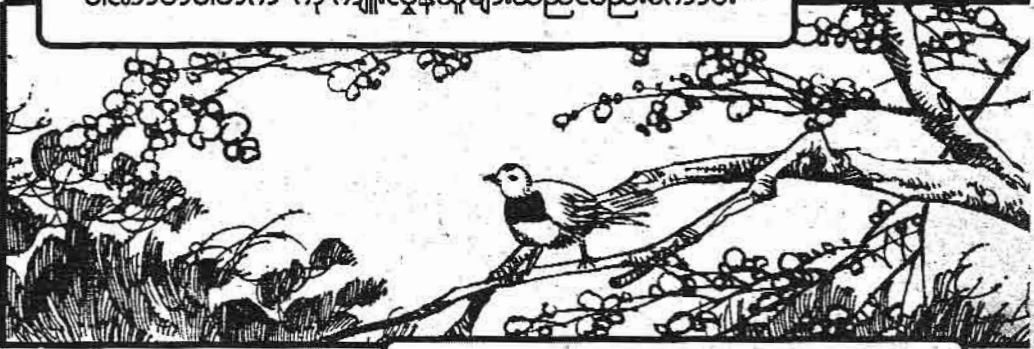
အမေကို--ခင်လွတ်ကြပါ
သမီးတို့ရယ်--အမေ မြေးချီချင်လှန်းလို့
ခုတော့ မလိုလားအပ်တာတွေ
ဖြစ်ခဲ့ရပြီ--

ကိုဘောဂ၏ မိခင်ကြီးမှာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ
ငိုကြွေးရုံမှတစ်ပါး ဘာမှမတတ်နိုင်လေတော့။

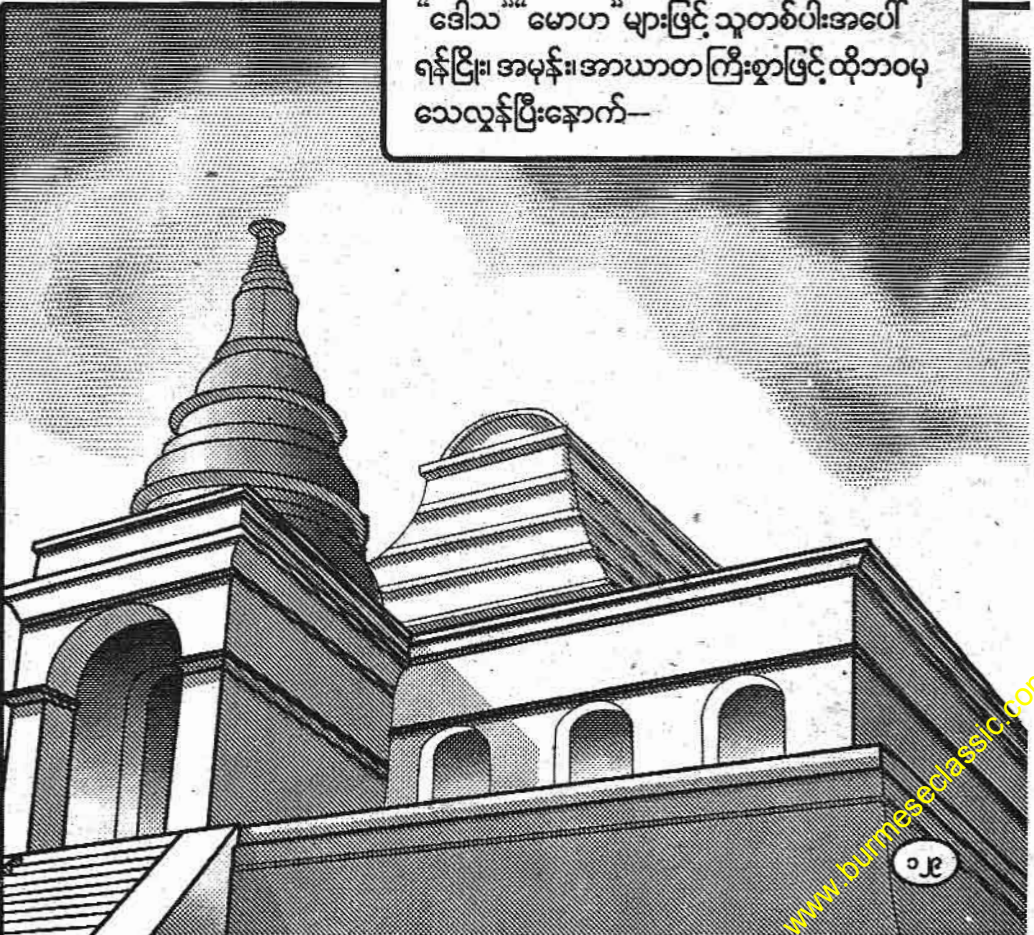
သုတေသန

သူတစ်ပါး၏အသက်ကို သေစေအောင်ပြုခဲ့သည့်
“ပါဏာတိပါတကံ” ကို ကျူးလွန်သူများသည်လည်းကောင်း--

“ဒေါသ” “မောဟ” များဖြင့် သူတစ်ပါးအပေါ်
ရန်ငြိုး၊ အမုန်း၊ အာယာတကြီးစွာဖြင့် ထိုဘဝမှ
သေလွန်ပြီးနောက်--

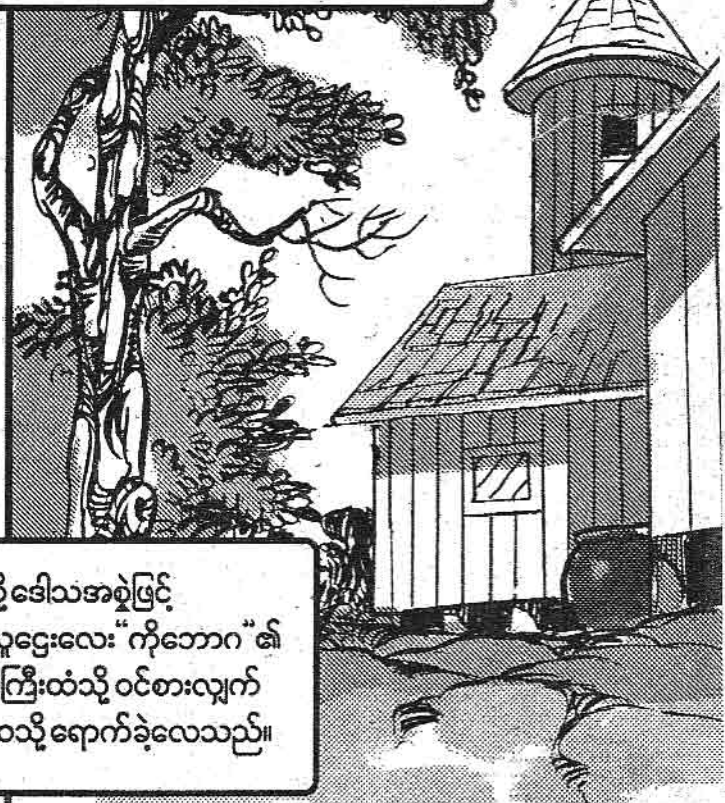
လူ့ဘဝလူ့ဘုံအောက်နိမ့်ကျသော “အပါယ်” ဘုံဘဝများ ဆီသို့ လားရသော သဘောရှိလေ၏။

“အပါယ်” ဘုံဟူသည်ကား---
 ငရဲဘုံ၊ တိရိစ္ဆာန်ဘုံ၊ ပြိတ္တာဘုံ နှင့်
 အသူရကာယ်ဘုံ ဟူ၍ ဒုက္ခဆင်းရဲမှု
 မျိုးစုံခံကြရသည့် အောက်ဆုံးဘုံ
 လေးခုဖြစ်လေသည်။

သေလုဆဲဆဲအချိန်၌မိမိအားကိုယ်ဝန်ပျက်ဆေး
လိမ့်ညာကျွေးခဲ့သည့်“မယ်ရူပ”အပေါ်ဒေါသအများ
ခြောင်းခြောင်းထွက်လျက်-----

“မယ်ရူပ”၏သားကိုသတ်စားရသောသူဖြစ်ရပါလို၏
ဟူ၍ဆုတောင်းမှားကာကျိန်တူယ်ပြောဆိုရင်းဘဝနိဂုံး
ချုပ်ခဲ့ရသည့်“မယ်ဝဏ္ဏ”သည်ကား--

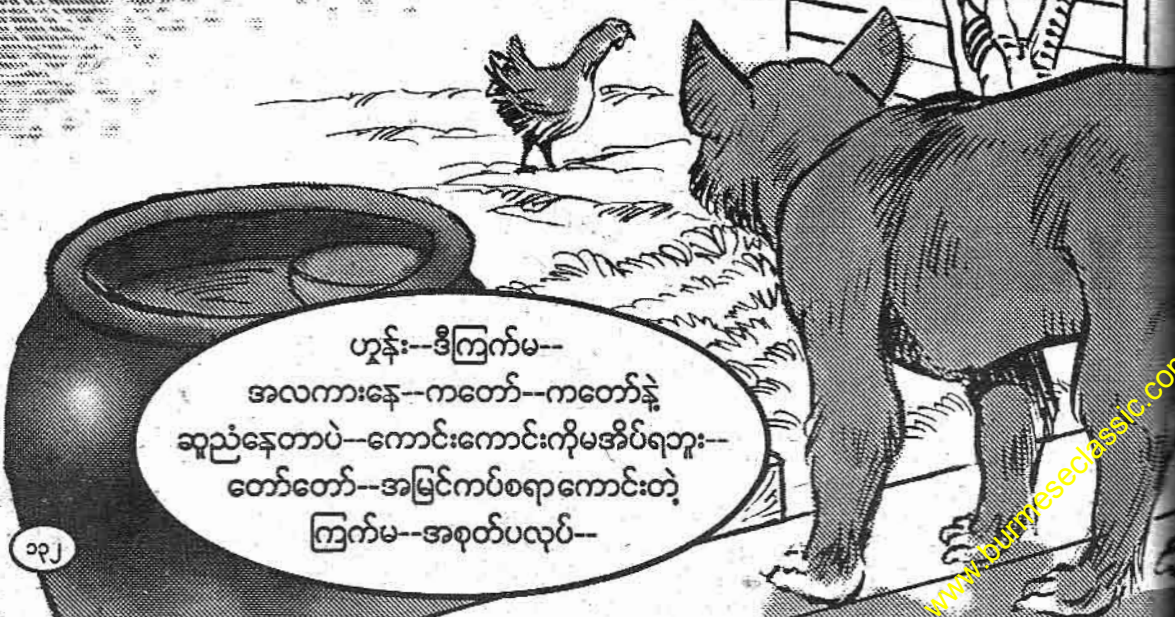
ထိုဘဝမှသေလွန်ပြီးနောက်---ထိုသို့ဒေါသအစွဲဖြင့်
ဆုတောင်းမကောင်းခဲ့မှုကြောင့်---သူဌေးလေး“ကိုဘောဂ”၏
နေအိမ်၌မွေးစားထားသောကြောင်မကြီးထံသို့ဝင်စားလျက်
“တိရိစ္ဆာန်”ကြောင်မတစ်ကောင်ဘဝသို့ရောက်ခဲ့လေသည်။

“မယ်ရူပ”သည်လည်းထိုနည်းနှင့်နှင့်—
ထိုဘဝမှသေလွန်ပြီးနောက် သူဌေးလေး
“ကိုဘောဂ”၏အိမ်၌ပင် “တိရိစ္ဆာန်”
ကြက်မတစ်ကောင်ဘဝသို့ရောက်ခဲ့
ရပြန်လေသည်။

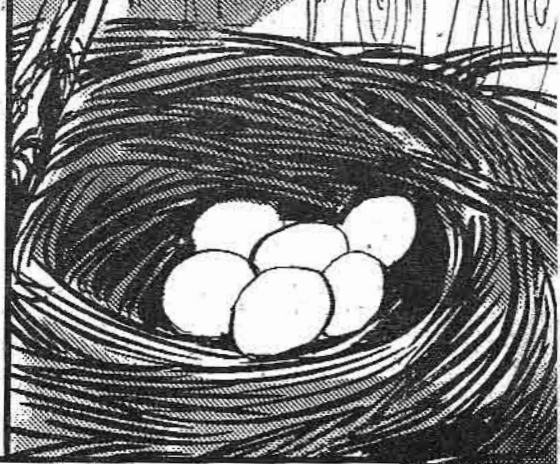
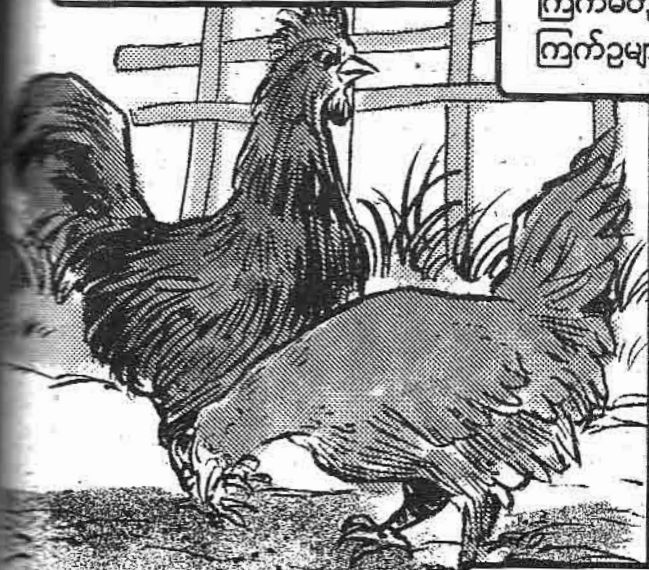
(မယ်ဝဏ္ဏ)ကြောင်မသည်လည်းဘဝဟောင်းက
အငြိုးအတေးကြောင့်ထင်၏။(မယ်ရူပ)ကြက်မကို
လုံးဝကြည့်မရ။အလိုလို မုန်းတီးနေမိ၏။

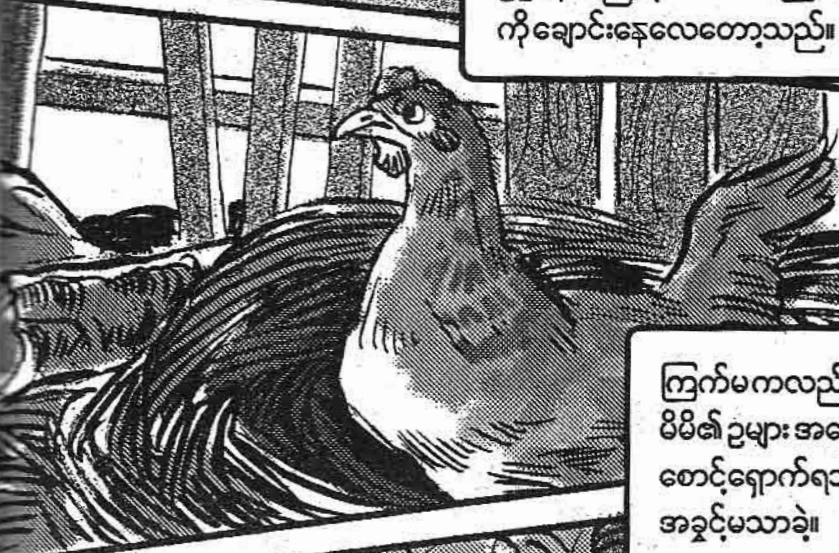
ဟူန်း--ဒီကြက်မ--
အလကားနေ--ကတော်--ကတော်နဲ့
ဆူညံနေတာပဲ--ကောင်းကောင်းကိုမအိပ်ရဘူး--
တော်တော်--အမြင်ကပ်စရာကောင်းတဲ့
ကြက်မ--အစုတ်ပလုပ်--

(မယ်ရှုပ)ကြက်မသည် အရှယ်ရောက်လာသည့်အခါ-

ကြက်မတို့၏ သဘာဝအတိုင်း ကြက်ဥများ ဥလေ၏။

(မယ်ဝဏ္ဏ)ကြောင်မကလည်း (မယ်ရှုပ)ကြက်မ ဥဥနေသည်ကို သိသောကြောင့် ကြက်မ၏ အလံ်ကို ချောင်းနေလေတော့သည်။

ကြက်မကလည်း ကြက်မတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း မိမိ၏ ဥများ အကောင်မပေါက်မချင်း ဝပ်ကာ စောင့်ရှောက်ရသည်ဖြစ်၍ ကြောင်မအတွက် အခွင့်မသာခဲ့။

သို့သော်—ကြက်မသည် သူ့အိမ်မှ အစာကျွေးသည့် အချိန်တွင်တော့ ဥဥနေသောနေရာမှထ၍ အစာစား ဖို့ ထွက်လာသည်သာ—။

သည်အခွင့်အရေးကိုစောင့်နေသည့် ကြောင်မသည် ကြက်မအလစ်တွင် ကြက်ဥများကိုတစ်လုံးမကျန် စားသောက်ပစ်လိုက်ပါလေသတည်း။

အရသာရှိလိုက်တာ—
ဟယ်—

(မယ်ဝဏ္ဏ)ကြောင်မသည် မယ်ဝဏ္ဏ ဘဝက ဆုတောင်းခဲ့သည့်အတိုင်း(မယ်ရှုပ)ကြက်မ၏ သားသမီးများဖြစ်လာမည့် ကြက်ဥများကို အားရပါးရ စားလိုက်ရသဖြင့် အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေသကဲ့သို့ပင်--

မိမိ၏ ဥများကို တစ်လုံးမကျန် ဖျက်ဆီးခံလိုက်ရသဖြင့် (မယ်ရှုပ)ကြက်မသည် (မယ်ဝဏ္ဏ)ကြောင်မအပေါ် အလွန်ဒေါသဖြစ်ကာ မကျေမနပ်ဖြစ်ရလေပြီ။

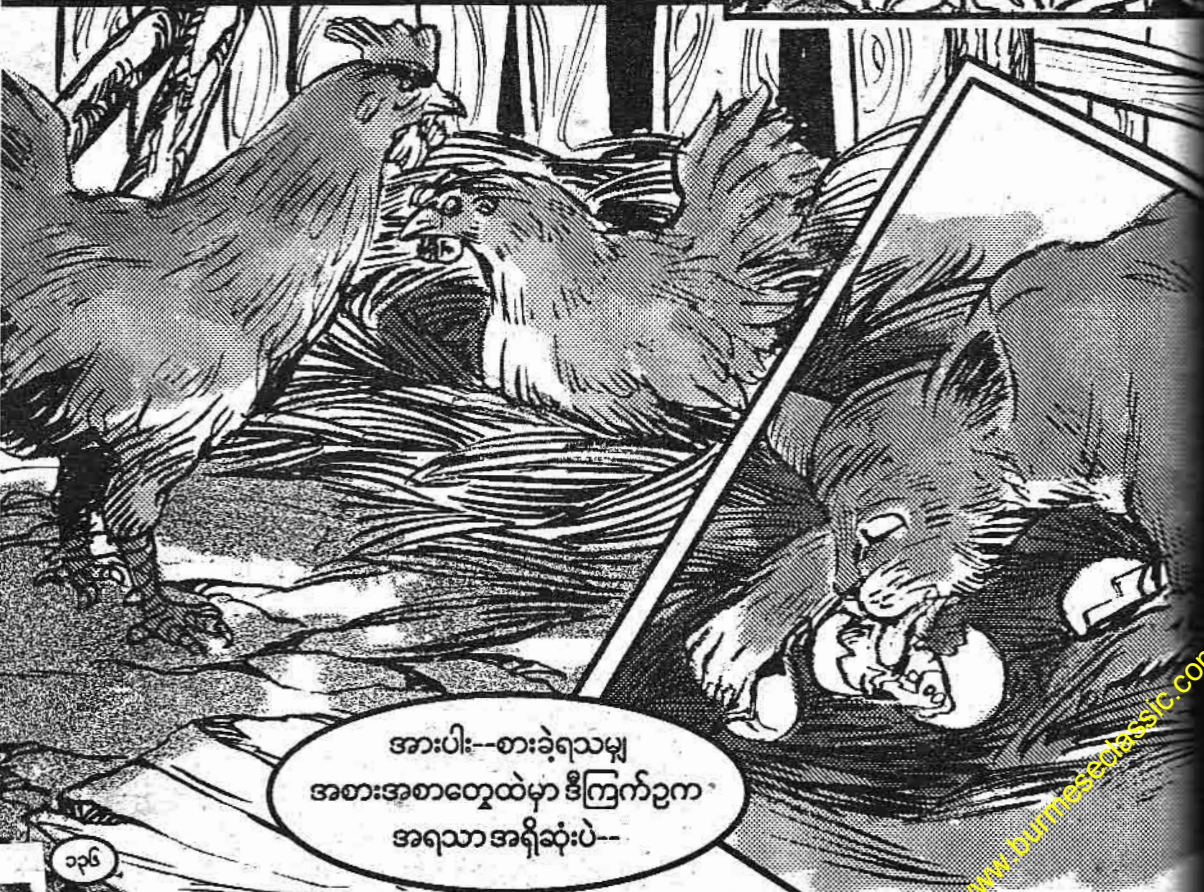
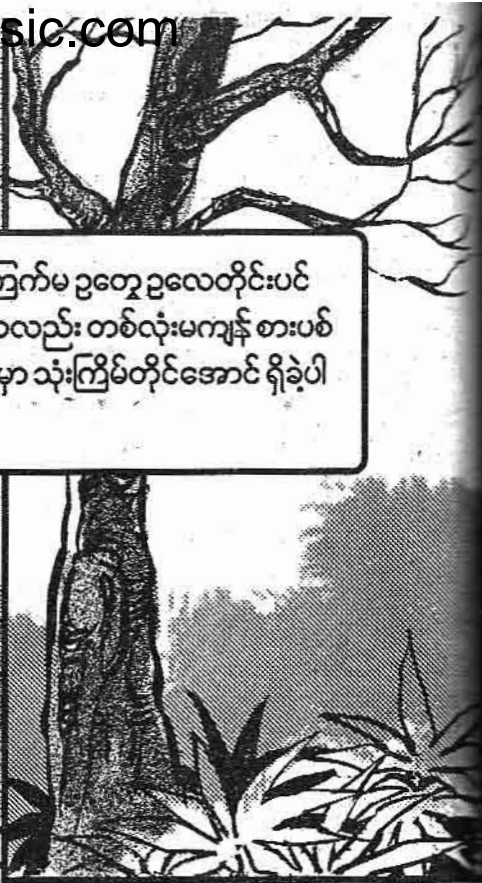

တောက်--တော်တော် ယုတ်မာတဲ့ ကြောင်မ--

အင်အားချင်းမမျှ၍ ကြောင်မကို ပြန်လည် တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုနိုင်သဖြင့် (မယ်ရှုပ)ကြက်မ ခမြောမိမိမကျေနပ်သည်ကို ကျတ်မှိတ်ကာ ခံစားနေရပါလေတော့သည်။

(မယ်ဝဏ္ဏ)ကြောင်မက
သည်မျှနှင့်အားမရနိုင်သေးပေ။

(မယ်ရှုပ)ကြက်မဥတော့ဥလေတိုင်းပင်
ကြောင်မကလည်းတစ်လုံးမကျန်စားပစ်
လိုက်သည်မှာသုံးကြိမ်တိုင်အောင်ရှိခဲ့ပါ
လေသည်။

အားပါး--စားခဲ့ရသမျှ
အစားအစာတွေထဲမှာဗီကြက်ဥက
အရသာအရှိဆုံးပဲ--

တစ်ကြိမ်လည်းမဟုတ်။ နှစ်ကြိမ်လည်းမက၊
သုံးကြိမ်တိုင်အောင် မိမိ၏ကြက်ဥများကို တစ်လုံး
မကျန် အစားခံလိုက်ရသောအခါ---

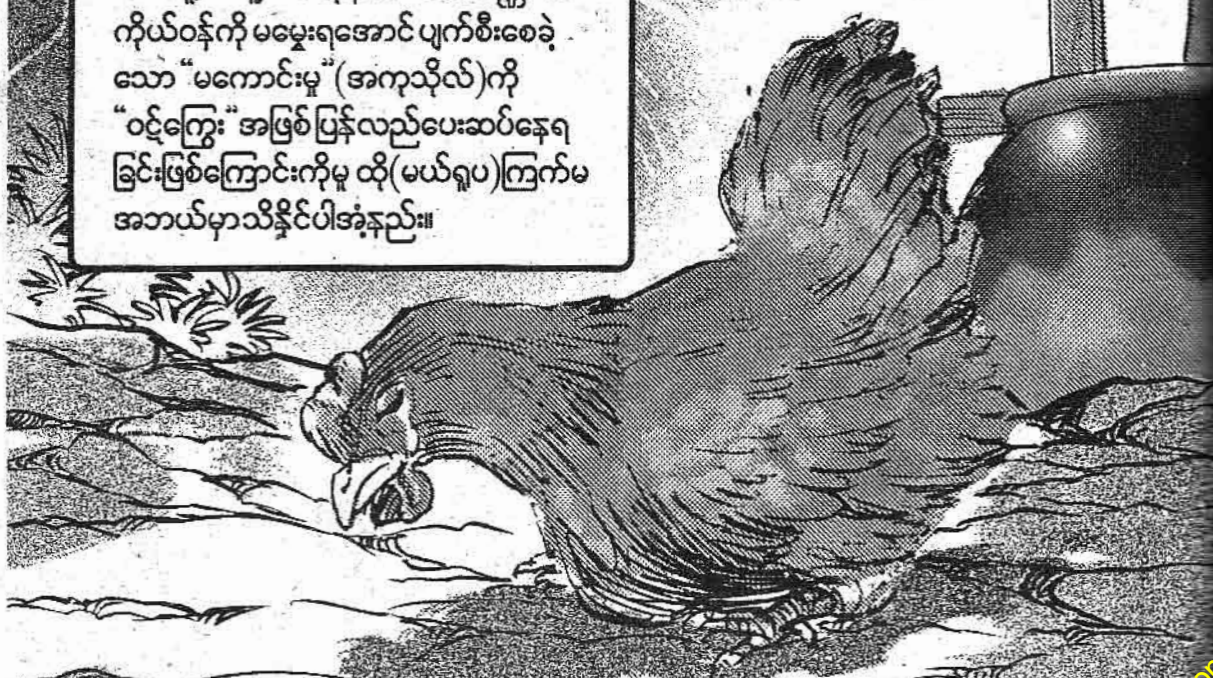
(မယ်ရှုပ)ကြက်မသည် အလွန်ပင်
စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲစွာ ခံစားနေရပါလေ၏။

ငါ့သားတွေ--သမီးတွေ
အထီးလေးလား--အမ လေးလားတောင်
သိခွင့်မရဘူး--ငါ့အဖြစ်က ဆိုးလှချည့်လား
နော်--

“မယ်ရူပ” လူ့ဘဝတုန်းက “မယ်ဝဏ္ဏ” ၏ ကိုယ်ဝန်ကို မမေးရအောင် ပျက်စီးစေခဲ့သော “မကောင်းမှု” (အကုသိုလ်) ကို “ဝင့်ကြွေး” အဖြစ် ပြန်လည်ပေးဆပ်နေရခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို ထို(မယ်ရူပ) ကြက်မအဘယ်မှာ သိနိုင်ပါအံ့နည်း။

စိတ်ထိခိုက်လွန်းသောကြောင့် (မယ်ရူပ) ကြက်မသည် အစာလည်း မစားနိုင်တော့ဘဲ စိတ်ထောင်းကိုယ်ကြေဖြစ်ကာ ဘုန်းဘုန်းလဲရပါတော့သည်။

အားအင်ချိနဲ့ကာ လဲကျနေသည့်(မယ်ရှုပ)ကြက်မ
အနီးသို့(မယ်ဝဏ္ဏ)ကြောင်မ ရောက်လာပြီး---

စစ်အောင်နိုင်သည့် စစ်သူကြီးတစ်ဦးက
ပြိုင်ဘက်စစ်ရုံးဘုရင်အား ကြည့်သော
အကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေသည်ကို(မယ်ရှုပ)
ကြက်မ မခံမရပ်နိုင်ခံစားနေရလေတော့၏။

နောက်ဘဝကျရင်--
ဒီကြောင်မနဲ့အတူ သူ့သားသမီးတွေကိုပါ
သတ်စားနိုင်တဲ့ဘဝ ဖြစ်ရပါလိမ့်--

(မယ်ရှုပ)ကြက်မသည် မိမိ၏ဒေါသအလျောက်
(မယ်ဝဏ္ဏ)ကြောင်မကို လက်စားချေဖို့အရေး
တောင်းဆိုပြုလျက်—

ကြောင်မ ကို မုန်းတီးစွာ စိန်းစိန်းကြည့်နေရင်းမှပင်
အသက်ထွက်သွားခဲ့လေသတည်း။

(မယ်ရှုပ)ကြက်မ သေဆုံးသွားသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့်
(မယ်ဝဏ္ဏ)ကြောင်မသည်လည်း ထိုနေရာမှ ရင်ကော့ကာ
လှည့်ထွက်ခဲ့ပါလေပြီ။

(မယ်ရှုပ)ကြက်မ ၏ အမုန်းရန်ပြီးဆုတောင်းမှု
ကိုတော့ (မယ်ဝဏ္ဏ)ကြောင်မ မသိနိုင်ပါချေ။

(မယ်ရှုပ)ကြက်မသည် (မယ်ဝတ္ထု)ကြောင်မအပေါ် အမုန်းရန်ငြိုးများစွာဖြင့် လက်စားချေရပါလိုကြောင်း တောင်းဆိုပြုကာ သေဆုံးခဲ့ပြီးနောက်--

သာဝတ္ထိတောအတွင်း၌ “ကျားသစ်မ” တစ်ကောင် ဖြစ်လာပြန်သည်။

တိရစ္ဆာန် ဘဝ(အပါယ်ဘုံ)မှ လွတ်ကင်းခြင်းမဟုတ်ဘဲ မိမိ၏ အကုသိုလ်စိတ် အားကြီးမှုကြောင့် တိရစ္ဆာန်ဘဝ သို့ပင် ပြန်လည်ရောက်ခဲ့ခြင်းသာတည်း။

ကိုဘောဂ၏ အိမ်၌ ကြောင်မဘဝဖြင့်ကျန်ခဲ့သော
“မယ်ဝဏ္ဏ”သည်လည်း ထိုကြောင်မဘဝမှ သေလွန်
လေသောအခါ—

(မယ်ရူပ)ကျားသစ်မ ရိုရာ သာဝတ္ထိတောတွင်း၌ပင်
သမင်မလေးတစ်ကောင် ဖြစ်ခဲ့ရပြန်လေသည်။

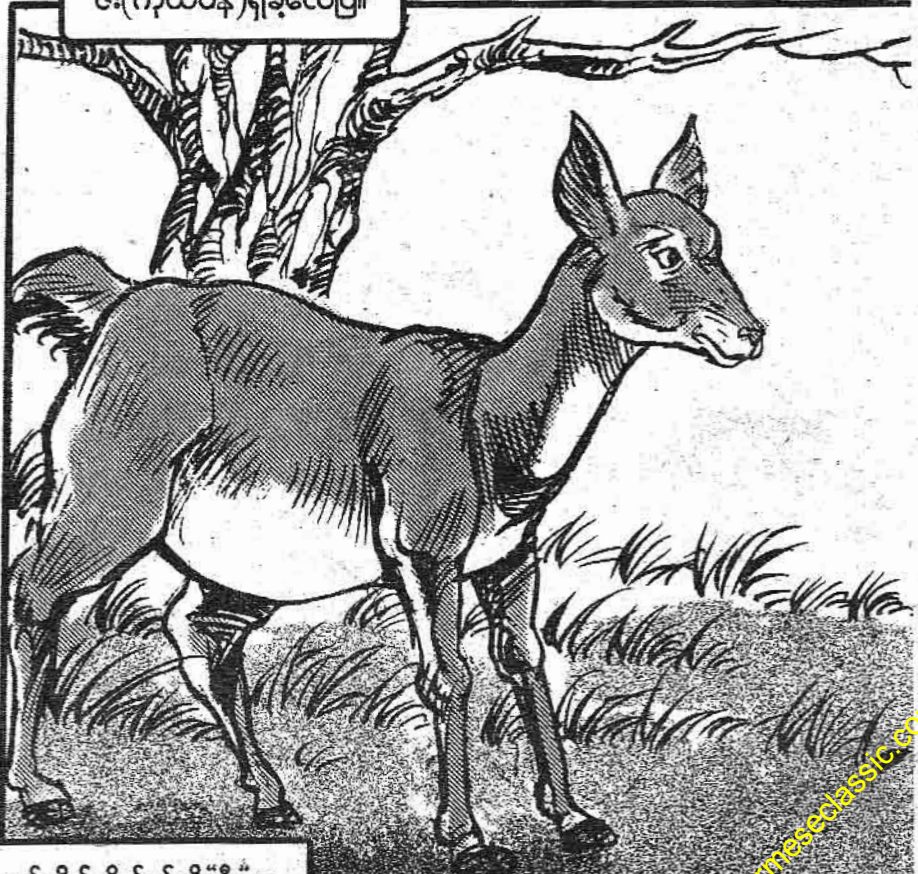
တောတွင်းတိရစ္ဆာန်များအနက် သမင် ဟူသည်ကား
ကျား၊ ခြင်္သေ့၊ ကျားသစ် အစရှိသည့် သားရဲသတ္တဝါတို့
၏ အစာအာဟာရအလိုငှာ သတ်ဖြတ်စားသောက်မှု
ကိုခံရသော “သားကောင်” သာ မဟုတ်ပါလား။

(မယ်ဝဏ္ဏ)သမင်မကလေး အရှယ်ရောက်လာသည့်အခါ--

သမင်ဖိုလေး တစ်ကောင်နှင့် အကြောင်းပါလျက်--

ဦး(ကိုယ်ဝန်)ရှိခဲ့လေပြီ။

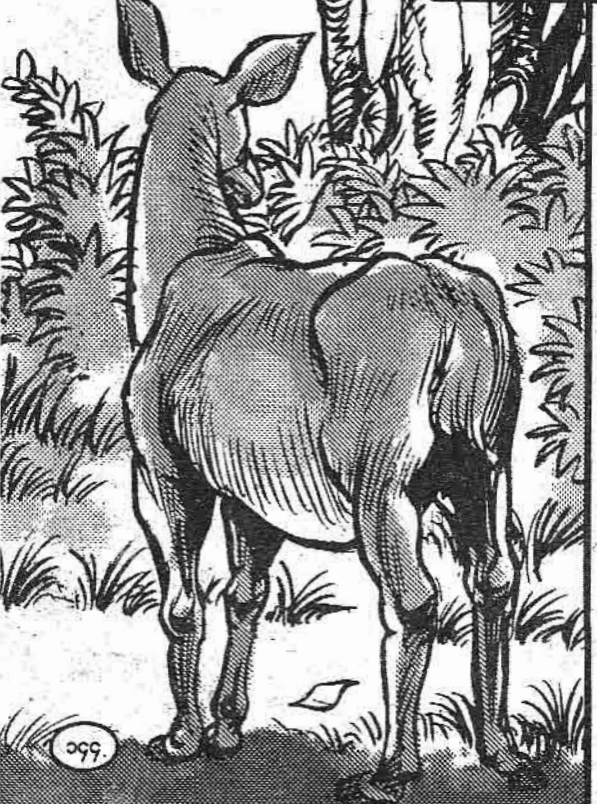

မှတ်ချက်။ ။ တိရစ္ဆာန်တို့၏ကိုယ်ဝန်ကို “ဦး” ဟု ခေါ်ကြောင်း သတိပြုမှတ်သားကြစေလိုပါသည်။

ထိုအနီးပတ်ဝန်းကျင်၌ သွားလာကျက်စားလျက် ရှိသည့် ကျားသစ်မ(မယ်ရှုပ)က သမင်၊ ဒရယ်၊ ကျီ၊ ဆတ် အစရှိသော သားကောင်တို့ကို ဖမ်းယူစားသောက်ရင်းမှ—

ဇီးကပ်နေသော သမင်မလေး (မယ်ဝဏ္ဏ)ကို မျက်စိကျနေလေပြီ။

ဒီသမင်မကို မိအောင် ဖမ်းပြီး သတ်စားရမယ်—

သို့သော်--ကားသစ်မ(မယ်ရှုပ)က
သမင်မ(မယ်ဝဏ္ဏ)ကို ချက်ချင်းဖမ်း
ယူသတ်စားခြင်းမပြုသေး။

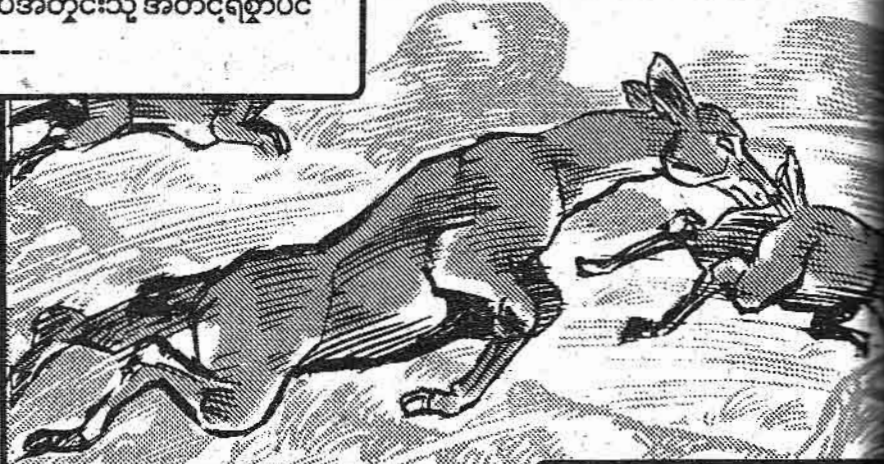
သမင်မ သားမွေးသည့်အခါမှ တိုသမင်ပေါက်ကလေးကို
စားရန် စိတ်ရှည်လက်ရှည်စောင့်စားချောင်းမြောင်းနေ၏။

မွေးကာစသမင်ပေါက်ကလေးကို
စားရတာ အရိုးရော အသားပါတစ်ကောင်လုံး
ဝါးစားပစ်လိုက်ရုံပဲ--အရိုးမစူးဘူး--

သည်သို့ဖြင့်--မကြာမီကာလမှာပင်
သမင်မ(မယ်ဝတ္ထု)ကသမင်ပေါက်
ကလေးတစ်ကောင် မွေးလာသည့်
အခါ--

ကျားသစ်မ(မယ်ရှုပ)က သမင်မ(မယ်ဝတ္ထု)
တို့၏ သမင်အုပ်အတွင်းသို့ အတင်ရဲစွာပင်
ဝင်ရောက်ကာ--

သမင်မ(မယ်ဝတ္ထု)၏ ရင်သွေး
သမင်ပေါက်ကလေးကိုဖမ်းယူကာ --

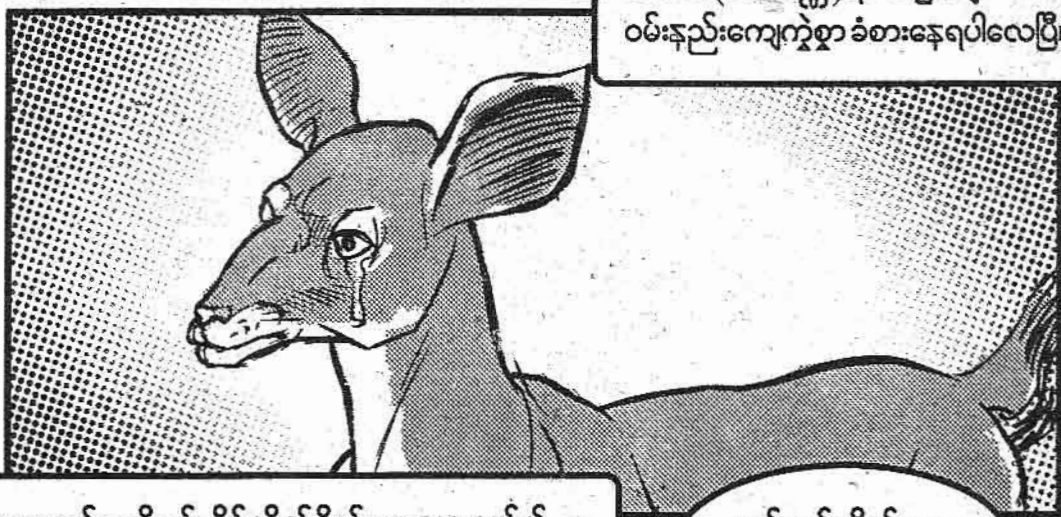
အားရပါးရမြိန်ရေရှက်ရေ
စားသောက်လေသတည်း။

မိမိမျက်စိရှေ့မှာပင် ကျားသစ်မ(မယ်ရှုပ)၏ သတ်ဖြတ်စားသောက်ခြင်းခံလိုက်ရသော မိမိ ရင်သွေးသမင်ပေါက်ကလေး၏ အဖြစ်ဆိုးကို ကြည့်ရင်း--

သမင်မ(မယ်ဝဏ္ဏ)ရင်ထဲ၌ မချီအောင် ဝမ်းနည်းကျေကဲ့စွာ ခံစားနေရပါလေပြီ။

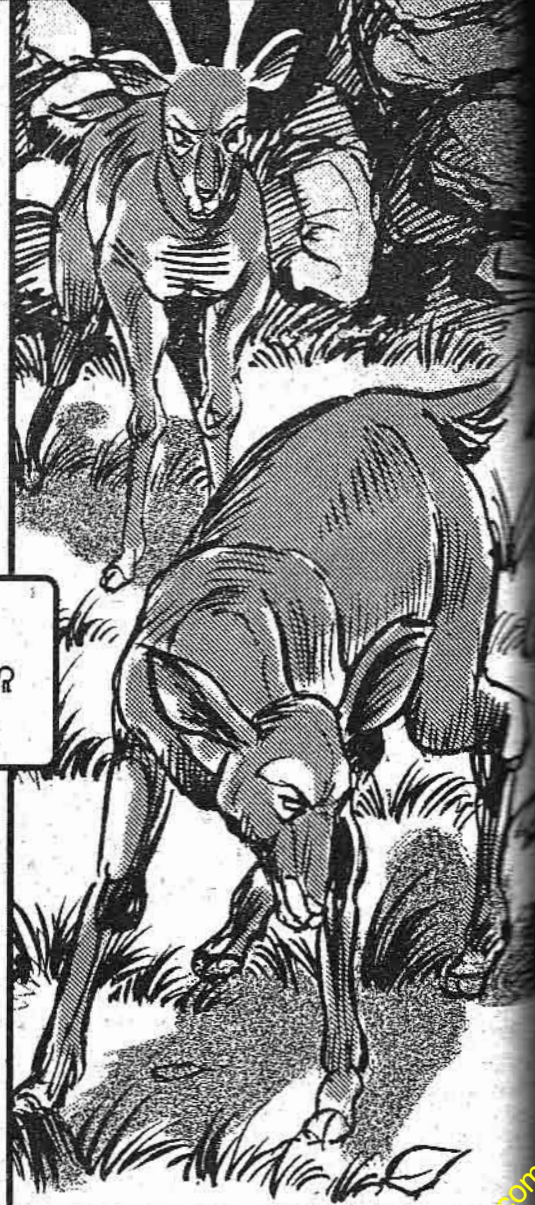

ကျားသစ်မ ကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ကာ သားငယ်၏ အသက်ကို ကယ်တင်လိုသော်လည်း သမင်မခမျာ အားမတန်၍ မာန်လျှော့ခဲ့ရသည်သာ မဟုတ်ပါလား။

ရက်စက်လိုက်တာ-- ကျားသစ်မ--ရယ်--

ကျားသစ်မ(မယ်ရူပ)ကလည်းသမင်မ
(မယ်ဝဏ္ဏ)၏သားပေါက်ကလေးကို
မြိန်ရေရှက်ရေစားသောက်ခဲ့ရ
သည်ကိုတစ်ကြိမ်တည်းစားရရုံနှင့်
အားရကျေနပ်မှုမရှိသေး။

သမင်မလေး(မယ်ဝဏ္ဏ)နောက်တစ်ကြိမ်ဇီးကပ်
(ကိုယ်ဝန်ရှိ)လာသည့်အခါ၌လည်းရှေးကနည်းတူ
စောင့်ကြည့်ချောင်းမြောင်းနေပြန်၏။

သမင်မလေး(မယ်ဝဏ္ဏ)က ကျားသစ်မ(မယ်ရူပ)
၏အန္တရာယ်မှကင်းဝေးလောက်သည့်နေရာသို့
ရွှေ့ကာသားမွေးဖွဲ့စီစဉ်လေသည်။

သို့သော်---သူ့ကိုအစဉ်မပြတ်စောင့်ကြည့်လျက်
ရှိသောကျားသစ်မ(မယ်ရှုမ)က---

သူတို့ရွှေပြောင်းရာနောက်သို့ နောက်ယောင်ခံ
လိုက်လာသည်ကို သူတို့အလျဉ်းမရိပ်စားမိကြ။

သို့ဖြင့်---သမင်မ(မယ်ဝဏ္ဏ)က
ဒုတိယမြောက် သမင်ပေါက်လေး
ကို မွေးပြန်၏။

သည်တစ်ခါတော့ အန္တရာယ်ကင်းစွာ မွေးရပြီ--ဟု
တေးထင်ထားခဲ့သော သမင်မ(မယ်ဝဏ္ဏ)၏အထင်
နှင့်အမြင် တက်တက်စင်အောင်လွဲရပြန်လေသည်။

သူတို့၏နောက်မှထက်ကြပ်မကွာ ခြေရာခံလိုက်လာသည့်
ကျားသစ်မ(မယ်ရူပ)၏လက်ချက်ဖြင့် သမင်မ(မာယ်ဝဏ္ဏ)
၏ ဒုတိယသားပေါက်လေးကို ထပ်မံဆုံးရှုံးခဲ့ရပါလေသတည်း။

မိမိရင်သွေးသမင်ပေါက်လေးကို အထီးလေလား
အမလေလား ခွဲခြား၍ပင်မသိလိုက်ရဘဲ ကျားသစ်မ
(မယ်ရှုပ)၏ အစာဖြစ်ခဲ့ရသည့်အတွက်--

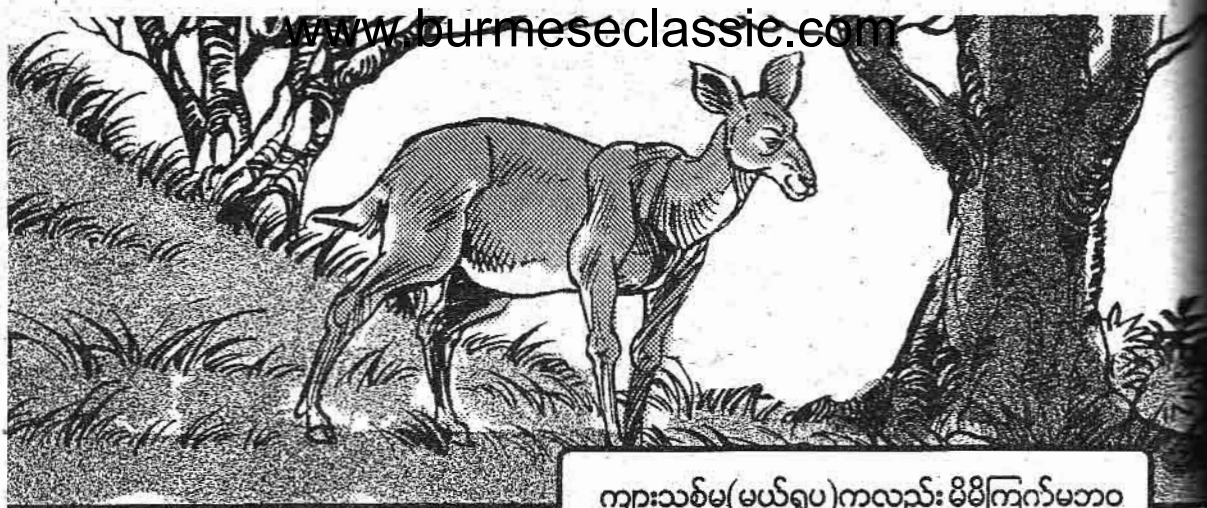

သမင်မ(မယ်ဝဏ္ဏ) အလှူနံ့ပင်
စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။

သမင်မ(မယ်ဝဏ္ဏ)သည်--တတိယအကြိမ်
ဦးရှိလာသောအခါတွင်တော့--

ကျားသစ်မ(မယ်ရှုပ)၏ အန္တရာယ်မှ
မည်သို့လွတ်အောင် ရှောင်ပုန်းရမည်
ကိုပင် မကြံတတ်အောင်ဖြစ်နေရပြီ။

ကျားသစ်မ(မယ်ရူပ)ကလည်း မိမိကြက်မဘဝ ဖြစ်ခဲ့စဉ်ကတောင်းဆုပြုခဲ့သည့်အတိုင်း---

သမင်မ(မယ်ဝဏ္ဏ)မှ သမင်ပေါက်လေးတွေ မွေးလေတိုင်း မြန်ရေရက်ရေစားခွင့်ရခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

သည်အဖြစ်ကို ဥပမာပြု၍ ရှေးလူကြီးချွမတို့က "သမင်မွေးရင်း ကျားစားရင်း" ဟုသော စကားပုံ ဖြင့် ခိုင်းနိုင်ပြောဆိုခဲ့ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

“ဝင့်ကြွေး” ဟူသည်ကား မည်သို့ပင်
ပုန်းရှောင်စေကာမူ ပြေးမလွတ်သော
သဘောရှိသောကြောင့် ---

တတိယမြောက် သမင်ပေါက်လေးကို မွေးသည့်အခါတွင်တော့--

ကျားသစ်မ(မယ်ရှုပ)သည် သမင်သားပေါက်လေးကိုသာမက
သမင်မ(မယ်ဝဏ္ဏ)ကိုပါ အငြိုးအတေးကြီးမားစွာဖြင့် ကိုက်ခဲ
သတ်ဖြတ် စားသောက်လိုက်လေတော့သတည်း။

နောက်ဘဝ---ကျရင်
ဟောဒီ ကျားသစ်မနဲ့သူ့သားသမီးတွေကို
သတ်ဖြတ်စားသောက်ရတဲ့ဘဝ
ဖြစ်ရပါလိမ့်---

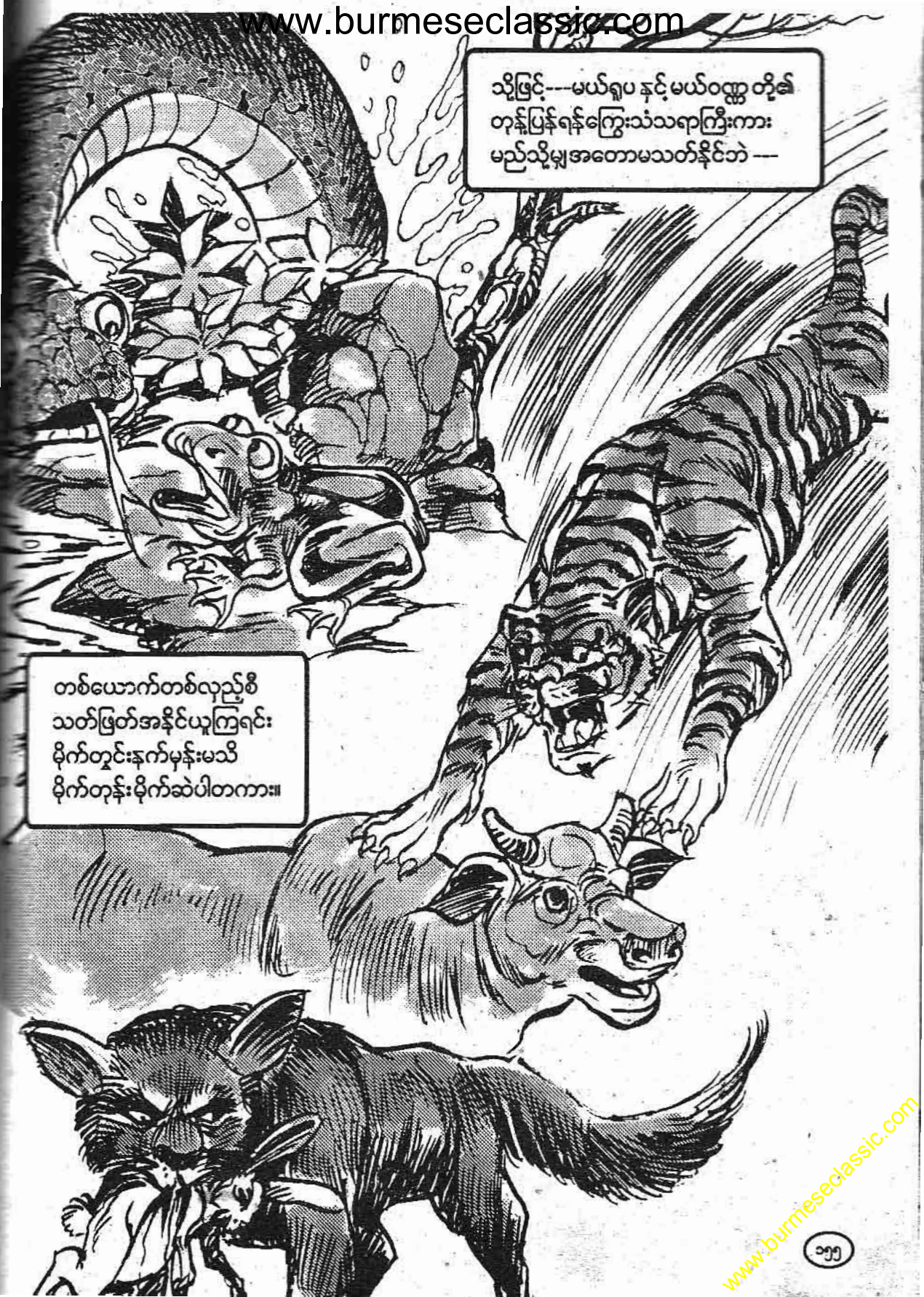
သမင်မ(မယ်ဝဏ္ဏ)က ကျားသစ်မ(မယ်ရူပ)၏
လက်ချက်ဖြင့် သေအံ့မှူးမှူး အချိန်မှာပင်----

မိမိနှင့်တကွ မိမိ၏ ရင်သွေးများကို ရက်ရက်စက်စက်
သတ်ဖြတ်စားသောက်ခဲ့သည့် ကျားသစ်မ(မယ်ရူပ)
အပေါ်နာကျည်းစွာဖြင့် တောင်းဆုပြုပြန်လေသည်။

သို့ဖြင့်—မယ်ရူပ နှင့် မယ်ဝဏ္ဏ တို့၏
တုန့်ပြန်ရန်ကြွေးသံသရာကြီးကား
မည်သို့မျှ အတောမသတ်နိုင်ဘဲ —

တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ
သတ်ဖြတ်အနိုင်ယူကြရင်း
မိုက်တုင်းနက်မှန်းမသိ
မိုက်တုန်းမိုက်ဆဲပါတကား။

အသိဉာဏ်အဆင့်မြင့်သည့် လူဘဝ ရခဲ့စဉ်ကတည်းကကောင်းဆိုးဝေဖန် ပိုင်းခြားနိုင်မှုမရှိခဲ့ဘဲ မှားပြီးရင်းမှားခဲ့ ကြသော သူတို့နှစ်ဦးသည်ကား---

အသိဉာဏ်အဆင့်နိမ့်ကျသည့် တိရစ္ဆာန်ဘဝများ၌ ပိုမိုမိုက်မဲ ကြမည်သာ မဟုတ်ပါလား။

တစ်စတစ်စနှင့် ကာလကြာလာသည်နှင့်အမျှ သူတို့နှစ်ဦး၏ အမုန်းရန်ငြိုးသည်လည်း ပို၍ ကြီးမားလာပြီးလျှင် “အမုန်းကမ္ဘာမကျေ” သော ရန်သူတော်ကြီးများဖြစ်နေလေသတည်း။

အငြိုးအတေးများဖြင့် တစ်လှည့်စီတစ်ပြန်စီ
သတ်ကြဲဖြတ်ကြရင်း ဘဝသံသရာလည်ခဲ့ကြ
ရသော “အမုန်းကမ္ဘာမကျေ” ရန်သူတော်ကြီး
နှစ်ဦးတို့သည်—

ရှေးဘဝဟောင်းများစွာတုန်းက ပြုခဲ့ဖူးသော
ကောင်းမှု(ကုသိုလ်ကံ)၏ အကျိုးပေးကြောင့်
တစ်ခုသောဘဝတွင်—

(မယ်ရူပ)သည် သာဝတ္ထိမြို့သူ “မယ်ရူပ” အမည်ဖြင့်
လူသားစင်စစ် ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရပြန်လေသည်။

အမုန်းကမ္ဘာမကျေ

သမင်မ(မယ်ဝဏ္ဏ)ဘဝက သေအံ့မှူးမှူးကာလ၌ပင် အငြိုးမာန်ဖွဲ့ကာ မုန်းတီးမှုအပြည့်ဖြင့် တောင်းဆိုပူ ခဲ့သည့်အတွက်—

သမင်မ(မယ်ဝဏ္ဏ)သည်ကား သာဝတ္ထိမြို့အနီး၌ ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” ဘဝသို့ရောက်ရှိခဲ့ပါလေပြီ။

“မယ်ဝဏ္ဏ” ၏ဘီလူးမျိုးနွယ်မှာ လူသားစားသော ယက္ခဘီလူးမျိုးဖြစ်သောကြောင့် လူသားစားဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” ဟူ၍ သာဝတ္ထိနယ်တစ်လွှား ကျော်ကြား လျှက်ရှိလေသတည်း။

သာဝတ္ထိမြို့သူ “မယ်ရှုပ” သည် အချိန်တန် အရွယ်ရောက်လာသောအခါ သာဝတ္ထိမြို့ တံခါးအနီးရှိရွာမှ “ကိုသုမန” ဆိုသူနှင့် အကြောင်းပါခဲ့လေသည်။

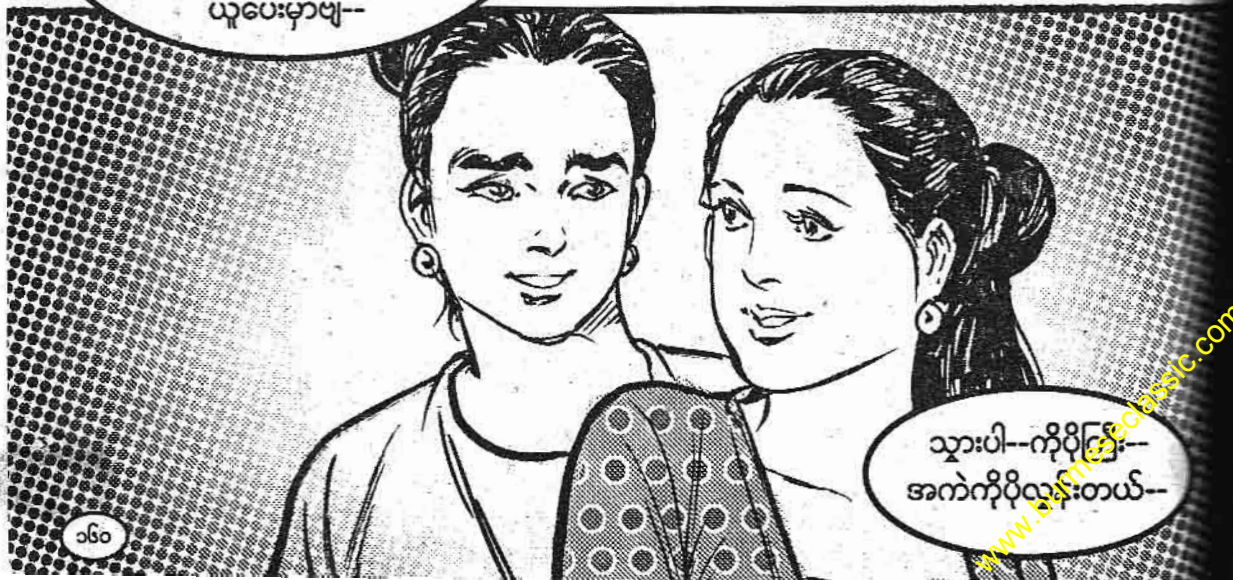
“သျှောင်နောက်ဆံထုံးပါ” ဟူသည့်စကားအတိုင်း “မယ်ရှုပ” သည် သူ၏ခင်ပွန်းနေထိုင်ရာ “မြို့တံခါး” ရွာဆီသို့လိုက်ပါနေထိုင်ခဲ့ရသည်သာ။

“ကိုသုမန”သည် ငွေကြေးကြွယ်ဝချမ်းသာသူ မဟုတ်သော်လည်း “မယ်ရူပ” အား အလှူဒါန ခင်သည်ဖြစ်၍ --

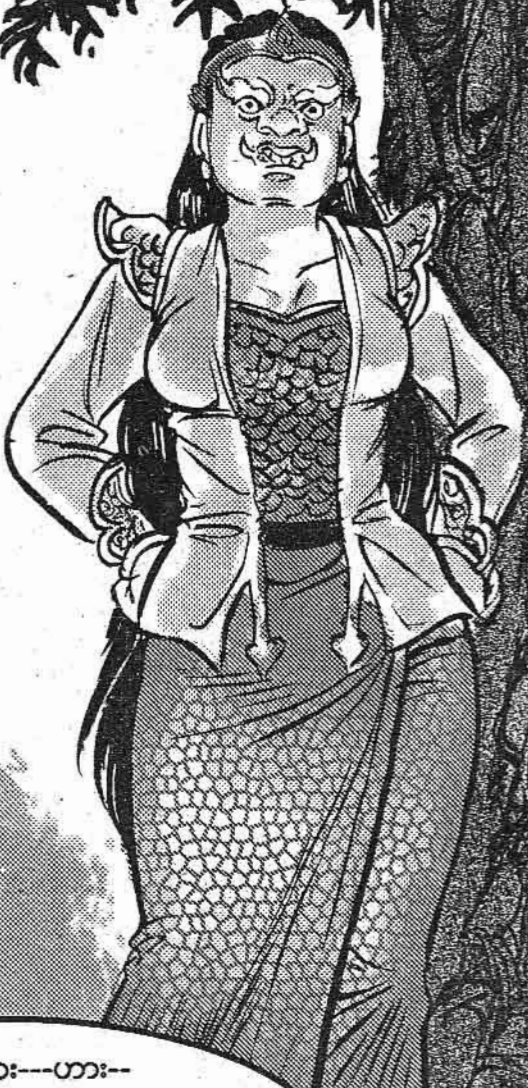
နမ--လိုတာရှိရင် ကိုသုမန ကို ပြောနော် ဟိုး--မိုးပေါ်ကလမင်းကြီးကို လိုချင် ရင်တောင် ကိုသုမန ယူပေးမှာဗျ--

သာဝတ္ထိမြို့သူကြီး “မယ်ရူပ” ကို မြို့တံခါးရှာ၌ နေထိုင်ရသည်ကို အဆင်မပြေမည်စိုး၍ အစစ အရာရာ အဆင်ပြေအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး စီမံပေးထားလေသည်။

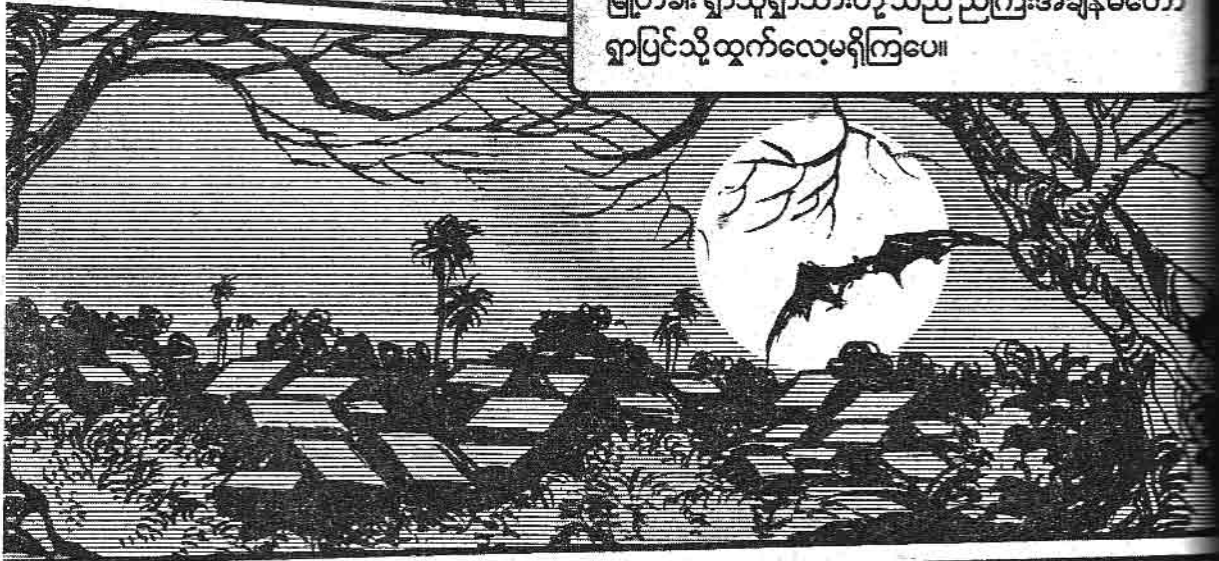
သွားပါ--ကိုပိုကြီး-- အကဲကိုပိုလှန်းတယ်--

ဘဝအဆက်ဆက်က ရန်သူတော်ကြီး “မယ်ရူပ”
မြို့တံခါးရှာ ည့် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်းကို ထိုရှာ
အနီးရှိ တောအုပ်တွင်နေထိုင်ကျက်စားလျက်ရှိ
သည့် ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” သိရှိသွားလေပြီ။

ဟား---ဟား---ဟား--
ငါက ငါ့ရန်သူတော်ကြီးကို တော်တော်လေး
ခက်ခက်ခဲခဲ ရှာဖွေရမယ် လို့ ထင်နေတာ--အခုတော့
ငါ့ပိုင်နက်ထဲကို သူ့အလိုလို ရောက်လာတာပဲကိုး
ဟား---ဟား---ဟား---ဟား--

မြို့တံခါး ရှာသူရှာသားတို့သည် ညကြီးအချိန်မတော် ရှာပြင်သို့ ထွက်လေ့မရှိကြပေ။

ရှာအနီးရှိတောအုပ်အတွင်းမှ လူသားစားဘီလူးများက အချိန်မတော် တောအုပ်အနီးဖြတ်သန်းသွားလာသူ ဟူ သမျှ ဖမ်းယူကာ သတ်ဖြတ်စားသောက်လေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုသို့ ဆိုးသွမ်းသောင်းကျန်းသည့်
ဘီလူးများအနက် လူသားစားဘီလူးမ
မယ်ဝဏ္ဏာ ဟုဆိုလျှင် “သာဝတ္ထိ”
နယ်တစ်ခုလုံး ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင်
ကြောက်ရွံ့ကြသည်လေ။

ကိုသူမန က သူဇနီးမယ်ရှုပ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေမည်
စိုးသဖြင့် သူတို့ရွာအနီး၌ ထိုသို့ဘီလူးသောင်းကျန်းသည့်
ကိစ္စကို ပြောပြမထားခဲ့ပါချေ။

အထူးသဖြင့် ဇနီးဖြစ်သူ “မယ်ရှုပ” သည် ယခုအခါ
ကိုယ်ဝန်လွယ်ထားရပြီဖြစ်၍ ထိုသို့သောထိတ်လန့်
ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ရာ ကိစ္စများကို အသိမပေးခြင်းဖြစ်၏။

နမ--အပြင်ကိုမထွက်နဲ့--နော်
အပြင်မှာ လေစိမ်းတွေတိုက်နေလို့ အေးတယ်--
အခုနေ့ ဖျားနာရင် မကောင်းဘူး--လို့ ဆေးဆရာကြီး
ဦးကြိုင် က ပြောထားတယ် မဟုတ်လား

အင်းပါ--စိတ်ချပါ
မောင်ကြီးရယ်--နမ ဒီနေရာကနေ
တစ်ဖဝါးမှ မရွေ့စေရဘူး--
ဟုတ်ပြီလား--

ကိုယ်ဝန်ရင်မာလာသည်နှင့်အမျှ
ကိုသူမနက "မယ်ရူပ" ကို အိမ်တွင်းမှ
အိမ်ပြင်သို့ပင် ထွက်ခွင့်မပြုတော့ပေ။

မြို့တံခါးရှာအနီးရှိ တောအုပ်မှ ဘီလူးတို့သည်
“ဝေဿဝဏ်” နတ်မင်းကြီး၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင်
စည်းကမ်းနှင့်အညီ နေထိုင်ကြရ၏။

“ဝေဿဝဏ်” နတ်မင်းကြီး အပိုင်စားပေးထားသည့်
နေရာမှ ကျူး၍ အခြားနေရာသို့ ထွက်သွားခွင့်မရှိ။

သူတို့ပိုင်နက်အတွင်း ဝင်ရောက်လာသူ
များကိုသာဖမ်းယူစားသောက်ခွင့်ရှိသည်။

သို့ရာတွင်--မိမိအပိုင်စားနယ်ကို ဖြတ်သန်းသွားလာ ကြသူများအနက် သီလ ပြည့်စုံသူ၊ ရတနာသုံးပါးအား ဆည်းကပ်ရိသေသူ၊ မိဘတို့အား လုပ်ကျွေးသမှုပြု၍ ကျေးဇူးဆပ်နေသူများကိုမူ ခြွင်းချက်အနေဖြင့် ဖမ်းယူ သတ်စားခွင့်လုံးဝမရှိပေ။

ဒီကောင်--အလယ်ပိုင်းက အရက်သမား "ခိုင်သက်" ပဲဟေ့ ဆော်သာဆော်--

ထိုသူများကလွဲ၍ သီလမမြဲ၊ ရတနာသုံးပါးကိုလည်း ဆည်းကပ်ရကောင်းမှန်းမသိ၊ မိဘကို မရိသေ ဖြစ်မှား ဖော်ကားသူများ အား ဘီလူးတို့က အလွတ်ပေးရိုး ထုံးစံမရှိ။

ဟိုဟာမ--က မိဘတွေကို မရိမသေ ဆဲဆိုနေတဲ့ "အရိုင်းမ" ပဲ ဆွဲစားပစ်--ဟေ့

ဘီလူးတို့သည် မိမိစိတ်ထင်တိုင်း
ရမ်းကားခွင့်မရှိ။ “ဝေသဝဏ်”
နတ်မင်းကြီးထံ အလှည့်ကျ အခစား
ဝင်လျက် ရေကြည်တော် ဆက်သကြရ၏။

စည်းကမ်းနှင့် အညီ နေထိုင်ခြင်းမရှိသော ဘီလူးတို့အား
“ဝေသဝဏ်” နတ်မင်းကြီးက သူနှင့်ထိုက်တန်သည့် အပြစ်ကို
ချမှတ်ကာ အပြစ်ပေးလေသည်။

အေး--သူတော်ကောင်းကို
ပြစ်မှားခဲ့တဲ့အတွက် ဘီလူး “လူဇော်” ကို
တင်းပုတ်နဲ့ အကြိမ်တစ်ထောင် ထုရိုက်
ဆုံးမစေ--

အမလေး--

အဆန်းတစ်ချပ်တစ်

ထိုကာလသည်ကား သာဝတ္ထိပြည် တေဝန်ကျောင်းတော်ကြီး၌
“ဂေါတမ ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားရှင်” သီတင်းသုံးတော်မူလျက် ---

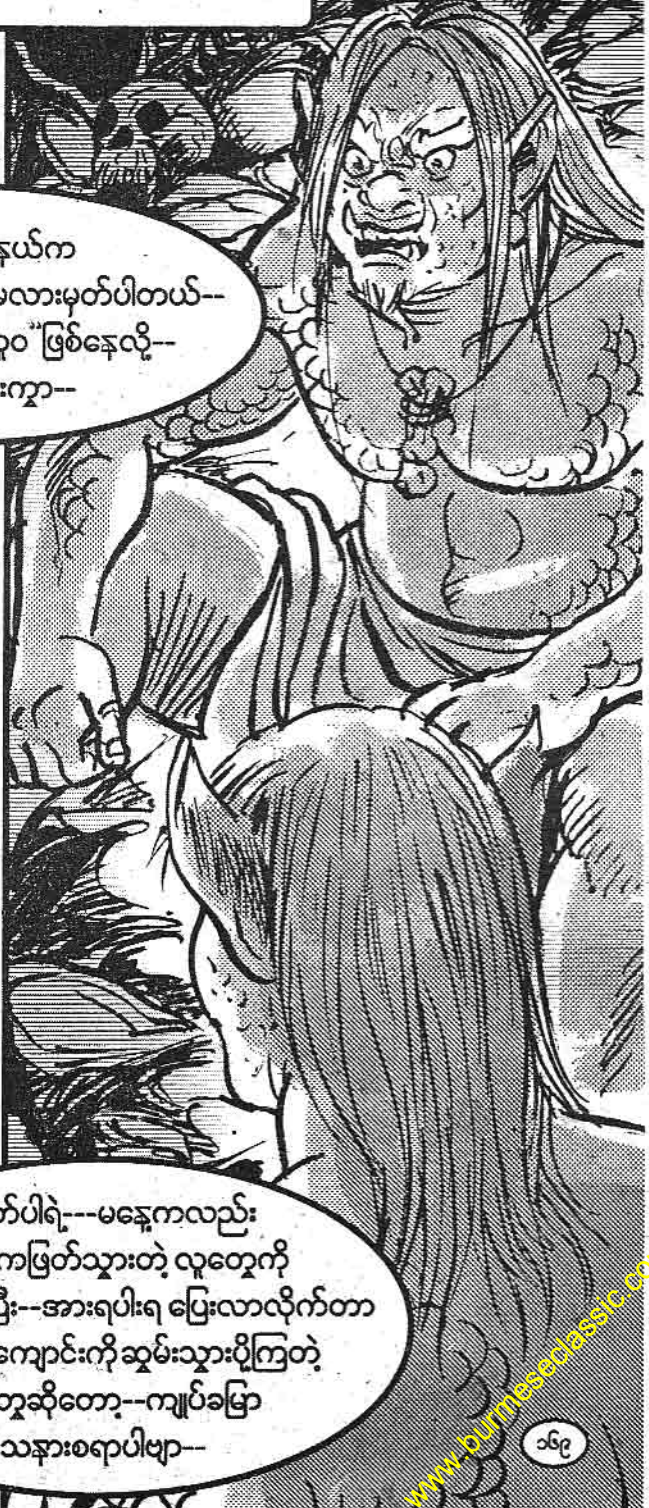
လောကသားတို့အား ဗုဒ္ဓဒေသနာတရားတော်များဖြင့်
ဟောဖော်ညွှန်ပြချေချွတ်ဆုံးမတော်မူ နေသည့်အားလျော်စွာ--

သာဝတ္ထိ ဒေသမှ လူတို့သည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏
ဆိုဆုံးမမှုကြောင့် မကောင်းမှုကို ရှောင်--
ကောင်းမှုကို ဆောင် စိတ်ကိုဖြူစင်အောင် ကျင့်
ကြံ အားထုတ်နေကြသူ အတော်များလာလေပြီ။

ထိုအခါ-ရတနာသုံးပါးဆည်းကပ်သူတို့များပြားလာသည့်အတွက်--
သာဝတ္ထိ မြို့တံခါးရှာအနီး တောအုပ်၌နေထိုင်ကြသော ဘီလူးတို့သည်
သူတို့ပိုင်နက်ကို ဖြတ်သန်းဝင်ရောက်လာသူတိုင်းအား ဖမ်းယူစားခွင့်
မရကြတော့ပေ။

တောက်--ဒီနယ်က
ဖြတ်သွားလို့--သတ်စားရမလားမှတ်ပါတယ်--
ဘုရားဒကာကြီး ကိုလူဝ ဖြစ်နေလို့--
မစားခဲ့ရပါဘူးကွာ--

ဟုတ်ပါရဲ့--မနေ့ကလည်း
ဒီလမ်းကဖြတ်သွားတဲ့ လူတွေကို
ဆွဲစားမယ်ဆိုပြီး--အားရပါးရ ပြေးလာလိုက်တာ
တေဝန်ကျောင်းကိုဆွမ်းသွားပို့ကြတဲ့
သူတွေဆိုတော့--ကျုပ်ခမြာ
သနားစရာပါဗျာ--

မည်သူတော့ မည်သို့ပင်ပြောပြော--လူသားစားဘီလူးမ
“မယ်ဝဏ္ဏ” ကတော့ ရန်သူတော်ကြီး “မယ်ရူပ” ကို
လက်စားချေမည့်အရေးမှလွဲ၍ ဘာကိုမျှစိတ်မဝင်စား။

မကြာမီမှာပင်---မြို့တံခါးရှာ၍ နေထိုင်လျက်
ရှိသော “မယ်ရူပ” တွင် သားယောက်ျားလေး
တစ်ယောက်ကို ဖွားမြင်ပြီဟု “မယ်ဝဏ္ဏ”
သတင်းရလိုက်ပြီ။

တစ်နေ့သောအခါ---မြို့တံခါးရှာသို့
သူစိမ်းမိန်းကလေးတစ်ဦးဝင်ရောက်
လာပြီး---

ဒေါ်လေး--ဒီရှာမှာနေတဲ့
မြို့ပေါ်က "မယ်ရှုပ" ရဲ့အိမ် ဘယ်နားမှာလဲ--ရှင်
ကျွန်မက မယ်ရှုပ ရဲ့ငယ်သူငယ်ချင်းပါ--အခု
သူ့မှာ သားလေးတစ်ယောက် မွေး
ထားတယ်---ကြားလို့--

ဟုတ်ပ--တော်--
မယ်ရှုပရဲ့-သားလေးက တစ်တုံးတစ်ခဲကြီး
ချစ်စရာလေး--တော့---ဟိုး--အနောက်ပိုင်းက
စိန်ပန်းပင်ကြီး ရှိတဲ့အိမ်က သူတို့အိမ်ပဲ--

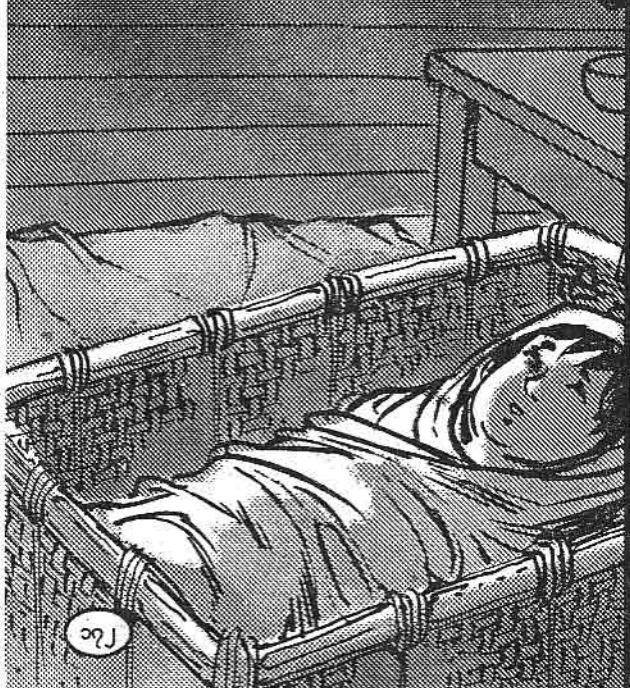
ဟုတ်ကဲ့--ဒေါ်လေး--
ကျေးဇူးပါပဲရှင်--ခွင့်ပြုပါဦး--နော်

www.burmeseclassic.com

ကိုသူမန က သူတို့အိမ်နောက်ဘက် ခြံထဲ၌
သူသားလေးအတွက် သစ်သားပုခက် တစ်ခု
ပြုလုပ်နေ၏။

ရှင်မ--ရေ--
ဒီသစ်ချောင်းလေး ဖြတ်ချင်လို့--
ခဏလောက် လာပြီး ကိုင်ထား
ပေးစမ်းပါဦးကွာ--

ဟုတ်ကဲ့--
လာပါပြီ--ရှင်--

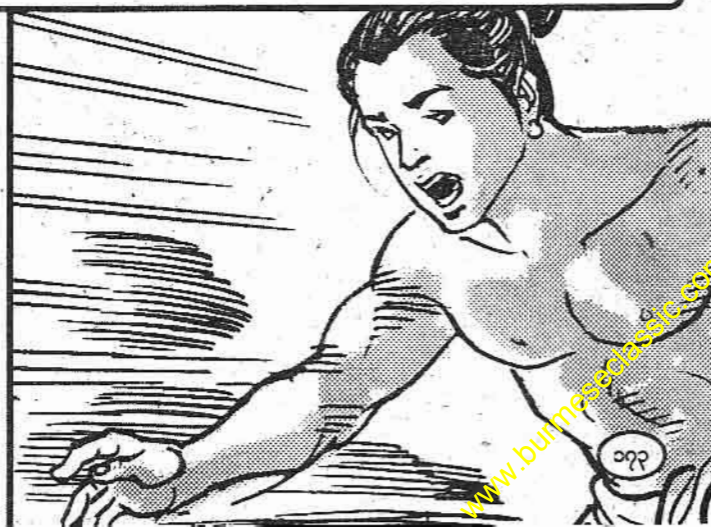
“မယ်ရှုပ” ကကိုသုမနကို ဝင်ရောက်ကူညီပေးပြီးနောက် အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်လာသည့်အခါတွင်တော့---

အား--အမလေးတော့--
သား--သားလေး---

အိမ်ရှေ့ဘက်ဆီမှ အလန့်တကြားအောဟပ်သံကြောင့် ကိုသုမနသည်လည်း ကမန်းကတမ်းပင် အိမ်ရှေ့ဘက်ဆီသို့ ထွက်လာခဲ့လေ၏။

“မယ်ရူပ” မူးမေ့လဲကျမတတ်ရင်ထဲ၌
ဆိုနှင့်စွာ ခံစားလိုက်ရပါလေ၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင်--မယ်ရူပ ၏ “ဇာတိသရဉာဏ်”
(အတိတ်ဘဝဟောင်းကို သိသောဉာဏ်)ကြောင့်---

သည်ကိစ္စသည် မိမိ၏သံသရာမှပါလာသော
အမုန်းကမ္ဘာမကျေ “ရန်ကြွေး” ကို လက်တုန့်ပြန်ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်သည်။

ကိုသုမန က မယ်ရူပ ကို စိုးရိမ်တကြီးဖြင့် နှစ်သိမ့်ပေးနေ
သော်လည်း မယ်ရူပခမြာ သားလေး၏ အဖြစ်ဆိုးကိုကြည့်ရင်း
သတိလစ် လဲကျသွားလေတော့သည်။

လူသားစား ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” ကလည်း
သည်မျှလောက်နှင့် ရန်ငြိုးပြေကာ ကျေနပ်မှု
မရှိသေးပေ။

“မယ်ရူပ” က ဒုတိယမြောက် သားကို ထပ်မံမွေးဖွားသည်
အထိ စိတ်ရှည်လက်ရှည် စောင့်ကြည့်နေပြီးလျှင်----

“မယ်ရူပ” တို့ နီးမောင်နှံ က ထို ဒုတိယသားလေးကို
အထူးကြပ်မတ် စောင့်ရှောက်နေသည့်ကြားမှပင်--

ဘီလူးတို့၏ အစွမ်းဖြင့် ပရိယာယ်သုံးကာ
ထိုကလေးကို မရရအောင် သတ်စားလိုက်
ပြန်သည်။

နှစ်ကြိမ် တိုင်အောင် မိမိ၏ရင်သွေးကို ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” သတ်ဖြတ်စားခြင်းခံလိုက်ရသောကြောင့်---

“မယ်ရူပ” သည် မြို့တံခါးရှာ၍ လုံးဝမနေဝံ့တော့ဘဲ---

တတိယ သား ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည့် အချိန်မှာပင် သာဝတ္ထိမြို့တွင်းရှိ မယ်ရူပ ၏ မိဘများအိမ်သို့-- ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရလေပြီ။

သည်တစ်ခါတော့ ဘီလူးရန်ကို ရှောင်ရသည်ဖြစ်၍ “ဆံထုံးနောက်သို့ ယောင်ပါ” ဟု ဆိုရမည်သို့ “ကိုသုမန” ပါ သာဝတ္ထိ သို့ လိုက်ပါ နေထိုင်ရလေ၏။

ထိုကာလအတွင်း ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” သည်
ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းကြီးထံ ခစားရမည့်
အလှည့်ကျသည်ဖြစ်၍—

မယ်ရူပတို့ ဇနီးမောင်နှံ ကို
မျက်ခြည်ပြတ်ခဲ့ရလေတော့သည်။

နတ်မင်းကြီးအား ရေကြည်တော်ဆက်သကာ
ခစားလျက် အလုပ်အကျွေး ပြုနေရသော်လည်း
မယ်ဝဏ္ဏ၏ စိတ်အစဉ်က သူ့ရန်သူတော်ကြီး
မယ်ရူပ ထံသို့သာ ရောက်နေ၏။

ဟဲ--မယ်ဝတ္ထု--
သည်တစ်ခေါက်ခစားတာ--ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ
အူကြောင်ကြောင်နဲ့--နင်--မဟုတ်မဟုတ်တွေ
လုပ်လာပြီထင်တယ်--

မ--မဟုတ်ပါဘူး--ဘုရား
ကျွန်တော်မျိုးမဆက်သတဲ့ ရေကြည်တော်
နည်းများနည်းနေသလား--လို့--

ကဲ--ဒါဆိုလည်း--အူကြောင်ကြောင်
လုပ်မနေနဲ့--ငါ--စံနန်းဆောင် တစ်ခုလုံး သန့်ရှင်းရေး
လုပ်ပေးပြီးမှ--ပြန်ရမယ်--ကြားလား--

ရှင်--ဒါ--ဒါကတော့
မ--မ--အား--

ဘာလဲ--နင်က
လုပ်မပေးချင်ဘူးလား--
ဘာ--သဘောလဲ

ဝေသဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏ ကျယ်ဝန်းလှသည့်
စံနန်းဆောင်ကြီးကို သူတစ်ဦးတည်းသန့်ရှင်းရေး
လုပ်ရမည်ဆိုပါက --

တစ်လခန့် ကြာမြင့်မည်ဖြစ်၍ “မယ်ဝဏ္ဏ”
လန့်ဖြန့်ကာ အော်လိုက်မိခြင်းဖြစ်၏။

အို--ဒီလိုသဘော
မဟုတ်ပါဘူး--လုပ်--လုပ်
လုပ်ပေးပါ့မယ်--

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ--ဝေသဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏
ဆန္ဒသဘောထားကိုတော့ မယ်ဝဏ္ဏ အဘယ်မှာ
ငြင်းဆန်ဝံ့ပါအံ့နည်း။

ဝေသဝဏ်နတ်မင်းကြီးထံ ခစားပြီးပြန်ရောက်လာသော
ဘီလူးမ "မယ်ဝဏ္ဏ" သည် မိမိနေရင်း ရပ်ဆိုသို့ မပြန်နိုင်သေး။

ရန်ကင်းတိုက်ခတ်
အမိန့် တပ်စုချုပ်

သံသရာမှ ကမ္ဘာမကျေ ရန်ကြွေးအတိုက် လက်စားချေဖို့
မယ်ရူပ ကို အပူတပြင်း ရှာဖွေပါလေတော့သည်။

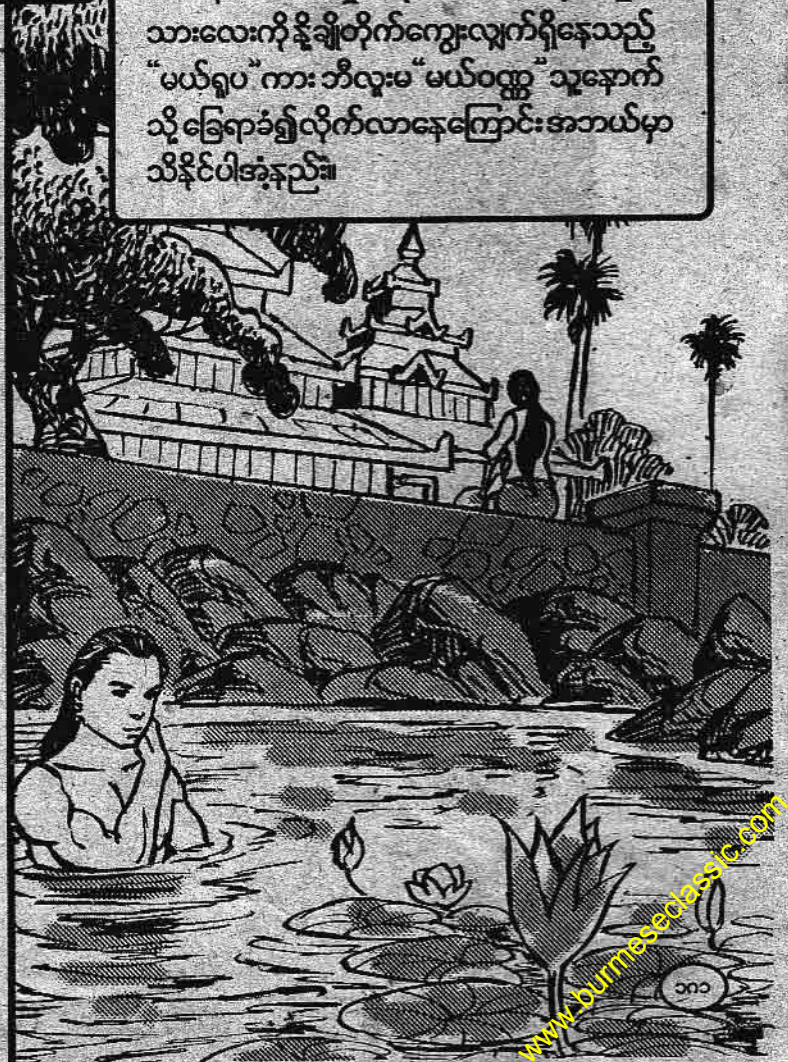
ဒီဟာမ—အခုလောက်ဆိုရင်—
နောက်ထပ်ကလေးတစ်ယောက် မွေးပြီးနေလောက်ပြီ
သူကလေးမှန်သမျှ—ငါ သတ်မစားရလို့
မဖြစ်ဘူး—

ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” သည် “မယ်ရူပ” ၏နောက်သို့
ခြေရာခံလိုက်ကာ ရာပုံတော်ဖွင့်ရာမှ သာဝတ္ထိမြို့
ဆီသို့ပင် ရောက်လာချေပြီ။

ဘီလူးတို့ ၏ ထူးခြားသော အစွမ်းဖြင့်
ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍ အချိန်တိုအတွင်းမှာပင်
“မယ်ရူပ” ရှိရာနေရာကို သိရှိလိုက်ရ
လေပြီတည်း။

သာဝတ္ထိမြို့လေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးနှင့်
မလှမ်းမကမ်း၌တည်ရှိသော ရေကန်တစ်ခု
၏ ကန်ပေါင်ပေါ်တွင် ထိုင်ကာ မိမိ၏ရင်သွေး
သားလေးကို နို့ချိုတိုက်ကျွေးလျက်ရှိနေသည့်
“မယ်ရူပ” ကား ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” သူ့နောက်
သို့ ခြေရာခံ၍ လိုက်လာနေကြောင်း အဘယ်မှာ
သိနိုင်ပါအံ့နည်း။

“မယ်ရှပ” က သားလေးကို နို့တိုက်နေရင်းဟိုဟိုသည်သည် ဝေ့ကြည့်နေရာမှ—

ကန်ပေါင်ရိုးအတိုင်း လျှောက်လှမ်းလာနေသည့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ထူးထူးခြားခြားပင်သတိပြု လိုက်မိပါလေသည်။

ဟင်— ဒီအမျိုးသမီး လမ်းလျှောက်နေတာ လေထဲမှာ လှင့်နေသလိုပေါ့ပါးပြီး မြန်ပဲမြန်လှချည့်လား။

ဟယ်— အဲဒီအမျိုးသမီးရဲ့ အရိပ်မြေကြီးမှာ မထင်ပါလား— ဒါဆိုရင်— သူ— သူ— လူသား မဟုတ်ဘူး—

ဒါ— ဒါဆို— ဒီအမျိုးသမီးဟာ— ငါ့ကို လိုက်ရှာနေတဲ့— ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” ပဲဖြစ်မယ်

“မယ်ရှုပ” ကစဉ်းစားတော့ဝေမနေတော့ဘဲ
ကလေးကိုကောက်ချီကာ ခြေဦးတည့်ရာသို့
တစ်ချိုးတည်း ထွက်ပြေးပါလေတော့သည်။

“မယ်ရှုပ” ထွက်ပြေးသည်ကို လှမ်းမြင်
လိုက်ရသော “မယ်ဝဏ္ဏ” ကလည်း
“မယ်ရှုပ” နောက်ဆီသို့ ထက်ကြပ်
မကွာ ပြေးလိုက်ပါလေတော့သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်ကို လှမ်းမြင်လိုက်သော
“ကိုသုမန” ကလည်း ဘာမှန်းမသိဘဲ ရေချိုး
နေရာမှ လှမ်းအော်ခေါ်ရင်း ကျန်ခဲ့လေ၏။

ဟ-ဟ-ရှင်မ-ရေ
ရှင်မ-ဘာဖြစ်တာလဲ-ဘာ-ဘာ
ဖြစ်ကြတာလဲ-လို့

“မယ်ရှုပ” ကခြေကုန်သုတ်ကာပြေးရင်းမှ—

မိမိရှေ့တွေလိုက်ရသော အဆောက်အအုံတစ်ခု အတွင်းသို့ပြေးမိပြေးရာ ဝင်းပြေးလိုက်မိတော့သည်။

ဟဲ့—ဟဲ့—
ဒီကလေးမ—ဘာဖြစ်
လာတာလဲ—

“မယ်ရှုပ” ဝင်းပြေးလာခဲ့သော အဆောက်အအုံသည်ကား အခြားမဟုတ်။ လောကသားတို့၏ အနှိုင်းမဲ့ကျေးဇူးတော်ရှင် ဂေါတမဗုဒ္ဓဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူရာ “ဇေတဝန်” ကျောင်း တော်ကြီးဖြစ်လေသည်။

“မယ်ရှပ” သည် ဇေတဝန် ကျောင်တော်ကြီးခမ်းမဆောင်ကြီး အတွင်းရှိ တရားနာပရိသတ်အပေါင်းတို့ အကြားမှ ဖြတ်ကျော် ပြေးလွှားကာ—

ဟဲ့-ဟဲ့-
ပလုပ်တုတ်

တရားဟောတော်မူလျက်ရှိနေသည့် ဂေါတမဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့တော်မှောက်ထံအရောက် ဝင်ပြေးလာခဲ့မိလေပြီ။

“မယ်ရှုပ”သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်စွာဖြင့်
မိမိသားငယ်ကို ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ပလ္လင်ခြေရင်း၌ချ
လိုက်ပြီးနောက်—

အရှင်ဘုရား--
တပည့်တော်တို့သားအမိကို
ကယ်တော်မူပါဦးဘုရား

“မယ်ရူပ” ၏ နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ ပြေးလိုက်လာသည့်
“မယ်ဝဏ္ဏ” သည် “မယ်ရူပ” ပြေးဝင်သွားရာ “ဇေတဝန်”
ကျောင်းတော်ကြီးအတွင်းသို့ လိုက်ဝင်မည်အပြု—

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး၏ တံခါးစောင့် နတ်သားက
“မယ်ဝဏ္ဏ” ကို လုံးဝဝင်ခွင့် မပေးဘဲ တားဆီးထားလေ၏။

အသင်ဘီလူးမ—
သည်နေရာဟာ—သင်တို့လို အရိုင်းအစိုင်း
ဘီလူးတွေဝင်ရမယ့် နေရာ
မဟုတ်ဘူးလေ—

ဇေတဝန်

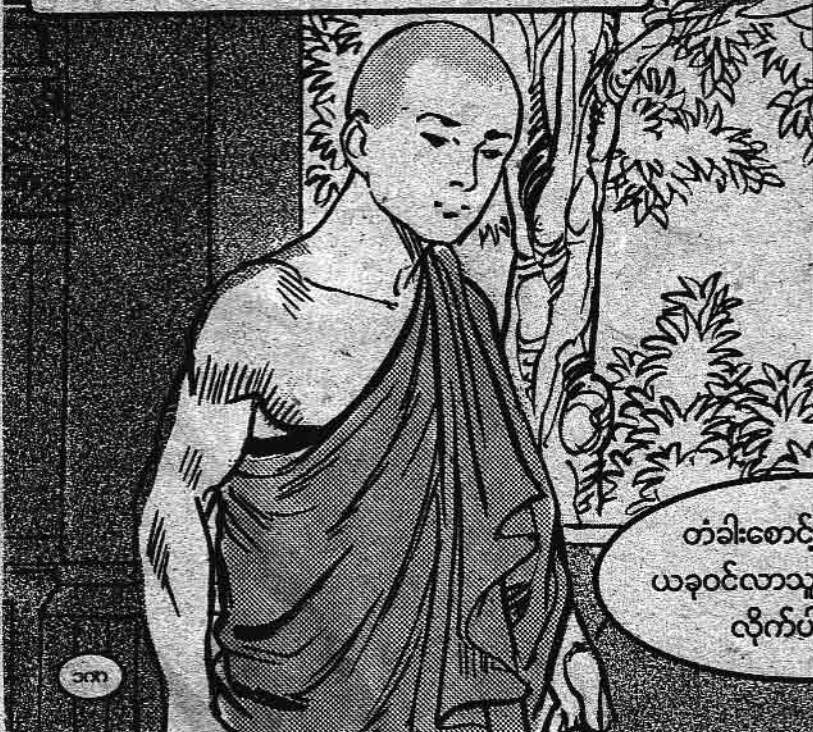
သင့်ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ့
တရားတော်ကို နှာကြားနေကြတဲ့ တရားနာ
ပရိသတ် သူတော်ကောင်းတွေ
အထိတ်တလန့် အဖြစ်
မခံနိုင်ဘူး—

ဒါကြောင့်—အသင်ဘီလူးမ
သည်နေရာကပဲ လှည့်ပြန်ပါတော့

တရားဟောပလ္လင်ထက်ဆီမှ “ဂေါတမ” ဗုဒ္ဓ
ဘုရားရှင်သည် ဗုဒ္ဓ၏ဉာဏ်တော်ဖြင့် အလုံးစုံကို
သိရှိနေသည်ဖြစ်၍—

အနီး၌ ဘုရားရှင်အား အလုပ်အကျွေးပြုနေသည့်
ရှင်အာနန္ဒာ (ညီတော်အာနန္ဒာ) ကိုစေလွှတ်၍
ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” ကို ဘီလူးမအသွင်ဖြင့်ပင်
ဝင်ခွင့်ပေးလိုက်လေ၏။

တံခါးစောင့်နတ်သား—
ယခုဝင်လာသူအား ဝင်ခွင့်ပြု
လိုက်ပါလေ—

“မယ်ဝဏ္ဏ” က ဇေတဝန် ကျောင်းတွင်းသို့
ဝင်ခွင့်ရသည်နှင့် ကမူးရှူးထိုးပြေးဝင်လျက်—

ဟိုဟာမ—သားအမိ—
ဘယ်ပြေးချင်သေးလဲ—ငါ့လက်က
ပြေးလို့လွတ်နိုင်သေးရဲ့လား
လာစမ်း---

“မယ်ဝဏ္ဏ” ဘီလူးမသည် ကြမ်းတမ်းရိုင်းပျော့
အော်ဟစ်ရင်း “မယ်ရှုပ” တို့သားအမိရှိရာသို့
လွှားခနဲ လွှားခနဲ ရောက်သွားလေတော့သည်။

အရှင်ဘုရား—
တပည့်တော်တို့သားအမိကို လိုက်သတ်နေတာ
ဟောဒီဘီလူးမပါပဲဘုရား—
ကယ်တော်မူပါ—

ထိုအခါမှ "မယ်ဝဏ္ဏ" သည် ဘုရားရှင်အား သတိပြုမိလိုက်ပြီး--

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ မေတ္တာတော်အစွမ်းကြောင့် "မယ်ဝဏ္ဏ" ၏ ဘီလူးစိတ် အရိုင်းအစိုင်းတို့ အလိုလို ပျောက်လျက်--

"မယ်ရူပ" အနီး ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရင်းမှာပင် ခဝပ်တူးလျက် မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်နေလေ တော့သည်။

“ဂေါတမ” ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်က
“မယ်ရူပ” နှင့် “မယ်ဝဏ္ဏ” တို့၏ကမ္ဘာကျော
သော်လည်း ဥဒါန်းမကျေနိုင်သည့်
ရန်ငြိုးဖွဲ့ခဲ့ကြသည်မှစ၍—

ယခုဘဝတိုင်အောင် အမုန်းရန်ကြွေး လက်စားချေရင်း
သံသရာလည်နေကြပုံကို တရားနာပရိသတ်များအားလုံး
သိရလေအောင် အတိတ်ဆောင်ကာ ဟောကြားတော်မူ
လေသတည်း။

ဒေါသ “မီး” ကို မေတ္တာ “ရေ” ဖြင့်
မငြိမ်းသတ်ကြဘဲ အာယာတ
ရန်ငြိုး “လောင်စာ” ဖြင့်သာ
မီးတောက်ကို အားကောင်းစွာ
လောင်ကျွမ်းစေခဲ့ခြင်းကြောင့်—

သံသရာလည်သ၍ တစ်ယောက်တစ်ပြန် သူတစ်ခါကိုယ်တစ်လှည့်
နိုင်ထက်ကလျာဏာ မကျေအေးနိုင်ဖြစ်ခဲ့ကြရသော သူတို့နှစ်ဦး၏
အမုန်းကမ္ဘာမကျေတတ်ကြောင်းကို နာကြားကြရလေသောအခါ—

ရန်ကိုရန်ခြင်းတုန်ပြန်မှုကြောင့်
ဆိုးကျိုးရလားဒ်များသာ ရရှိကြောင်း
သိရှိနားလည်ကြပြီး—

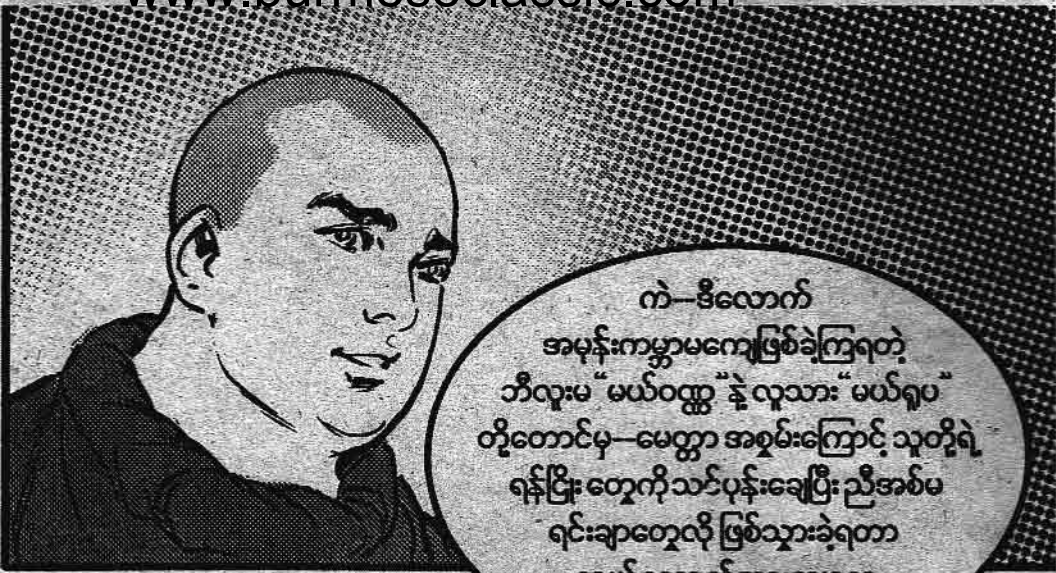
မယ်ဝဏ္ဏ နှင့် မယ်ဂ္ဂတို့ နှစ်ဦးစလုံးသည်လည်း
ဒေါသအလျောက် ဆုတောင်းမှားခဲ့မိကြသောမိမိ
တို့၏ အမှားကို နောင်တရကြလျက်—

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှောက်၌ပင် မိမိတို့၏
အမှန်းအာယာတရန်ငြိုးဟူသမျှကို အကြွင်းအကျန်မရှိ
သင်ပုန်းချေလိုက်ကြပါလေသတည်း။

ရန်အပေါင်းတို့ကို အောင်နိုင်ရာလက်နက်သည်ကား
“မေတ္တာ”သာလျှင်မဟုတ်ပါလား။

အဆန်းတစ်ဆယ့်သုံး

ကဲ-ဒီလောက် အမုန်းကမ္ဘာမကျေဖြစ်ခဲ့ကြရတဲ့ ဘီလူးမ မယ်ဝတ္ထု နဲ့ လူသား မယ်ရူပ တို့တောင်မှ-မေတ္တာ အစွမ်းကြောင့် သူတို့ရဲ့ ရန်ငြိုးတွေကို သင်ပုန်းချေပြီး ညီအစ်မ ရင်းချာတွေလို ဖြစ်သွားခဲ့ရတာ ဘယ်လောက်အားကျစရာ ကောင်းသလဲ-

တင်ပါ-ဘုရား

ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်များနှင့် ကျွမ်းဝင်မှုမရှိသေးသော အန်တီချစ်သည် ပင်လျှင်ဤတရားတော်ကို နာကြား လိုက်ရသဖြင့် ရင်ထဲ၌ ဖော်မပြနိုင်လောက်အောင်ပင် ငြိမ်းချမ်းနေသလိုခံစားနေရလေပြီ။

ဒေါသအလျောက် မိမိပြုခဲ့မိသော ဖြစ်ရပ်တို့အပေါ်၌လည်း အလိုလို ရုက်ရှစ်တံများဖြစ်နေမိပြီး “နောင်တ” ရနေသည့် မဟုတ်ပါလား။

အဲဒီလောက် ရန်သူတော်ကြီးတွေက ဘုရားရှင်ရဲ့မေတ္တာတော်အရိပ်အောက်မှာခိုလှုံခွင့် ရလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ အမုန်းတွေပြယ်ပြီး ဘဝများစွာကဲ့ကွာပြီးမှပြန်တွေ့ကြ ရတဲ့ညီအစ်မတွေလို-

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ပေ့ဖက်ပြီး အလွမ်းသည်နေလိုက်ကြတာ-အကြာကြီးပဲ ဆိုပါတော့-

တရားနာပရိသတ်ကြီးကလည်း ဒီအဖြစ်ကို မြင်လိုက်ရတော့ ဝမ်းသာအားရဖြစ်ကြပြီး သာဓုသုံးကြိမ် ခေါ်လိုက်ကြတာ သာဝတ္တိတစ်နယ်လုံး ပဲ့တင် ထပ်သွားပါလေသတဲ့-

ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” ကလည်း
အဲဒီနေ့ကစပြီး “လှသားစား” ဘီလူးမဘဝကို
လုံးဝ စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီး ဘယ်သတ္တဝါ
တို့ရဲ့အသားကိုမှ မစားတော့ဘူးတဲ့-

ဘီလူးမ ရဲ့အန္တရာယ်ကို ရှောင်ပုန်းစရာ
မလိုတော့တဲ့အတွက် “မယ်ရူပ” တို့ မိသားစုတွေအားလုံး
“မြို့တံခါးရှာ” က သူတို့အိမ်ကိုပဲ ပြန်ပြီး ပြောင်းရွှေ့
နေထိုင်ကြတာပေါ့-

ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” ကလည်း
“မယ်ရူပ” ကို မခွဲနိုင်တာကြောင့် သူတို့နဲ့အတူ
နေနေညည အတူတူရှိနေသတဲ့

BURMESE
CLASSIC

ဘီလူးမ ဆိုတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ရှာသားတွေက ကြောက်ရွံ့ကြတာပဲပေါ့ - ဒါကြောင့်
ရှာထဲကို “မယ်ဝဏ္ဏ” ဝင်ထွက်သွားလာနေတာကို
ရှာသားတွေက မကြိုက်ကြဘူး - ဆိုပါတော့

ဒီတော့—ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” ဟာ
ဝေသာဝဏ်နတ်မင်းကြီးထံ ခွင့်ပန်ပြီး “မယ်ရူပ” တို့
ရှာပြင်ဘက် တစ်နေရာမှာ နေထိုင်ရင်း
မယ်ရူပတို့ကို စောင့်ရှောက်ကူညီဖို့
ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်—

တကယ်တော့ ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” ဟာ
ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်ကို နာကြားပြီး ကတည်းက
“သောတာပန်” ဆိုတဲ့ အဆင့်ကို ရောက်ခဲ့ပြီ
ဆိုတာ— ရှာသားတွေ ဘယ်သိပါ့မလဲ

ဒါကြောင့် ရှာသားတွေက သူ့ကို
အရင်ကလို “လူသားစား ဘီလူးမ” ဆိုတဲ့ အမြင်နဲ့
ရှာထဲကို အဝင်မခံကြတာ ပေါ့

“မယ်ရူပ” ရဲ့ခင်ပွန်းဖြစ်သူက
လယ်သမားဆိုတော့ လယ်ယာစိုက်ပျိုးပြီး
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းကြတာပေါ့

ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” က “မယ်ရူပ” တို့ရဲ့
လယ်မှာ သီးနှံတွေ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းရေးအတွက်
သူတို့ဘီလူးအစွမ်းတွေနဲ့ ကူညီစောင့်ရှောက်
ပေးတဲ့အတွက် --

“မယ်ရူပ” တို့ရဲ့လယ်က အခြားသူတွေရဲ့
လယ်တွေထက် ပိုပြီး သီးနှံအထွက်ကောင်းတာပေါ့--
ဒါဟာ-- “မေတ္တာ” တရားကြောင့် နော်--
ဒကာမကြီး--

“မယ်ရှပ” ရဲ့လယ်တွေမှာ
ဒီလောက် ထူးထူးခြားခြား သီးနှံတွေ
အထွက်တိုးတာကို တွေ့မြင်ကြရတော့
ရှာသားတွေ တအံ့တသြဖြစ်ပြီး
မေးမြန်းစစ်စုလာကြပြီလေ—

“မယ်ရှပ” ကလည်း—မညာပါဘူး
သူ့လယ်တွေကို သူ့သူငယ်ချင်းဘီလူးမ “မယ်ဝတ္ထု”
စောင့်ရှောက်ပေးလို့အခုလို အထွက်တိုးတာ
လို့ အမှန်အတိုင်းပဲ ပြောပြလိုက်တယ်

BURMESE CLASSIC

ဒီတော့—ရှာသားတွေကလည်း—
ဘယ်နေလိမ့်မလဲ—သူထက်ငါအလှအယက်ဆိုသလို
ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ” ဆီ ကို သွားပြီး စားကောင်း
သောက်ဖွယ်တွေဆက်သပြီး ပူဇော်ပသ
ကြတော့တာပေါ့—

လူတွေက—ကိုယ်အတွက် အကျိုးရှိမယ်
ထင်ရင် ဘီလူးတွေဘာတွေတောင် မကြောက်ကြတော့ဘူးဗျ—
ကျုပ်တို့ ရန်ကုန်က ဒကာတွေ ဒကာမတွေ ရွှေတိဂုံတို့
ကျိုက္ကဆံတို့မှာ မယ်ယက္ခတို့ဘာတို့ကို
ပူဇော်နေကြတာ တွေဖူးကြမှာပေါ့—

ဘီလူး—ဆိုတာ—ဘီလူးပဲ—နော်
သူတို့နဲ့ ပတ်သက်မိရင်—သူတို့စိတ်အခန့်မသင့်တဲ့အခါ
ဒုက္ခ မပေးဘူးလို့ မဆိုနိုင်ဘူး—အကောင်းဆုံးကတော့
ကိုယ်ပြုသမျှ ကောင်းမှုတွေကို အမျှပေးဝေပြီး
မေတ္တာပို့ပေးရင် လုံလောက်ပါပြီ—

ဒီလိုနဲ့—ဘီလူးမ “မယ်ဝဏ္ဏ”
ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးတာကြောင့် မြို့တံခါးတစ်ရွာလုံး
စီးပွားတွေတိုးပြီး—သာဝတ္ထိက ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဆီ
သွားလို့ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာဆိုတဲ့ ကောင်းမှုတွေ
ပြုနိုင်လာကြတာပေါ့—

www.burmeseclassic.com

ကဲ-ဒကာမကြီး-
လောဘ၊ဒေါသ၊မောဟ၊မာနတွေကြောင့်
အမှားအမှန်ကိုဝေဖန်နိုင်ခြင်းမရှိတော့ဘဲ မှားပြီးရင်းမှား
မိုက်ပြီးရင်းမိုက် တဲသဘော ရှိတာကြောင့်-

အရာရာမှာ-မေတ္တာတရားကို အခြေခံပြီး
ကိုယ်ချင်းစာတရားနဲ့ နေထိုင်သွားကြမယ်ဆိုရင်-
ဟောဒီလောကကြီးမှာ-ငြိမ်းချမ်းမှုတွေအပြည့်နဲ့
ဘယ်လောက်စိတ်ချမ်းသာစရာကောင်းမလဲ
ဆိုတာ-တူးကြည့်ကြပေါ့-ဗျာ-

တင်ပါဘုရား--
တပည့်တော်တို့ မိသားစုတွေအားလုံး
အရှင်ဘုရားရဲ့တရားတော်ကို နာခံကြရတာကြောင့်
ဗုဒ္ဓရဲ့ မေတ္တာ ရိပ်ကိုခိုလှုံနေရာသလို
ရင်ထဲမှာ အေးချမ်းနေပါတယ်ဘုရား

အင်း-ခုလိုကြားရတာ
ဦးစင်းလည်း ဝမ်းမြောက်ပါတယ်ဗျာ-
သာဓု-သာဓု-သာဓု-

သုတော်ကောင်းစတ် တရားမြတ်
လှမ်းပင်ကမ္ဘာတည်ပါစေ

အမှတ် ၂၇ (၅၅၅) ၁၅၆ လမ်း
တာမွေ ရန်ကင်းမြို့
ဖုန်း ၀၉ ၅၀၆၁၁၀၇

g mail : eternal.rain@gmail.com

www.burmeseclassic.com